

PLAYBOY

www.playboy.cz

SRPEN 08/2017 | 99 Kč | 3,99 €

Štěpán Mareš

INTERVIEW

Autor Zeleného Raoula

HEDVÁBNÁ STEZKA

Čína pochoduje do Evropy

NEJVĚŠÍ LŽI HISTORIE

DIAG HUMAN

Poteče krev poplatníků?

ŠVÉDSKÁ TROJKA

Kdy, proč, jak?

JAK SE ROZEJÍT V KLIDU

RIVALOVÉ, KTERÍ POSUNULI

HRANICE SPORTU

NEDĚLEJTE Z NEVĚRY ZÁVĚRY!

DOBRODRUŽI

TOMÁŠ VINTR

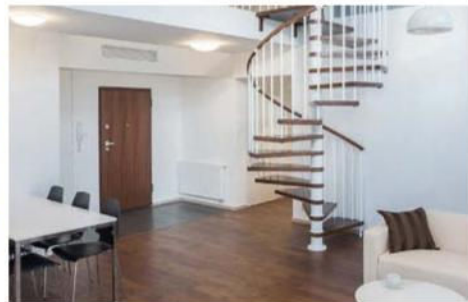
Jeden z pěti
na světě, kteří
představili
skateboard jako
olympijskou
disciplínu

PICTORIAL

Michaela

Sex-appeal
propojený
s elegancí
se neomrzí...

Někdo to rád horké...
My to rádi klimatizované!

HITACHI
Air conditioning solutions

**GASTRO
TECHNO
GROUP**

GASTROTECHNO GROUP, s. r. o.
Obchodní a gastronomická zařízení
Na Luhách 3420/12,
400 01 Ústí nad Labem
www.gastrotechnogroup.cz
Pobočky: Slavkov u Brna,
Ostrava, Žebrák u Berouna

PLAYBOY - váš průvodce a rádce na cestě k špičkovému životnímu stylu

V minulém čísle jsme vám nabídli článek o tom, čím se baví playboy v létě. Okamžitě přišla reakce několika čtenářů: Jak se pozná playboy? Kdo to dnes vlastně je? Můžu vám přinést hned

dvě různé definice. V tomto čísle totiž najdete exkluzivní rozhovor se současným kreativním šéfem amerického Playboye. Není to nikdo jiný než nejmladší syn zakladatele Playboye Hughy Hefnera, Cooper Hefner. Jako jediný se před dvěma roky postavil proti tehdejšímu rozhodnutí odstranit z Playboye nahotu, a právě on ji zase letos na stránky amerického Playboye vrátil poté, co se ujal funkce. V našem rozhovoru Cooper definuje, jak si představuje současného playboye.

54

A pro srovnání vám odcituji, jak jsem playboye charakterizoval ve svém prvním editoriale v časopise Playboy v dubnu 2006. „Kdo to teda je, ten ideální chlap, kterému bychom se všichni chtěli podobat? Je to rozhodně úspěšný člověk – ať už dělá cokoli. Vydělává slušné peníze, ale není nutně nějak extra bohatý. Velmi dobře vypadá – a není divu. Stará se o svůj vzhled a o své zdraví, protože si chce svůj životní styl užívat co nejdéle. Hezky a elegantně se obléká. Je to nejen atraktivní, ale také velmi aktivní chlap. Lyžuje, hraje tenis nebo golf, pravidelně cvičí. A jak se chová? Je o něm známo, že je každým coulem gentleman. Obdivuje krásu ve všech formách. Je přirozený svůdce. Miluje ženy a klade je na piedestal. Jako milenec je něžný, ale zároveň rozhodný a nekompromisní. Má rád dobré věci – je labužník, miluje výborné víno a skvělou whisky. Náš playboy hodně cestuje – pracovně i pro potěšení. Má raději menší kouzelná místa a hotely stranou od ušlapaných chodníků. Čte dobré knížky, poslouchá dobrou hudbu a chodí na premiéry nových filmů. Je neustále v obraze – může si s vámi inteligentně povídat o spoustě témat z politiky, kultury či sportu. Je to zkrátka skvělý chlap – kdo by nechtěl být jako on?“

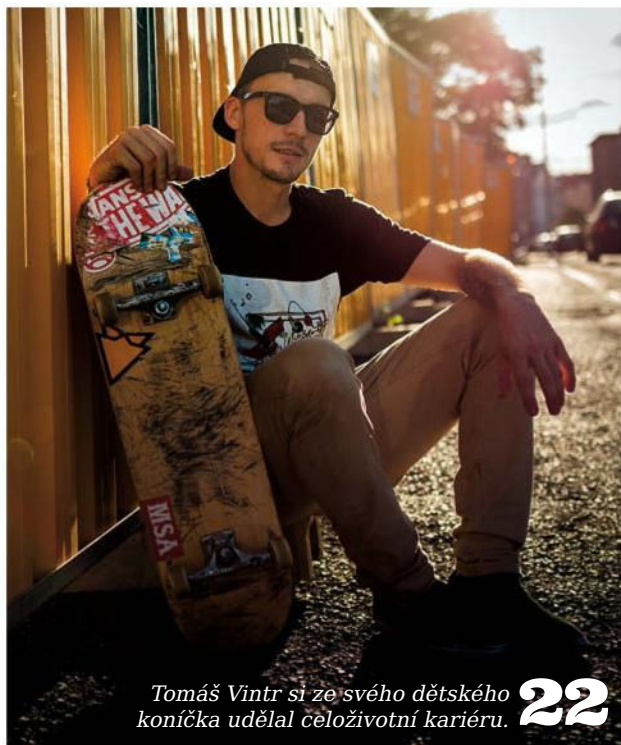
A tak jsme se už v roce 2006 rozmáchli do široka a zařadili do časopisu škálu nových témat a rubrik tak, aby se Playboy stal nepostradatelným doplňkem každého muže, který aspiruje na nejvyšší mužské mety. Náš cíl zůstává i dnes stejný: dostat tento všestranný a inteligentní časopis na stůl každého chlapa, který chce být jako náš ideální playboy. Protože vězte – být playboy, to nesmí být nuda. A zvlášť uprostřed léta. **Užívejte si špičkové chvíle odpočinku i činnorodou aktivitu, playboyové!**

Vlado Oluj
ŠÉF REDAKTOR

40

Štěpán Mareš
a Zelený Raoul k sobě
patří víc než 20 let.

Tomáš Vintřák si ze svého dětského koníčka udělal celoživotní kariéru. 22

34 Hedvábná stezka a její novodobé bombastické pokračování...

26

Kam nás zatím dostal „krvavý“ byznys s Diag Human?

88 Byl Roger Moore nejlepším agentem Jeho Veličenstva?

96

Desítka největších lží, jak ji vybral Playboy.

12

MICHAELA VÝTISKOVÁ

58

TANIA MARIE

78

JEVGENYIA PECHLANER

106

LADA KRAVČENKO

KOKTEJL

- 004 Když dostanete chuť zapařit
- 006 Prodloužená ruka
- 008 **STYL | WINDSORS**
Jak dobře šít a kvalitně ušít
aneb Technologie
- 010 Galantní konverzace
- 012 **PICTORIAL | MICHAELA VÝTISKOVÁ
VERSUS OCTAVIA RS**

FOTO TITUL
MARTIN BUČEK
**MICHAELA
VÝTISKOVÁ**
krotí divoké
koně...

PEOPLE

- 022 **DOBRODRUŽI | TOMÁŠ VINTR**
Skateboarding tady bude pořád!
Jeden z nejlepších skateboardistů
na světě představil svého koníčka
v místě konání příští olympiády
- 026 **STORY | DIAG HUMAN:**
„Krvavý“ byznys za 13,5 miliardy
Dramatický příběh plný zvratů
a protichůdných prohlášení se začal
psát v čase porevolučním...
- 030 **SPORT | RIVALOVÉ, KTERÍ PSALI**
HISTORII SVĚTOVÉHO SPORTU
Našich osm příkladů ční vysoko
nad kategorií klasického
soupeření
- 034 **TÉMA | Nová Hedvábná stezka:**
Když ani infrastruktura na Marsu
není problém...
- 040 **INTERVIEW | ŠTĚPÁN MAREŠ**
„Profesor výtvarné výchovy mě
u zkoušek vyhodil,“ říká tvůrce
Zeleného Raoula
- 046 **TÉMA 2 | Lov na Billie Holiday**
aneb Jak začala drogová válka
- 050 **SEX | Švédská trojka**
- 054 **20 OTÁZEK | COOPER HEFNER**
Jsem stoprocentní feministka
- 058 **PLAYMATE | TANIA MARIE**
- 070 **CARTOONS & PLAYBOY SE SMĚJE |**
Vtipy

HIGHTECH

- 072 **AUTO SNŮ | Alfa Romeo Stelvio**
Sportování na vysoké noze
- 076 **RETRO | Old Timer Bohemia Rally 2017**
Souboj mezi láskami
- 078 **PICTORIAL | JEVGENYIA PECHLANER**

LIFESTYLE

- 084 **Z PRVNÍ RUKY | Nedělejte z nevěry závěry,**
máme ji zabudovanou v genech
„Zásun bokem“ není snaha ponižit
partnera, ale nemožnost porazit vlastní
geny
- 088 **FÓRUM | Byl Roger Moore**
nejlepším Jamesem Bondem?
Agentem 007 byl sedmkrát,
naposledy v 57 letech...
- 092 **WELLNESS | Skočte si do bublin**
Vřítky určené pro relax
a rozmazlování v soukromí domova
- 096 **HITPARÁDA | 10 největších lží historie**
- 102 **KNOW-HOW | Jak ukončit vztah**
Umět zasadit ránu, aby bolela co nejméně
- 106 **PICTORIAL | LADA KRAVČENKO**

PLAYBOY

- 112 **APLIKACE | 114 HRY | 116 KNIHY**
- | 117 HUDBA | 118 FILMY**
- 120 **PŘEDPLATNÉ**
- 122 **PŘIPRAVUJEME, co vás čeká v příštím**
čísle?

DOPIS MĚSÍCE

Vážená redakce,
jsem vaším dlouholetým čtenářem, ale bohužel mi nějak uniklo červnové vydání. Na fotce z mé poličky jsou vyskládaná všechna čísla od roku 2003. Celé redakci děkuju za tak skvělý časopis, který u nás nemá konkurenci. Za vše, co je ve mně dobré, vděčím Playboyi.

LUBOŠ BARTA

Vážený Luboši,
vaše slova chvály nás hladí po duši a jen utvrzují v přesvědčení, že asi opravdu neděláme časopis špatně. A v tomto duchu, dělat pro vás čtenáře pokud možno to nejlepší, chceme pokračovat. Výtisk vám samozřejmě posíláme a přejeme klidné léto s Playboyem kdekoliv.

REDAKCE

Redakce zálohuje na prostředcích WD

ZASLÁNÍM NEVYŽÁDANÉ FOTOGRAFIE, KRESBY ČI PŘÍSPĚVKU NA ADRESU REDAKCE (POŠTOU ČI E-MAILEM) AUTOR UDĚLUJE SOUHLAS K TOMU, ABY JEHO DÍLO BYLO ZVEŘEJŇOVÁNO, POUŽÍVÁNO, UPRAVOVÁNO A UCHOVÁVÁNO REDAKCÍ PODLE POTŘEB. AUTOR PŘÍSPĚVKU NESE VEŠKEROU PRÁVNÍ ODPOVĚDNOST ZA OBSAH A PŮVOD SVÉHO DÍLA. PŘÍSPĚVKY NEJSOU HONOROVÁNY. NÁROKY HONOROVÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ PODLEHÁJÍ VÝLUČNĚ PŘÍPADNÉ SMLouvĚ S AUTOREM. PŘÍSPĚVKOVÉ MATERIÁLY PODLEHÁJÍ SOUHLASU REDAKCE. SOUHLAS JE VYDÁN JEN TĚM PŘÍSPĚVKŮM, KTERÉ NEOBSAHUJÍ REKLAMU, VULGARISMY, PORNOGRAFIÍ ČI JINÉ OBDOBNE ŽÁVADNÉ MATERIÁLY A JSOU OPATŘENY JMÉNEM A PŘÍJMENÍM AUTORA, PŘILOŽENÝM FUNKČNÍM KONTAKTEM NA JEHO OSOBU (ADRESA, MAIL, TEL.). REDAKCE SI VYHRÁŽUJE PRÁVO PŘÍSPĚVEK ODMITNOUT. PRO UDĚLENÍ SOUHLASU NEEKISTUJE TĚDY PRÁVNÍ NÁROK A JEHO PŘÍPADNÉ VYMÁHÁNÍ JE TAK IRELEVANTNÍ. NEVYŽÁDANÉ PŘÍSPĚVKY NEVRACÍME.

Inzerce

VÝSLEDKY SOUTĚŽE:

V červnovém vydání jste se mohli zúčastnit jedné soutěže, a to tradičně v rubrice Hry. Tam jsme se společností Comgad připravili soutěž o PC verzi

nové taktické akční hry Sniper: Ghost Warrior 3 a další předměty. Stačilo zvolit správnou odpověď skrývající se pod písmenem A. První cena putuje k Vladimíru Dandovi z Konojed a další dvě pak míří k Tomáši Kučerovi do Března a Dagmar Vitáskové do Rudy nad Moravou.

Vše o Playboyi se dozvíte na

www.playboy.cz

Posílejte nám své názory a připomínky na adresu:
**Playpress, s. r. o., Playboy ČR, Ohradní 1440/2a,
140 00 Praha 4-Michle, e-mail: playboy@playpress.cz.**

My se je budeme snažit vzít v potaz a uvést v praxi.

Vždyť PLAYBOY tu je pro čtenáře.

INFORMACE PRO SOUTĚŽÍČÍ: Při e-mailové korespondenci s redakcí, zejména když odpovídáte na soutěžní otázku, nezapomeňte uvést zpáteční adresu. Jinak nebudete moci být zařazeni do slosování.

PLAY GOLF

www.playgolfstyle.com

Mluvení za jízdy dovoleno!

Utažená zatáčka, nepřehledný terén nebo krása krajiny, kterou zrovna projíždíte. O tyto zážitky se můžete podělit se spolujezdcem a dalšími řidiči motorek bez nutnosti zastavit. Řeč je o komunikaci do helmy pro motorkáře – **Interphone TOUR Twin Pack**. Ten vám zajistí bezproblémové propojení se spolujezdcem nebo s ostatními motorkáři v dosahu až 1,5 km. Přijímání instrukcí z GPS, telefonování nebo poslech hudby jsou už samozřejmostí. Tohle všechno zvládne malý modul s názvem Interphone TOUR připevněný k helmě, díky čemuž nebude cestování jen „tichou“ záležitostí. Užijte si naplno jízdu na mašině a nepřestávejte komunikovat. „Partáka“ na cesty lze propojit až mezi čtyřmi motorkáři a je kompatibilní se všemi modely přileb a většinou ostatních komunikací, protože využívá technologii Bluetooth 4.1. Baterie navíc vydrží až 20 hodin a dá se rychle dobít díky technologii Fast Charge. Mezi další výhody patří standardizované konektory USB, voděodolná konstrukce titanového těla a snadné ovládání jednou rukou.

asi 13 000 Kč / www.motointercom.cz

Když dostanete chuť zaparřit

Jako první z nové rodiny **Acer Nitro** poskytuje řada **Nitro 5**, určená pro příležitostné hráče, dobrou rovnováhu mezi výkonnými funkcemi a ostrým, stylovým designem. Hráči si mohou vybrat z konfigurací vybavených až grafickou kartou NVIDIA GeForce GTX 1050 Ti společně s procesorem Intel Core i7 sedmé generace. Všechny tyto modely jsou vybaveny operačním systémem Windows 10 a podporují až 32 GB paměti DDR4 2400 MHz. Vybrané modely jsou vybaveny superrychlými PCIe SSD (s kapacitou až 512 GB) pro zrychlení zavádění operačního systému i zkrácení doby načítání her. K dispozici budou i konfigurace osazené navíc klasickým, až 2TB pevným diskem pro ukládání objemných dat. Nitro 5 se může pochlubit designem s matným černým šasi s vlasovou povrchovou úpravou. Hladké elegantní červené prvky se linou podél zadní části notebooku nad výraznými černými průduchy chlazení. Klávesnice má červené podsvícení a klávesy AWSD jsou společně s touchpadem navíc zvýrazněny červenou barvou pro snadnější používání.

asi 30 000 Kč / www.acer.cz

Grilujte jako profesionál

Plynový gril **Char-Broil professional** nabízí maximální kvalitu (sedmiletá záruka). Využívá systém TRU-Infrared, který pracuje na základě infračerveného záření. Díky tomu jsou steaky šťavnaté, voňavé a s křupavou kůrkou na povrchu. Jak to funguje? Základ představuje speciálně tvarovaná mřížka se spoustou malých otvorů, umístěná pod roštem. Když k ní dorazí horký vzduch z hořáků, prudce se zpomalí jeho pohyb, protože nemůže překážkou pronikat tak rychle. Teplo se místo toho rozšiřuje rovnoměrně na spodní straně roštu. Vznikne tak plocha vyzařující infračervené teplo přímo do jídla nad sebou. Jelikož sálá pomalu, nevysouší ho. Drobné otvory navíc brání plamenům pronikat vzhůru, takže se maso nepřipaluje, a mřížka navíc zachytává tuk, který by jinak odkapával do plamenů. Ten se odpaří v podobě kouře, a masu tak přidává na intenzivnější chuti a vůni.

nyní asi 15 000 Kč / www.mountfield.cz

Opalování s rozumem

Studie tvrdí, že právě my Češi jsme v preventivní ochraně své pokožky na slunci nedůslední... Slunce je na jedné straně pro život významným povzbuzovačem, ale má i negativní stránky. Proto farmaceutická společnost Galderma, vyrábějící produkty **Daylong**, jež jsou určeny právě pro ochranu před sluncem, vyvinula řadu produktů **Sensitive**.

Ta je speciálně přizpůsobena potřebám citlivé kůže se sklonem ke sluneční alergii. Novinkou je tedy řada s vyšším faktorem, jejímž vrcholem je **SPF Sun Protecting Factor 50 plus**.

Proti sladké i slané vodě extrémně odolný **Daylong Sensitive SPF 30**

gel-sprej je ideálním přípravkem každého náruživého dovolenkáře. Je vhodný pro všechny typy kůže, osoby trpící alergií na slunce, mastnou kůži i veškeré sportovní aktivity, a to včetně vodních sportů.

Díky speciální konzistenci na bázi gel-spreje se snadno roztírá, rychle vstřebává a nelepí. Navíc neobsahuje parabeny, parfémy ani emulgátory, takže nezabraňuje kůži dýchat. Zároveň ji však poskytuje vysokou ochranu před UVA i UVB slunečním zářením.

asi 560 Kč /

www.daylong.cz

Hudba nejen do kapsy

Divize prémiových sluchátek a přenosných reproduktorů Beoplay legendárního dánského výrobce **Bang & Olufsen** představila nový přenosný bluetooth reproduktor **Beoplay P2**. Reproduktor je nejkompaktnějším produktem v portfoliu a je v prodeji v béžové, modré i černé barvě. Značka Beoplay je aktuálním hitem v generaci millenials, protože se jedná o kvalitní a stylové produkty s vyladěným zvukem dánských mistrů zvukařů. Beoplay P2 se skvěle hodí na zahradní oslavy, pikniky v parku, víkendy na chalupě nebo jako šikovné ozvučení místnosti v tandemu s chytrým telefonem a playlistem na Spotify.

asi 4500 Kč / www.beoplay.com

SOUTĚŽ o smartphone HONOR 8 PRO

Konečně smartphone s pořádným výkonem!

V elegantně zaobleném kovovém těle se skrývá skutečně báječná výbava. Nový smartphone z vyšší řady značky **Honor** vás ohromí především svým výkonem. Baterie s kapacitou 4000 mAh zaručuje až několik dní bez nabíjení. 6GB operační paměť oceníte zejména během náročnějších operací, ale také při hraní her. **Honor 8 Pro** je i díky svému přehlednému 5,7" QHD displeji ideálním pomocníkem také pro vaši práci. Dechberoucí snímky vyfotíte díky fotoaparátu s kombinací dvou 12MPx čoček. Jedna fotí černobíle, druhá barevně. Výsledkem jsou dokonale vykreslené barevné nebo také skvělé černobílé fotky. Video telefon natáčí až do rozlišení 4K. A to už je opravdu vysoká kvalita! Bezpečnost vašich dat zajistí spolehlivá čtečka otisků prstů. **Honor 8 Pro** je k sehnání v modrém, zlatém a nově i v černém provedení. Nápovědu naleznete na www.hihonor.com.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

Jak zní slogan, který **Honor 8 Pro** používá a který ho charakterizuje?

A/ BORN TO BE WILD **B/** BORN FOR SPEED **C/** BORN TO SCARE

Odpovědi pod heslem **HONOR 8 PRO** se svou adresou zasílejte do 18. 8. 2017 na adresu redakce: **PLAYPRESS**, Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4, e-mail: playboy@playpress.cz

Prvenství pro ASUS

Smartphone od společnosti **ASUS ZenFone AR** je první telefon na světě, který současně podporuje technologie virtuální (VR) a rozšířené (AR) reality, respektive platformy Daydream a tango od firmy Google. Novinka nabízí 5,7" Super AMOLED displej s rozlišením WQHD, zadní 23Mpx fotoaparát s technologií PixelMaster 3.0 a procesor Qualcomm Snapdragon 821 v kombinaci se 6 GB operační paměti. K dispozici je i velké 128GB úložiště či 5-magnetový reproduktor vylepšený výkonným inteligentním zesilovačem. Telefon se vyznačuje minimalistickým designem, jemuž vévodí kovový rámeček s tloušťkou pouhých 4,8 mm, vylepšený o prvky z nerezové oceli v okolí kamery a zadní vrstvou z leštěné kůže. asi 25 000 Kč / www.asus.com

Prodloužená ruka

Společnost TCL Communication uvedla na český a slovenský trh chytré hodinky **TCL MOVETIME Smartwatch MT10G**. Novinka je vybavena 1,39" kruhovým dotykovým AMOLED displejem s rozlišením 400 x 400 bodů, wi-fi a bluetooth připojením a je kompatibilní s operačními systémy Android i iOS. Hodinky slouží po spárování s aplikací MOVETIME jako prodloužená ruka vašeho smartphonu. Dokážou nejen upozorňovat na hovory, SMS, e-maily či upomínky, ale i počítat kroky, měřit tepovou frekvenci, spálené kalorie nebo sledovat v čase vaše fitness aktivity. TCL MOVETIME Smartwatch se prodávají ve třech provedeních pro ženy i muže – se zlatým pouzdem a bílým koženým řemínkem, s černým pouzdem a černým koženým řemínkem nebo se stříbrným pouzdem a černým pryžovým řemínkem. asi 4000 Kč / www.tcl.com.com/wearables

Nejen Karibik

Rum obvykle bývá spojován s oblastí Karibiku. U nás zatím nepříliš známé rumy vznikají i na americkém kontinentu. Jedním z těch, který se konečně dostává i k nám, je Bayou Rum z americké Louisiany. Ušlechtilé pití je unikátní svou chutí a vyrábí se výhradně z cukrové třtiny, která má v úrodné oblasti delty Mississippi skvělé podmínky. A zde se v roce 2013 ve městě Lacassine začal vyrábět Bayou Rum. A právě dva rumy z produkce destilérky zaměřily na český trh. **Bayou Select Rum** je nejvýraznějším představitelem unikátního rumu vyráběného z cukrové třtiny, který je fermentován třtinovými kvasnicemi, destilován v měděných nádobách a zraje v sudech z amerického dubu. Jemný a hřejivý **Bayou Spiced Rum** je ideální na míchání koktejlů či čistý s ledem. Jeho chuť je hladká a velmi dlouhá. asi 580 Kč a 500 Kč / www.1er.cz

Hravá letní dvojice Issey Miyake

Písmena na flakonech si hrají mezi řasami a oslavují vitalitu léta a díky nefotosenzitizujícímu složení si můžete užít parfém i v parném létě.

Ovocně-květinová vůně **L'Eau D'Issey Summer Fragrance** je inspirovaná svěžestí švestky a opojnou sladkou auroou vanilky.

Ovocně-dřevitá **L'Eau D'Issey Pour Homme Summer**

Fragrance je samotná svěžest s energií, kterou jí přináší ovoce s jemnými nádotami dřeva.

asi 1950 Kč a 1900 Kč (100 ml a 125 ml EdT) /

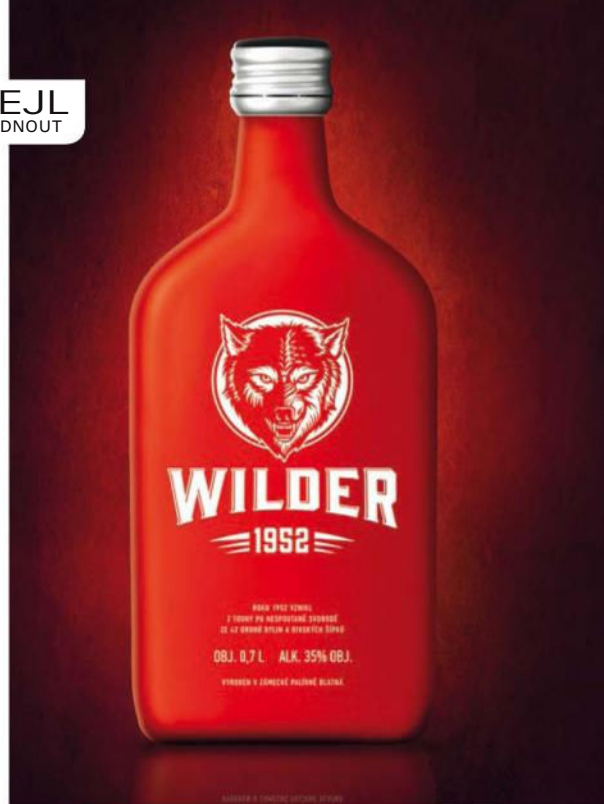
parfumerie Douglas, Sephora

Kondice pod kontrolou

Sportovní i elegantní náramky **Fitbit** jsou synonymem zdravého životního stylu. Nejnovějším produktem je náramek **Alta HR**, tedy nová generace populárního modelu Alta, jednoho z nejtenčích sport trackerů na trhu. Tato generace je navíc vybavena snímačem tepové frekvence. Ke standardnímu počítání ušlých kroků, počtu vyšlápnutých pater, spálených kalorií a zaznamenávání GPS při pohybových aktivitách je tak Alta HR schopen v reálném čase monitorovat tepovou frekvenci, a tedy například i sledovat spánkový režim uživatele a průběh jednotlivých fází spánku.

asi 4100 Kč / www.fitbit.com

Nespoutaná svoboda

V zámecké palírně v Blatné se znovuvzkříšila receptura z roku 1952, aby mohl vzniknout bylinný likér **Wilder**. Ten se vyrábí z 42 šumavských druhů bylin a extraktu plodů planých růží. Inspirací pro jeho vznik se stal světoznámý blatenský pěstitel růží Jan Böhm, který kdysi šlechtil vzácné odrůdy divokých šípkových růží. Jeho sady byly však za minulého režimu znárodněny a až nyní po pětadesáti letech vznikl likér jako připomínka toho, jak je důležité si vážit svobody, o kterou se dá tak snadno přijít. Navíc v logu je vlk coby symbol svobody, nespoutanosti a individuality. V úmyslu palírně v Blatné je totiž profilovat likér především osobitým společenským lidem, kteří mají rádi život, jsou otevření novým věcem a dělají je po svém.

asi 400 Kč / www.1er.cz

Nová éra bývalého giganta?

Už v únoru byla představena nová generace smartphonů Nokia, jejíž výrobu má pod palcem společnost HMD Global. Portfolio bylo rozšířeno o tři nové modely v čele s novou Nokií 6. Tento model nabízí výkon, nejnovější multimediální technologie a prémiový robustní design. Nokia 5 je elegantní smartphone a trojková verze je pro ty, kteří hledají kvalitu za bezkonkurenční cenu. Zároveň byla představena legenda mezi mobilními přístroji – ikonická **Nokia 3310**. Jeden z nejprodávanějších tlačítkových telefonů má barevnější a svěžejší design a na dnešní poměry nabízí neskutečných 22 hodin výdrže baterie při telefonování a až měsíc ve standby režimu. Že by Fénix vstal konečně z popela?

asi 1600 Kč / www.hmdglobal.com

TECHNOLOGIE Jak dobře šít a kvalitně ušít

Úpravu i tvorbu originálního střihu má ve Windsors vždy na starost věci znalý profesionál. Následné šití, ať ruční, či strojové, probíhá s nejvyšší pečlivostí v Itálii. Zkušenosti tamějších krejčích jsou zatím v Čechách nenahraditelné.

Proč se oblékat jako miliony jiných a trpět v drahém, ale masově chrleném obleku, stříženém na postavu úplně někoho jiného. Abyste byli v obraze a věděli, jak na věc, pomůžeme vám společně s **Olga Kramperovou** z pražského salonu **Windsors** nahlédnout do světa moderních i tradičních krejčovských technologií. Díky nim bude váš nový oblek originální vizitkou vašeho osobního stylu, vytříbené elegance i oázou pohodlí a luxusu. Vydejme se tedy s Olgou na cestu za dokonalým oblekem: „Technologie je o přístupu. Čím tradičnější a individuálnější se zvolí, tím dokonalejší, pohodlnější, trvanlivější, ale také dražší je výsledek. Směry jsou dva, Made to Measure a Bespoke.“

Made to Measure

Poměrně rychlá, pracovní a časově méně náročná, a tedy levnější technologie. Je však variabilní a má víc úrovní kvality. Dělá-li se poctivě a s patřičným zájemem, rozhodně není třeba ji podceňovat. Z předem daných typů obleků a střihů si zvolíte nejvhodnější podle svých potřeb, stylu a vkusu. Na základě jediného měření se střih podle získaných hodnot upraví. Jedná se o jediné měření,

Milujete originalitu v oblékání? Pak vězte, že šedivý konfekční průměr ušitý ze zdánlivě kvalitního materiálu a vybavený logem věhlasné módní značky vám mnoho uspokojení ani pohodlí nepřinese.

OLGA KRAMPEROVÁ,
majitelka luxusního pražského salonu
WINDSORS

měl by je tedy stejně jako úpravu střihu provádět zkušený profesionál. Možnost volby platí i pro typ klop, kapes a rozparků. A vybírat můžete i z pestré palety detailů např. barvy podšívky, obšití knoflíkových dírek apod. Následuje jediná zkouška, kdy se vše doladí. Šije se většinou strojově, ale na vyšší úrovni i částečně ručně, což zvyšuje kvalitu, ale i časovou i řemeslnou náročnost. A tedy i cenu. Výhody Made to Measure jsou v porovnání se značkovou konfekcí a jejími cenami v Čechách jasné. Možnost volby opravdu kvalitního materiálu, stejně jako vyšší míra výsledného pohodlí a jedinečnosti. I tato metoda však má svá úskalí. Dejme opět slovo Olze:

„Je důležité, z jak široké škály šablon máte možnost vybírat. V předem zhotovených střizích může číhat asi největší problém – jejich průměrnost, zastaralost, nedokonalost nebo špatná kvalita. Nic z toho se nedá změnit. Pouze přizpůsobit vašim proporcím. A pokud vám místo zkušeného krejčího vezme míry proškolená prodavačka, máte zaděláno na pořádný problém. Proces je nevratný a výsledek se dá jen velmi obtížně reklamovat. Buďte při výběru salonu opatrní! Nerozhodujte se podle výpravnosti reklamních kampaní, honosnosti sídla či interiéru. Prohlédněte si výsledky práce ve

smyslu reálného hotového produktu. Smysl pro styl nebo charakter a úroveň zpracování se nemění... Ve Windsors provádíme v závěru celého procesu ještě tzv. finishing. Zaručuje, že vše bude opravdu perfektně sedět. Co se týká šití, tak náš špičkový produkt oblek Solitaire, zhotovovaný částečně ručně a částečně strojově, realizujeme v Itálii. Postupy tamějších krejčích prováděné na základě po generace předávaných zkušeností nejsou zatím v Čechách dostupné.”

BESPOKE

„Královská disciplína. Jejím domovem je londýnská Saville Row. Neopakovatelný švih jí zase dokážou dát italské krejčí díky přirozenému talentu, neobyčejné pečlivosti a již zmíněným zkušenostem,” otevírá Olga další téma.

Tato metoda, je-li správně prováděna, zaručí nejvyšší možnou míru originality i maximální pohodlí. Začíná konzultací o představách, výběrem látek i detailů. Následuje důkladné kompletní měření všech potřebných partií. Musí jej provádět opravdu zkušený profesionál. Záleží na každém milimetru. Míry se zapracují do unikátního střihu. Právě v něm se skrývá jádro problému. Pokud je nevyhovující, sebelepší krejčí už nic nesprávně a z drahého materiálu vznikne

paskvil. Aby oblek dokonale seděl, čekají vás zhruba tři zkoušky.

„Pozor na krejčího, který neustále párá a předělává. Rozhodně to není znakem profesionality. Materiál se neustálým předěláváním unaví a výsledkem bude utahaná parodie obleku.” Šije se výhradně ručně za pomoci tradičních nástrojů. Šicí stroj se používá pouze k sešití určitých částí. Na celém procesu se podílejí maximálně dvě osoby. Celý proces je časově i pracovně velmi náročný a vyžaduje velkou dávku kreativity, řemeslné zručnosti, zkušenosti a pečlivosti.

„Pravý Bespoke je v Čechách zatím nerealizovatelný. Hlavně kvůli absenci dostatečně kreativních a přitom zkušených krejčích. I když některé mladé osobnosti se už i u nás začínají profilovat.”

Ze zmíněných faktů vyplývá, že náročnost technologická a časová se logicky odrazí i v ceně.

Aby výsledek skutečně za to stál, je důležité správně vybrat i z některých následujících technických postupů.

Full Canvas

Časově nejnáročnější a nejdražší metoda. Jednotlivé vrstvy – svrchní látka, podšívka i výztuhy (nejlépe pikýrované koňské žíně) se sešívají ručně a nechávají se mezi nimi prostor.

Svrchní látka se pohybuje nezávisle na podšívce a výsledkem je prodyšné poddajné sako s využitím všech kladů vybraného materiálu. „Tradiční a zatím nepřekonaná technologie. Takto zhotovená saka jsou nesmírně pohodlná a vydrží spoustu let,” dodává Olga.

Half Canvas

Jde o kombinaci technik Full Canvas a Fused (lepení). Vrstvy se k sobě částečně ručně sešívají a lepí. Jde o časově a finančně méně náročnou metodu.

Fused

Nejrychlejší a nejlacinější metoda spojování jednotlivých vrstev lepidlem. Přináší však celou řadu rizik. Při špatném sežehlování se může sako zvlnit nebo se na látce objeví vrásky a bublinky.

„Skoro spolehlivá cesta ke zničení všech pozitivních vlastností materiálu. Z luxusní, lehké a prodyšné látky vznikne nepohodlné prkenné sako.”

Závěrečné doporučení všem milovníkům kvality a originality tedy zní:

„Dbejte na výběr poctivého salonu se zkušeným personálem. V nepovolených rukou dopadne nejlepší záměr i při využití nejtradičnějších či nejmodernějších technologií zcela určitě tragicky.”

Galantní konverzace

Lobkowiczský palác zažíval i divoké události. Jako třeba tu v roce 1618, kdy jedna z majitelek Polyxena z Pernštejna zde vlastním tělem bránila vyhozené mistodržící Slavatu a Martinice před rozvášněným davem českých stavů. A právě proto zde **2. srpna** zazní program pojmenovaný Galantní konverzace, v němž se Georg Philipp Telemann setká se svými francouzskými následovníky Louisem-Gabrielem Guillemainem a Jeanem-Josephem Cassanéou de Mondonville, jimž učarovaly jeho Pařížské kvartety. Členové německé **Hofkapelle München** v čele s houslistou **Rüdigerem Lotterem** jasně dokážou, že muselo jít o lásku na první poslech.

Vstupenky v síti www.ticketportal.cz.

Interpol v Praze

Americká indie-rocková skupina **Interpol** letos slaví 15. výročí zásadního debutu **Turn The Bright Lights**. V rámci oslav vyrazí kapela na několik exkluzivních show, na kterých zahraje kompletní debutovou desku. Skupina odstartovala svou hvězdnou dráhu v New Yorku v roce 1997 a o pět let později bylo jejich debutové album prohlášeno za desku roku. Za dvacet let svého trvání vydal Interpol pět alb, kterým se dostalo skvělého hodnocení jak ze strany kritiky, tak posluchačů. **Velký sál pražské Lucerny** přivítá Interpol **9. srpna** v 19.00.

Vstupenky v síti www.ticketportal.cz.

Blackmore's Night

Tento projekt vznikl v roce 1997, když se britský kytarista **Ritchie Blackmore** spojil se svou životní partnerkou, americkou zpěvačkou **Candice Night**. Za pomoci akustických i elektrických kytar, smyčců a řady rozmanitých renesančních hudebních nástrojů se Blackmoreovi daří, za výrazné pomoci svůdného hlasu Candice, převést všechny zdánlivě nesourodé prvky hudby středověku, v níž splývají romantismus s mysticismem, do vlastního, naprosto jedinečného stylu. V dobách, kdy působil ve skupinách Deep Purple a Rainbow, tuto lásku chytře vsazoval do celkového pojetí energického rocku, až se z ní v jeho současném projektu **Blackmore's Night** stal pevný a velice zřetelný prvek. Ritchie Blackmore se po roce opět vrací do České republiky, tentokrát **11. srpna na brněnský hrad Špilberk** a následující den, **12. srpna do Pivovarské zahrady v Českém Krumlově**.

Vstupenky v síti www.ticketpro.cz.

Robbie Williams

Když hudební megastar oznámila koncertní termíny evropského turné pro rok 2017, zajásali i jeho příznivci v naší zemi.

V sérii devěťadvaceti koncertů v osmnácti zemích nechybí ani Česká republika. Turné začalo 2. června v Manchesteru a jako speciální hosté vystoupili i legendární Erasure. Úspěch to byl ohromný, takže Erasure potvrdili účast na všech koncertech turné.

Robbie Williams nedávno převzal prestižní cenu BRITs Icon Award, která je udělována pouze umělcům, které jejich skládání, nahrávání a koncertování zařadilo na samotný hudební vrchol s trvalým dopadem na britskou kulturu. Britskou ikonu spolu s **Erasure** přivítá **letišť Letňany 19. srpna**.

Vstupenky v síti

www.ticketportal.cz

a www.ticketpro.cz.

**ADVENTURE
MENU**
...real food TO GO®

ADVENTURE MENU

plnohodnotné jídlo nejen na cesty

I když není čas ani prostor na vaření a nemáte se kde pořádně najíst, nemusíte odbývat své tělo těžko stravitelnými konzervami, polotovary či instantními jídly. Připravte si Adventure Menu - poctivé domácí jídlo s dlouhodobou trvanlivostí a samoohřevným systémem. Kvalitně se najíst tak můžete v kempu, na chatě, na vodě, v kanceláři, na cestách... Zkrátka kdekoli a kdykoli.

Jídlo bez konzervantů a bez chemie s tříletou trvanlivostí

Jídlo Adventure Menu je plnohodnotným ručně vařeným jídlem vyrobeným v České republice. Díky unikátní technologii sterilace je připraveno zcela bez konzervantů, obávaných „éček“ a jiných chemických přísad. Je tedy 100% přírodní, přesto zaručuje až tříletou trvanlivost.

Sterilované jídlo si uchovává svou přirozenou chuť, vůni a vzhled společně s nutričními hodnotami a extrémní trvanlivostí. Jídlo je v takzvaném tekutém stavu, není dehydrované, není instantní, je připravené k okamžité konzumaci.

Samoohřevný systém: teplé jídlo kdekoli a kdykoli

Stačí jej ohřát. To je možné mnoha způsoby: v mikrovlnné troubě, v kotlíku, v horké vodě. Unikátní je však možnost tzv. samoohřevu, kdy sáček s jídlem vložíte do speciálního ohřívacího vaku, tzv. Zipper-bagu, přidáte samoohřevnou kapsli a trochu vody. Samoohřevná kapsle je jednorázová a funguje na principu exotermické reakce mezi nehašeným vápnem a vodou. Ta vytvoří teplotu až 100 °C a takto horká pára ohřeje jídlo i v extrémních podmínkách za 12 minut. Zipper-bag můžete používat znovu a znovu, kapsle je po použití zcela rozložitelná, tudíž ji můžete zakopat kdekoli v přírodě.

Čerstvé suroviny, žádné polotovary

Jídlo Adventure Menu je vyráběno ručně, tradičními postupy z čerstvých surovin od lokálních farmářů a zemědělců. Žádné polotovary. Většina jídel je bezlepková, vyráběna z unikátní směsi kukuřičné a rýžové mouky. Na výběr jsou i bezlaktózová, či bezvaječná jídla.

15 druhů jídel, od snídaně po večeři

Adventure Menu nabízí výběr z patnácti druhů velmi chutných a výživově hodnotných jídel z české, ale i světové kuchyně (například hovězí guláš s bramborem, vepřové s knedlíkem a zelím, jelení ragú s bramborovými špalíčky, pikantní kotlík s bulgurem, atd. nově také steak z lososa s čočkovým ragú) včetně jídla pro vegetariány (zeleninové rizoto po provensálsku) a dokonce i pro vegany (tandoori quinoa).

Součástí Adventure Menu jsou i samotná masa bez přílohy (krůtí na cibulce, vepřové na kmíně) a vysokokalorické snídaně (rýžový náky se švestkami, žemlovka s jablky a skořicí). Samostatnou kategorií pak tvoří sušená masa (Jerky (hovězí a krůtí)).

Cena jídel se pohybuje mezi 119,- Kč a 219,- Kč.

Koupíte na Rohlik.cz.

Michaela

krotí divoké koně

*V Playboyi si často připíjíme na rychlost našich žen a krásu našich koní. Anebo je to naopak? Asi ano, protože sice netušíme, jak je **Míša Výtisková** rychlá, ale víme, že je krásná.*

A jsme si jisti, že vůz, který si vybrala jako kulisu ke svému pictorialu (a měla na výběr!), je nejrychlejší škodovka, nová Octavia RS. Hodí se k sobě, co? Mají hodně společného – precizní design, vyvážené proporce, přirozeně působivý a přitažlivý styl.

MICHAELA – „Jsem strašně ráda, že jsem vyhrála casting na tuto obálku Playboye. Moc mě to potěšilo – a to se modelingu věnuji od patnácti let. Cestováním po světě v teenagerském věku jsem se dokázala maximálně osamostatnit. Mentálně mě to stále posouvalo dopředu ve srovnání s mými vrstevníky. A především jsem se naučila perfektně anglicky. Možná i díky tomu jsem se dostala tam, kde jsem teď.“ Dost často musela poslouchat, že má určitě někoho, kdo ji živí, a ona si jen lakuje nehty a chodí po nákupech. Dnes se tomu Míša směje: „Od raného mládí jsem chtěla být co nejdřív samostatná a nezávislá. Zároveň jsem chtěla žít svůj

krásný vysněný život, který jsem díky své rodině měla. Mám vlastní firmu, která se zabývá prodejem produktů na prodlužování řas a mikropigmentaci obočí. Obě tyto profese i školím. Do toho ještě tetuji. Chci proniknout i do zahraničí a v Praze si otevřít salon. Pokud člověk v něco věří a jde si za tím, určitě se to splní. Nakonec bych ještě chtěla poděkovat celému týmu maximálních profíků z Playboye, zejména Martinu Bučkovi, za celé focení, které jsem si užila od začátku do konce. A moje kolegyně Octavia RS? Krásná a superrychlá! Sama jezdím škodovkou, takže výběr této spolumodelky mě moc potěšil.“

OCTAVIA RS – Těch **230 koní** by se hned tak na nějaký statek nevešlo. A maximální rychlost **250 km/h** je úctyhodná. Když už jsme ji fotili, tak jsme ji i vyzkoušeli. Je sebevědomá, inovativní a v neposlední řadě bezpečná. Systém **Front Assist** varuje před rizikem kolize a brzdí, **Blind Spot Detect** upozorňuje na vozidla v mrtvém úhlu, **Travel Assist** zase využívá kameru ve vnitřním zpětném zrcátku ke sledování dopravních značek. Je to prostě kráska a zvíře v jednom.

*Jezdí po celém světě se skateboardem v ruce, stále se usmívá a z dětského koníčka udělal celoživotní kariéru. Berounský rodák **Tomáš Vintř** se stal jedním z nejlepších skateboardistů na světě a pořádá také své vlastní závody, které se jmenují GrandPrix Beroun. Jsou zastávkou Světového poháru ve skateboardingu. Je držitelem medailí jak ze závodů Světového poháru ve skateboardingu, tak ze světově významné série X-Games. Od roku 2017 je navíc pravidelně k vidění v televizi, díky své cestovně-dokumentární sérii SkateTripping. Česká republika tak má dalšího sportovce, který se prosadil na globální úrovni.*

foto MICHAL JIRÁK, JAN KASL

Skate

Tomáše Vintřa jsme zastihli, když se, a to cestou z Jihoafrické republiky do Malajsie na pár dní vrátil do České republiky. Nikdy by nás nenapadlo, že skateboarding je něco víc než pouliční zábava pro náctileté. Z omylu jsme byli vyvedeni, když jsme se s Tomášem v centru Prahy sešli na pivo.

Ach, ty začátky...

Tomáš začínal se skateboardem už jako malý kluk a dostal se k tomuto sportu úplnou náhodou. „Už odmala jsem sportoval a dělal jsem většinu klasických sportů. Od fotbalu, tenisu, hokeje a juda až k plavání, ve kterém jsem byl docela šikovný. Jednou jsem šel domů z tréninku a chtěl jsem si zkrátit cestu přes dětské

hřiště, kde mi jeden prcek najel šlapacím autíčkem zezadu do achillovky a přetrhl mi ji. Po operaci mi doktoři řekli, že možná nebudu pořádně chodit. Asi osm měsíců jsem měl sádku a přes léto jsem z okna koukal na hřiště za barákem, kam chodila parta skejťáků. Nic nedělali, jen zevlovali a motalo se kolem nich plno holek. Přišlo mi nefér, že já trénuju a nikdo se o mě

boarding *tady bude pořád!*

nezajímá, a skejťáci se jen poflakovali a přitom za nima běhaly holky z celého sídliště. Jednou jsem mámě řekl, že až se uzdravím, tak tohle budu dělat. A že budu nejlepší na světě. Máma radost samozřejmě neměla... Když jsem se uzdravil, vážně jsem se do toho pustil, přesně tak, jak jsem jí to řekl," vzpomíná Tomáš s úsměvem na své úplné začátky...

Bývala to pouliční zábava

V době, kdy skateboarding začínal, to bylo v roce 1996, byl jen tou pouliční zábavou, jak si to pamatuje většina z nás. Ve městech nestály žádné skateparky, skateři měli své party, se kterými se každý den scházeli, a na programu dne byly často i potyčky se skinheady, kteří na ně měli jednu dobu spadeno. Od té doby se skateboarding stal

mainstreamovou zábavou pro všechny věkové skupiny.

V roce 2000 začal Tomáš závodit a po krátkém rozkoukání přišly první úspěchy. Už v následujícím roce získal díky pravidelným vítězstvím v českých závodech první sponzory a od roku 2001 se rozhodl zkusit štěstí i v zahraničí. „Pamatuju si, že než jsem začal cestovat kvůli skateboardingu,

seděl jsem v letadle jen asi dvakrát. V roce 2001 jsem se rozhodl prodat pár věcí a koupil jsem si letenku na evropské závody do Birminghamu. Jel jsem tam s tím, že se musím umístit a vyhrát nějaké peníze, abych mohl na další závod evropské série. Skončil jsem 3. nebo 4., peníze jsem vyhrál a jel na další, pak na další. Na konci roku jsem si uvědomil, že jsem tímhle způsobem objel většinu velkých evropských závodů. A moje cestovní mánie začala.“

Se skate deskou kolem světa...

Nejdřív to byly pravidelné cesty po Evropě, ať už se jednalo o závody, nebo čím dál častější promovůlety pro sponzory a focení pro skateboardové časopisy. V roce 2004 přišla první velká cesta do Kalifornie, kam ho vyslala firma Vans, kterou reprezentoval na prestižních závodech Vans Triple Crown na slavné Huntington Beach.

Z Ameriky byl Tomáš zpočátku zklamaný. „První výlet do Ameriky byla taková léčba šokem. Po pár letech cestování a bezstarostného života plného skateboardingu a mejdanů jsem přijel do Kalifornie, kde mě na letišti čekal řidič s černým lincolnem – klasika... Dali jsme si dvouhodinovou jízdu na jih do Orange County a já se těšil, že na mě čeká něco, co jsem znal z amerických seriálů. Hlavně asi Baywatch a Pamela s plovákem na pláži, obrovské houseparty a nonstop zábava. Ubytovali nás v Hiltonu, asi čtyři kilometry od pláže, kde se konaly i závody. Kolem hotelu nebylo kromě benzínky nic, takže bez auta nemělo smysl někam vyrazet. To jsem později pochopil a teď mám už dlouhodobě v L. A. auto svoje. Byli jsme tedy odsouzeni k tomu, trávit většinu dne v hotelu a potom pár hodin v areálu skateparku na pláži, kam nás vozil eventový shuttle. Pak s pravidelností japonských hodiněk přicházela večere ve stejném

„Nejtěžší na rozhodnutí prosadit se v kolébce skateboardingu bylo srovnat se s faktem, že jako Evropan, nebo ještě hůř Čech, absolutně nikoho nezajímáte a nikdo vás nerespektuje.“

steak housu, následována bowlingem v přilehlé herně. A pak zase hotel a spát. Drinky nula, zábava nula, zážitky taky nula a skateboarding po ulicích, na který jsem se těšil úplně nejvíce, se taky nekonal. Řekl jsem si, že do Ameriky už ne. A pár let jsem tam taky nejel.“

USA, nebo Austrálie?

Místo dalšího výletu do USA přišla na začátku roku 2005 nabídka na cestu do jihoaustřalského Melbourne. Byla to první Tomášova cesta na jižní polokouli, navíc s letenkou koupenou na čtyři měsíce. Poprvé bez kamarádů, poprvé sám v novém prostředí. V Melbourne se Tomášovi zalíbilo a na následujících pět let se stalo jeho druhým domovem, kde každoročně trávil celou zimu.

„Skateboarding je sport, pro který nonstop honíte sluníčko. Já si řekl, že není lepší způsob než se v listopadu sebrat a odjet na jižní polokouli, kde zrovna místo zimy začíná léto. Světlo do desíti večer a čtyřicetistupňová vedra zní mnohem líp než česká zima, kdy je tma už ve čtyři a teploty málokdy vylezou nad nulu. Melbourne jsem si tak zamiloval, že v roce 2010, kdy jsem tu byl na půl roku i s přítelkyní, jsem si řekl, že už sem nemůžu dál jezdit jen na

výlety a příště se sem stěhuju. Jednoduše řečeno jsem si uvědomil, že mi odjezdy z Austrálie rvou srdce na kusy. Bylo to dost extrémní rozhodnutí, ale vedlo k další zajímavé kapitole mého života – Los Angeles na druhý pokus.“

V roce 2010, kdy přišlo rozhodnutí o Austrálii, se Tomáš sebral a odjel na několik měsíců do Los Angeles, které je koléb-

kou skateboardingu. Pokud chcete v tomto sportu něco dokázat, je L. A. místem, kde se musíte pravidelně objevovat a pokusit se prosadit. „Nejtěžší na tomhle rozhodnutí bylo srovnat se s faktem, že jako Evropan, nebo ještě hůř Čech, absolutně nikoho nezajímáte, nikdo vás nezná a nikdo vás nerespektuje. Přišel jsem tedy z Evropy, kde jsem si zvykl na pozornost a úspěch, do L. A., kde se mi zpočátku stávalo, že na mě ve skateparku křičely děti na koloběžce, že jim stojím v cestě. Možná by to šlo přirovnat k tomu, jako by se ředitel velké firmy rozhodl jet pracovat do nějakého fastfoodového řetězce a osmnáctiletý brigádník na něj křičel, že do burgeru přidá málo majonézy... Tohle byla taky zajímavá etapa. Každopádně jsem v Los Angeles následující čtyři roky střídavě bydlel a trávil tu zhruba polovinu z každého roku.“

V L. A. tráví Tomáš několik měsíců ročně i dnes. Myslí si, že do něj bude pravidelně jezdit už po zbytek života, a bere ho jako další ze svých domovských měst.

Život na cestách

Tomáš Vintř je světoběžník. Má tři cestovní pasy, protože zjistil, že neustálé žádání o víza do zemí s vízovým stykem vyžaduje tři doklady, aby měl vždy alespoň jeden připravený na cestu, kdyby náhodou žádal na dvou ambasádách o vstupy do jejich zemí.

„Není nic horšího, než když někdo zavolá a zve vás za jejich peníze do USA, ale

Skateboarding jako džob

Skateboarding je v první řadě životní styl. I v době, kdy Tomáš začínal, to byl okrajový koníček. Za jednadvacet let, co se skateboardingu věnuje, prošel nejen módními trendy. V posledních letech se všechna média o skateboardingu zajímají hlavně proto, že se stal nejnovějším oficiálním sportem, který bude v plné parádě představen na olympijských hrách v Tokiu v létě 2020. S olympiádou přichází do skateboardingu také velké množství peněz a zájmu ze strany státních institucí. To podle Tomáše může skateboardovou scénu

mě bylo hlavní, že jsme jako skateři docílili svého a nemuseli se podřítit olympijským tradicím. Nenosili jsme žádné dresy (což žádný sport zatím nedokázal), nikdo nám nesundával ze skateboardů samolepky a i členové olympijské komise a jejich děti s námi o přestávkách zkoušeli jezdit. Tam jsem pochopil, že skateboarding nemá ve světě sportu obdoby a pro olympiádu bude otevřením úplně nové, lidsky přátelštější kapitoly.“ O mainstreamovém přesahu skateboardingu svědčí i fakt, že Tomáše podporují globální firmy, jako například telefony Honor, Excelent od Plzeňského Prazdroje nebo boty Vans.

„Není nic horšího, než když někdo zavolá a zve vás za jejich peníze do USA, ale tady v ČR vám nevyhoví cizí ambasáda a vy nemáte svůj pas, abyste mohl na tuhle cestu vyrazit. Vyřešil jsem to tedy tím, že momentálně mám tři cestovní doklady rozdělené podle částí světa, do kterých s nimi jezdím...“

tady v ČR vám nevyhoví cizí ambasáda a vy nemáte svůj pas, abyste mohl na tuhle cestu vyrazit. Vyřešil jsem to tedy tím, že momentálně mám tři cestovní doklady rozdělené podle částí světa, do kterých s nimi jezdím,“ vysvětluje.

Život na cestách není jen dovolená, ale dřina a odříkání. Už jen to, že bydlíte každý týden v jiném hotelu, v jiné zemi a s jinými lidmi, může člověku za chvíli lézt na mozek. Ne každý se s tím dokáže srovnat a nechat doma rodinu, přátele a partnera. Za posledních dvanáct let Tomáš Vintř procestoval na svou Frequent Flyer kartu 1,3 milionu leteckých mil, což je pro vaši představu například 2457krát cesta z Prahy do Paříže.

a veřejnost rozdělit na dvě skupiny, jako se to stalo i u snowboardingu, a možná se najdou skupiny, které spolu nenajdou společnou řeč. Core skateboardisté, kteří budou jezdit v ulicích, fotit pro skateboardové časopisy a natáčet videa, a na druhé straně ti, které zajímají závody, mediální pozornost a v budoucnu i olympiáda.

K té si Tomáš Vintř přičichl osobně, když byl v roce 2014 světovou skateboardovou a olympijskou komisí vybrán jako jeden z pěti jezdců, kteří v čínském Nankingu v rámci olympijské hry dorostenců měli nový sport oficiálně představit úřadům i veřejnosti v improvizovaném závodě, jímž si každý sport prochází. „Nanking byl výjimečný už z několika důvodů. Pro

A co dál?

V polovině letošního roku bude mít v televizi premiéru Tomášova cestovně-dokumentární série s názvem SkateTripping, díky které budete mít příležitost vidět život profesionálních sportovců na cestách. Série bude mít v roce 2017 celkem pět dílů a podíváte se po celém světě. Na rok 2018 je plánována druhá sezona, která divákům přinese dalších šest dílů ze všech kontinentů.

„Skateboarding tady bude pořád a krásné na tom je, že vždycky zůstane skupina lidí, kteří ho budou dělat tak, jak tomu bylo už od začátku, bez vlivů firem nebo okolního světa.“

Diag Human:

„Krvavý“ byznys

***Ve stínu
permanentní vládní
krize zůstala zpráva, která
bude mít nejspíš nemalý vliv
na domácí rozpočet a zahraniční
reputaci. 12. května ve třídvacet
hodin rozhodl Vrchní lucemburský
exekuční úřad o obstavení českých
úctů ve čtyřia dvaceti lucemburských,
švýcarských, amerických,
francouzských a čínských bankách.
Rána je o to citelnější, že na
účtech leží peníze, které Česká
republika používá k obsluze
státních dluhopisů.***

za 13,5 miliardy

Tento stav bude trvat, dokud naše vlast, rozuměj daňoví poplatníci, neuhradí společnosti Diag Human 13,5 miliardy korun. Takový razantní krok nebyl doposud uplatněn vůči žádné členské zemi EU. Vzhledem k tomu, že šlo o rozhodnutí odvolacího soudu, může Česká republika v roli tonoucího spoléhat na stěblo v podobě kasační stížnosti. Pravděpodobnost úspěchu je však mizivá. Média hbitě spočítala, že každého z nás, včetně malých dětí, dluh zatíží o 1300 korun.

V souvislosti s aktuální hlubokou neinformovaností o story Diag Human ze strany vlády jsou zajímavá slova premiéra Bohuslava Sobotky, tehdejšího poslance za ČSSD, z června 2011. Ten po ministru životního prostředí Nečasovy vlády Tomáši Chalupovi (ODS) požadoval vyhazov exministra zdravotnictví Jana Stráského (ODS) z postu ředitele Národního parku Šumava. Jako jeden ze stěžejních důvodů Bohuslav Sobotka uvedl Stráského manažerské selhání v kauze Diag Human. Mimo jiné zdůraznil, že premiér Nečas odmítá o kauze na půdě Sněmovny hovořit a jakkoli informovat veřejnost o tom, jak vláda chrání zájmy naší země. Podle Bohuslava Sobotky šlo tehdy o nepřipustné pokračování taktiky premiéra Nečase o vážných problémech mlčet, proti čemuž ČSSD zásadně protestuje...

Myslím, že vím, ale nepovím...

Dramatický příběh plný zvratů a protichůdných prohlášení se začal psát v čase porevolučním. Josef Štáva, pravnuček správce zámku v Bechyni a jeho dnešní majitel, dlouhodobě žijící ve Švýcarsku, se v roce 1991 rozhodl zúčastnit výběrového řízení na licenci pro zpracovatele krevní plazmy. Jeho firma Conoco spojila své síly s dánskou společností Novo Nordisk a první výběrové řízení vyhrála. Ministr zdravotnictví Martin Bojar (Občanské fórum, 1990–1992) se rozhodl výsledky řízení neuznat. V těch následujících pak Conoco, od roku 1993 Diag Human, a. s., neuspěla a po čase zkrachovala. Mezitím se Josef Štáva dozvěděl od svých bývalých dánských partnerů z Novo Nordisk o dopise ministra Bojara. V něm byly silně zpochybněny jeho lidské i profesní kvality. Kromě toho začaly na veřejnost unikat informace, podle kterých podnikatel obchodoval s krví nakaženou virem HIV a infikovanou krví, která byla v NDR násilně odebírána vězňům. V Německu byl dokonce na Josefa Štávu vydán zatykač, jenže žádné z obvinění se nepodařilo prokázat.

Bývalý ministr Martin Bojar se podle svých slov nikdy nepovažoval za viníka kauzy. Nic nenapsal, pouze podepsal dopis, který mu přinesl jeden z jeho náměstků. Učinil tak, přestože měl k jeho obsahu výhrady. „Myslím, že vím, kdo mi dopis

donesl, ale ten pán tvrdí, že to nebyl, proto ho nebudu jmenovat," vysvětloval poněkud zmateně později.

Rozmazaná prkotina

V roce 1995 požadovala firma Diag Human po státu 500 milionů korun údajně ušlého zisku. Hned v následujícím roce by se spokojila s částkou necelých 200 milionů. Koaliční vláda premiéra Václava Klause (ODS) však návrh neakceptovala.

A tak se Josef Štáva v roce 1996 rozhodl zažalovat Českou republiku o 200 milionů korun. Ve stejném roce uzavřel ministr zdravotnictví Jan Stráský s Diag Human dohodu o řešení sporu prostřednictvím rozhodčího řízení. Na základě této smlouvy mohlo být „rozhodnutí rozhodčího senátu přezkoumatelné pouze před novým rozhodčím senátem“. Následující rok uznal rozhodčí senát nárok Diag Human, nezabýval se však výší škody.

Jak přiznal Jan Stráský v roce 2008, kauza Diag Human ho straší dodnes. Arbitráž mu připadala nejlacinější, soudy by se táhly a stát by musel investovat desítky milionů korun do soudních nákladů. „Strašně jsem se mýlil, protože o tom mluvím i teď, po třinácti letech, a stále to nekončí. Navíc by mě nikdy nenapadlo, že za jednu větu může člověk získat miliardy. Ten případ byl celý precedent,“ uvedl Jan Stráský v rozhovoru pro www.idnes.cz. „Je jasné, že ten dopis Bojar takto psát neměl, byla to chyba a on to ví. Zároveň oba víme, že to byla prkotina a něčí uražená ješitnost to rozmazala.“

300 milionů jako předkrm

Verdikt rozhodčí komise napadla u soudu ministryně zdravotnictví úřednické vlády Josefa Tošovského Zuzana Roithová (KDU-ČSL). Právní zástupci Diag Human přišli s nabídkou smíru v podobě 50 milionů korun plus akcie společnosti Sevak. Vláda byla proti. Po předčasných volbách v roce 1998 usedl do křesla ministra zdravotnictví jednobarevné vlády Miloše Zemana (ČSSD) jeho stranický přítel Bohumil Fišer. Po nástupu do funkce

zadal analýzu, jejíž závěry konstatovaly, že náhrada škody pro Diag Human může narůst až do výše 3,5 miliardy korun, přičemž možnost výhry je vysoce nepravděpodobná. A tak se ministr Fišer rozhodl nechat kauzu lidově řečeno vyhnít.

Jeho nástupkyně ve vládě Vladimíra Špidly Marie Součková z ČSSD (2002 až 2004) se tak musela hned první rok své vlády nad rezortem vyrovnat s nechtěným dědictvím. Přezkumný senát totiž v červnu rozhodl o tom, že ČR musí vyplatit Diag Human částku 326,6 milionu korun. Nato se ministryně Součková dohodla s advokáty společnosti na postupu, na jehož základě bude řešit výši škody poradenská společnost Ernst & Young. Její znalci vyčíslili její maximální hodnotu na 4,6 miliardy korun. V roce 2003 vznikla parlamentní vyšetřovací komise, která po dvou letech vyšetřování dospěla k objektivnímu závěru, podle kterého se předáním kauzy k arbitráži Česká republika dopustila chyby. V té době už Josef Štáva požadoval po Česku deset miliard korun.

V březnu 2006 byla Marie Součková trestně stíhána za porušování povinností při správě cizího majetku a zneužívání pravomocí veřejného činitele, za což jí hrozilo odnětí svobody v rozmezí tří až deseti let. Státní zástupce vinil exministrni z toho, že v kauze Diag Human uzavřela nevýhodnou smlouvu s advokátem Zdeňkem Nováčkem. Za zastupování státu, bez ohledu na výsledek, inkasoval Nováček, jinak specialista na rozvody a výživné, deset milionů korun. V případě zvládnuté arbitráže mělo jeho palmáře narůst na 170 milionů. Brněnský právník pak žaloval stát o dalších deset

milionů, a to za vypovězení smlouvy ze strany nástupce Součkové Jozefa Kubiňiho v roce 2004. Advokát pak čelil za předražení svých služeb kárné žalobě České advokátní komory a soud jeho žalobu zamítl.

V dubnu 2006 byl zahájen proces s Marií Součkovou. Obvodní soud rozhodl o její nevině, přestože experti vypovídali ve smyslu, že Nováčkovo desetimilionové angažmá bylo zbytečné, protože výsledek rozhodčího senátu byl nezvratitelný. Stejný soud pak zprostil Součkovou viny celkem čtyřikrát, nicméně městský soud osvobozující rozsudky vždy zrušil. V roce 2011 padl konečný verdikt. Marie Součková, která mezitím prohrála jedny senátní volby, porazila onkologickou chorobu a vystoupila z ČSSD, sice podle soudu porušila povinnost při správě cizího majetku, ale čin byl promlčen.

Miliardová rána

Velká, ne však ještě největší rána přišla v srpnu 2008. Arbitři v pořadí už čtvrtého rozhodčího senátu totiž rozhodli, že Česká republika má zaplatit Diag Human 8,33 miliardy korun, přičemž suma byla rovnoměrně rozdělena mezi dluh na straně jedné, poplatky a úroky z prodlení na straně druhé. Zatímco Josef Štáva toužil po svých miliardách, podle ministerstva zdravotnictví a Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových arbitráž pokračuje.

Ministrem zdravotnictví ve vládě Mirka Topolánka byl od roku 2007 Tomáš Julínek (ODS). Po nástupu do funkce zastá-

Josef Štáva v rozhovoru pro Seznam v rámci dvacátého výročí od vypuknutí arbitrážních sporů mimo jiné pohrozil, že pokud vláda vsadí na taktiku „Altner“ v podobě ignorování rozsudku, bude požadovat exekuci. JAK SE NAKONEC UKÁZALO, USPĚL.

val názor, že pozice státu není tak špatná, jak se mohlo zdát podle vyjádření médií. Zároveň vyzval bývalé rezortní předchůdce z řad ČSSD Fišera a Součkovou, aby vrátili originály některých dokumentů. Bojovnost ho nepřešla ani po prohrané arbitráži, kdy se nechal slyšet, že by ČR měla udělat vše pro to, aby nemusela platit. Právní zástupce Diag Human, bývalý místopředseda vlád Václava Klause a ministr spravedlnosti ve vládě číslo dvě za ODA Jan Kalvoda, reagoval prohlášením, že v den nálezu firma Diag Human podmínečně zastavila úročení s cílem vytvořit prostor k jednání. Pokud však vláda požádá o přezkum, poběží úročení od začátku. Jak Kalvoda, který rezignoval na ministerský post kvůli neoprávněnému užívání titulu JUDr., dodal, že penále v hodnotě 1,3 milionu korun denně představuje solidní pozici pro vyjednávání.

Vzápětí po vynesení arbitrážního verdiktu pověřil premiér Topolánek ministra Julínka zvratem v kauze. Předsedou dalšího arbitrážního senátu se stal bývalý ministr spravedlnosti a ombudsman Otakar Motejl. Český stát zastupoval později nepříteli chvalně proslulý děkan právnické zrychlené fakulty v Plzni Milan Kindl. Třetím rozhodcem byl původně prezident Hospodářské komory Petr Kužel, jeho jmenování ovšem Nejvyšší soud v říjnu 2010 zrušil.

Naděje žije

V květnu 2011 zabavil rakouský soud na základě žádosti Diag Human tři umělecká díla zapůjčená z Česka na výstavu ve Vídni. Jednalo se o obrazy Emila Filly (Dvě ženy), Vincenta Beneše (Tanečnice) a plastiku Otto Gutfreunda, všechna díla putovala do depozitního skladu. Česká strana se odvolala a rakouský soud dospěl k závěru, že se „jedná o výsostně kulturní majetek, který není určen k prodeji“. Zároveň soud potvrdil, že rozhodčí říze-

ní stále probíhá, neboť Česká republika podala v patřičné lhůtě žádost o přezkum rozhodčího nálezu.

Hned následující měsíc oznámil Josef Štáva prodej Diag Human zahraničnímu konsorciu. Cena transakce nebyla zveřejněna s tím, že podnikatel firmu opouští a přestává mít cokoli společného se společností i s vymáháním pohledávky. Některá média to považovala za logický krok a zmiňovala přátelství podnikatele s Miroslavem Kalouskem (TOP 09), ministrem financí vlády Petra Nečase (ODS). Ten vše komentoval slovy, že se s Josefem Štávou, rodákem z Bechyně, sice zná, což ovšem neznamená, že by si přál, aby ve sporu s Českou republikou uspěl.

V březnu 2013 přišel advokát Jan Kalvoda s tím, že navzdory prodeji zůstává Štáva majitelem Diag Human. Vyšlo rovněž najevo, že zahraničním konsorciem byla firma Aram Global specializovaná na vymáhání pohledávek. Její spolumajitel Michael Balboa, svého času předseda představenstva Diag Human, v té době pobýval v USA ve vězení za podvody.

Už ani korunu...

V červenci 2014 přišel ministr zdravotnictví vlády Bohuslava Sobotky (ČSSD), jeho stranický druh Svatopluk Němeček, s tvrzením, že „spor s Diag Human je u konce a nebude už stát ani korunu“. Ministr vycházel při svém, jak se posléze ukázalo, realitě vzdáleném výroku z rozhodnutí rozkladového rozhodčího senátu. „Přezkumný rozhodčí senát fakticky konstatoval, že veškeré právní kroky po zmiňovaném rozhodnutí v roce 2002 jsou ve skutečnosti neplatné. Slovy právního světa označují rozhodci tato rozhodnutí za nicotná a bez právních účinků. A to se týká i pro Českou republiku důležitého rozhodnutí o platbě 10 miliard z roku 2008“, vysvětlil základní fakta náměstek ministra zdravotnictví a právníký odbor-

ník na spor s Diag Human David Kotris na www.ceska-justice.cz.

Přes slova o tom, že „spor nebude už stát ani korunu“, muselo Česko v roce 2015 zaplatit rozhodcům 9,3 milionu korun, tedy polovinu ministerstvem zdravotnictví stanovené odměny ve výši 18 552 860 Kč. Přitom představy rozhodců o vlastní odměně se rovnaly 30 milionům.

Rok 2016 byl jako na houpačce. Česká republika uspěla v Anglii v rámci soudu o náklady vynaložené v kauze Diag Human, soud naší vlasti přiřkl nárok na 38 milionů korun. V červnu ovšem senát odvolacího soudu ve Washingtonu přiznal Josefu Štávovi právo, na jehož základě se může tamní justice zabývat jeho miliardovými nároky kvůli nerealizovanému obchodu s krevní plazmou. V průběhu téhož měsíce přišlo ministerstvo zdravotnictví s informací o rozhodnutí prvoinstančního soudu v Belgii. Podle něj je rozhodčí nález z roku 2008, který státu ukládá zaplatit Diag Human přes osm miliard korun, nevykonatelný. „Po vítězstvích Česka před soudy v Rakousku, Francii, Švýcarsku, Velké Británii a Amsterdamu se tak jedná o další vítězství v řadě rozhodnutí vydaných ve prospěch České republiky v řízeních zahájených společností Diag Human před zahraničními soudy,“ uvedl Svatopluk Němeček.

Josef Štáva to viděl jinak. V rozhovoru pro Seznam v rámci dvacátého výročí od vypuknutí arbitrážních sporů mimo jiné pohrozil, že pokud vláda vsadí na taktiku „Altner“ v podobě ignorování rozsudku, bude požadovat exekuci. Jak se nakonec ukázalo, uspěl.

Sečteno, podtrženo...

Takže stručná rekapitulace na závěr. První ministr (Martin Bojar) podepsal dopis, s jehož obsahem nesouhlasil. Druhý (Jan Stráský) zvolil špatnou strategii, zatímco třetí (Bohumil Fišer) vsadil na taktiku po mně potopa. Ministryně číslo čtyři (Marie Součková) dala bianco desetimilionový kontrakt neznámému advokátovi bez sebemenších zkušeností s podobnými kauzami, její nástupce (Tomáš Julíněk) se rozhodl pro předem prohranou bitvu. Ministr číslo šest (Svatopluk Němeček) ještě loni tvrdil, že Česko nebude platit ani korunu. Zatím je z toho 13,5 miliardy. Být miliardářem Josef Štávou, kamarádem Miroslava Kalouska, smál bych se, až bych se za břicho popadl. ■

Rivalové,

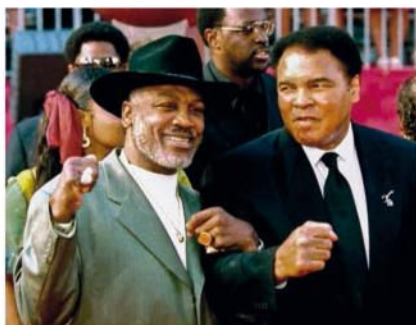
kterí psali historii světového sportu

Stejně jako snad ve všech odvětvích lidské činnosti je také ve sportu konkurence základním předpokladem posunu vzhůru. Nad kategorií „klasických“ soupeřů ovšem vysoko ční rivalové, jejichž střety psaly dějiny každého sportovního odvětví.

Následujících osm příkladů je toho důkazem.

Svět direktů a háků

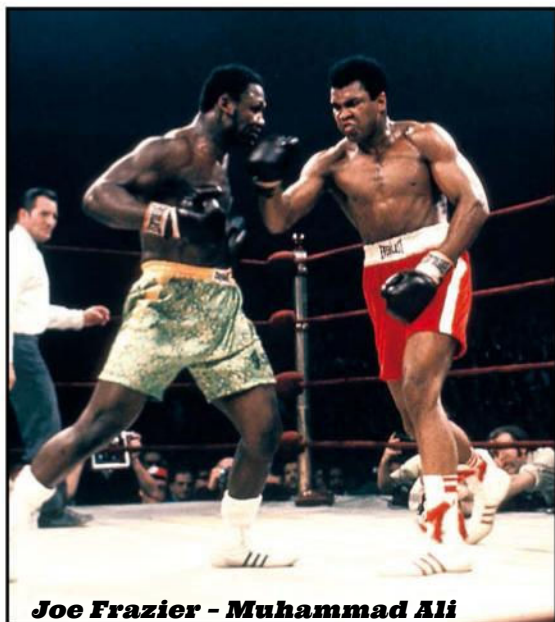
Většina zdrojů se shoduje na tom, že nejslavnější dvojici rivalů dal světu profesionální box. Na jedné straně ringu Muhammad Ali (1942–2016), který létal jako motýlek a bodal jako vosy. Na straně druhé Joe Frazier (1944–2011), urputný bijec, kterému náklonnost k nikotinu přinesla přezdívku Smokin Joe. Není vylou-

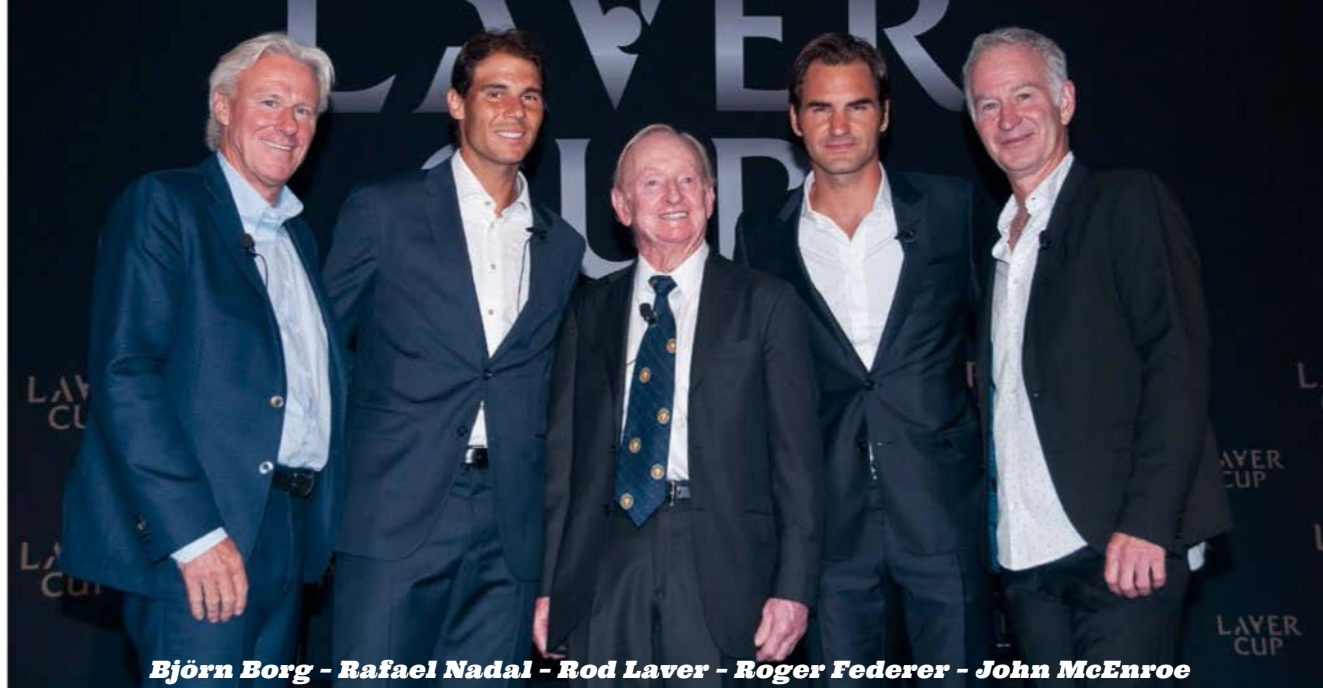
čeno, že kdyby Ali kvůli neochotě narukovat v roce 1967 do Vietnamu nepřišel administrativním rozhodnutím o titul šampiona těžké váhy, nebylo by slávy Fraziera. Nicméně to byl právě kuřák Joe, kdo Velkohubého po jeho návratu do profiringu v roce 1971 v newyorské Madison Square Garden seřezal takovým způsobem, že se od té doby hovoří o zápase století. Ali se však nenechal zlomit a toužil po odvetě. Nejdřív ale přišel Frazier o titul mistra světa těžké váhy v souboji s Georgem Foremanem, toho pak knokautoval Ali v kinshaské Rumble of Jungle. Souboj nesmířitelných rivalů gradoval v roce 1975 na Filipínách v „Thrilla in

Manila“. Nejslavnější a možná nejbrutálnější řež v historii profi boxingu ukončili v přestávce před posledním, patnáctým kolem Frazierovi sekundanti. I když sám boxer protestoval, podle lékařů mu možná sekundanti zachránili život.

Po čase zplodil profesionální ring další legendární dvojici Micky Ward (1965) – Arturo Gatti (1972–2009), přičemž prvního jmenovaného bijce proslavil díky Marku Wahlbergovi film *Fighter* (2010). Poprvé si to spolu Američan irského původu Ward a Gatti, Kanadan narozený v Itálii, rozdali v zápase o titul mistra světa welterové váhy v roce 2002. V utkání vypsáném na deset kol šel Gatti v tom předposledním po mimořádně povedeném Wardově body shotu na podlahu. Sílou vůle vstal, a přestože ho zasypal déšť tvrdých ran, přežil. Nakonec prohrál na body, stal se však hrdinou zápasu. Micky s Arturem se pak potkali ještě téhož roku v listopadu a v říjnu 2003. V obou případech se z vítězství radoval Gatti, přičemž první a třetí zápas vyhlásil magazín *Ring* jako *Fight of the Year*. V červenci 2009 byl Gatti ve svém brazilském apartmá nalezen mrtev, z vraždy byla obviněna jeho manželka, která smrt chotě zaregistrovala až po deseti hodinách. Případ nebyl doposud objasněn.

Joe Frazier - Muhammad Ali

Björn Borg - Rafael Nadal - Rod Laver - Roger Federer - John McEnroe

Björn, John, Roger a Rafa

Rivalita vládne i tenisu. První slavnou dvojici tvořili Švéd Björn Borg (1956) a Američan John McEnroe (1959). Zatímco Švéd proslul ledovým klidem, jeho protějšek rozbíjel rakety, hádal se o každý míček a za největšího nepřítele považoval rozhodčího. Oba spojovalo prokletí dvou turnajů Grand Slamu. Zatímco Borg nikdy nevyhrál Australian Open ani US Open, McEnroeovi nebyl dopřán triumf u protinožců a na French Open. Švéd měl na svém kontě jedenáct vítězství na turnajích Grand Slamu (6x French Open, 5x Wimbledon), americký bouřlivák se musel smířit se sedmi triumfy (3x Wimbledon, 4x US Open). Na turnajích spolu odehráli čtrnáct zápasů s nerozhodným výsledkem 7:7. Pokud jde o finále grandslamových turnajů, dominoval výsledkem 3:1 McEnroe. Jediný Švédův finálový triumf ovšem vešel do historie. Ve Wimbledonu 1980 slavil Borg po vítězství 1:6, 7:6, 6:3, 6:7 a 8:6 páté vítězství v řadě, přičemž McEnroe vyhrál tie break čtvrté sady 18:16. Borg byl světovou jedničkou 109 týdnů, McEnroe 170 týdnů.

Druhou dvojici tvořili, tvoří a ještě nejspíš budou tvořit asi nejlepší tenisté historie Roger Federer (1981) a Rafael Nadal (1986). Jejich vzájemné souboje baví už třináct let. A když se Federer letos v lednu po skvostném comebacku proboujel k vítěznému finále na Australian Open, byl jeho soupeřem pozdější vítěz French Open Rafael Nadal.

Rivalita obou gentlemanů se datuje od roku 2003. Zatímco Federer měl v té době za sebou první triumf ve Wimbledo-

nu, Nadal se teprve rozkukával. Postupem času slavil Roger vedle Wimbledonu také v Anglii a USA, jen pařížská antuka pro něj byla zakletá. Důvod? Přece Rafael Nadal. Na rozdíl od svých krajanů se však Rafa zlepšoval na tvrdém povrchu. A tak nakonec v roce 2008 vyhrál Wimbledon, přičemž jeho souboj s Federerem je nejsledovanějším utkáním historie. Švýcar pak v následující sezoně vyhrál French Open, Nadal kvůli zranění absentoval. Oba giganti mají na svém kontě vítězství ve všech turnajích Grand Slamu, bilance hovoří v poměru 18:15 ve prospěch Federera. Zatímco Švýcar strávil na postu světové jedničky v letech 2004–2008 rekordních 237 týdnů bez přerušení, španělský sok vládl „pouze“ 46 týdnů (srpen 2008–červenec 2009).

Pokud jde o marketingovou přitažlivost, je na tom mnohem lépe Federer, který loni inkasoval v rámci reklamních smluv 49,2 milionu liber, což z něj učinilo v tomto směru nejbohatšího sportovce planety. Nadal bral 26,2 milionu liber, spolu s Cristianem Ronaldem (fotbal) a Jordanem Spiethem (golf) se dělil o osmé až desáté místo.

Argentinsko-portugalská desetiletka

Kdo vyhraje Zlatý míč pro nejlepšího fotbalistu planety? Od roku 2008 je to už

předem jasné. Pravda, v roce 2010 řada odborníků nejspíš právem poukazovala na to, že zatímco Nizozemec Sneijder vyhrál s Interem Milán Ligu mistrů a dovedl „oranjes“ do finále světového šampioná-

Cristiano Ronaldo - Lionel Messi

tu v JAR, Lionel Messi (1987) a Cristiano Ronaldo (1985) paběrkovali. Přesto získal nejceněnější individuální trofej jaksi ze setrvačnosti Messi. Statistiky vládců světového fotbalu posledního desetiletí jsou vůči zbytku světa nekompromisní. V soutěži o Zlatý míč je stav 5:4 ve prospěch Argentine. Oba mají na svém kontě po čtyřech vítězstvích v Lize mistrů. Argentinec se radoval pokaždé v dresu FC Barcelona, Ronaldo před svým příchodem do Rea-

lu Madrid zvedl nad hlavu nejprestižnější klubovou trofej v barvách Manchesteru United. Messi vyhrál španělskou Primera División osmkrát, Ronaldo jen dvakrát, ve sbírce má ale tři tituly mistra Premier League. Co se reprezentace týče, je na tom lépe Portugalec. Zatímco Messi na velký triumf v barvách Argentiny čeká, Ronaldo loni vyhrál mistrovství Evropy, přestože převážnou část finále strávil kvůli zranění na lavičce.

Jak se shodnou odborníci, na úchvatných kariérách největších fotbalových rivalů historie se podepsala doba. Oba totiž začali hrát nejlepší fotbal v časech, kdy do hry vstoupila sociální média. A tak v okamžiku, kdy dostane novou smlouvu Messi, touží Ronaldo po lepší. Jestliže dá Adidas Messimu kontrakt na 20 milionů dolarů, přispěchá Nike za Ronaldem s lepší nabídkou. Obě megastar spojuje i zájem španělských finančních úřadů. Zatímco Messi vyfasoval za daňové úniky podmínku, za Ronalda je Real ochoten udatý dluh v rádech stovek milionů uhradit. Stačilo, aby Cristiano naznačil možnost odchodu...

Alain Prost - Ayrton Senna

Jako voda a oheň

Je známo, že ve formuli 1 se nevedou velká přátelství. Stačí se podívat na vztahy Alonso-Hamilton (McLaren), Webber-Vettel (Red Bull) či Hamilton-Rosberg (Mercedes). Nad všemi rivaly ovšem ční velikáni Alain Prost (1955) a Ayrton Senna (1960-1994).

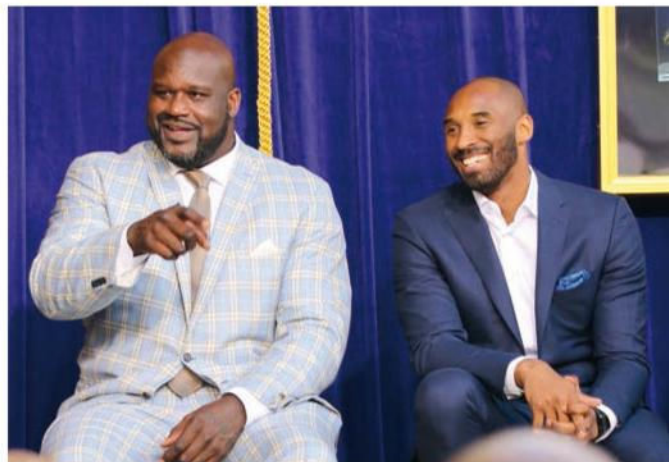
Byl lepší francouzský „profesor“, nebo prokletě rychlý Brazilce? Na první pohled se odpověď zdá jednoduchá – Prost. Už proto, že přežil. Stratég za volantem je čtyřnásobným mistrem světa, Senna vyhrál třikrát. Nastoupili proti sobě v 116 závodech, celkový stav je 54:50 ve prospěch Prosta, dvanáct závodů oba piloti nedokončili. Na druhé straně při všech možných anketách o nejlepší jezdce F1 všech dob se na prvním místě objevuje nejčastěji dvojice Ayrton Senna a Michael Schumacher.

První ostrý střet obou gigantů přišel v roce 1989 na japonském okruhu Suzuka. Byl to předposlední závod sezony, ve které Senna obhajoval titul, rivalové závodili za tým McLaren. Senna při jednom z riskantních předjížděcích manévřů trefil Prosta, pro kterého závod skončil. Brazilce se vrátil na trať, dojel do cíle a slavil obhajobu. Jak se ukázalo, předčasně, neboť podle slov Senny zapracovala francouzská mafie ve vedení FIA, takže byl nakonec diskvalifikován a titul získal Prost. Profesor pak přestoupil k Ferrari a po roce se situace opakovala jako přes kopírák. Hned po startu použil Senna svůj McLaren jako torpédo, kterým trefil Prosta a vyřadil ho z boje. Vzhledem k tomu, že oba nedojeli, mohl Ayrton začít slavit.

Přes vzájemnou rivalitu na samé hraně zdravého rozumu byl po Sennově tragické smrti v Imole 1994 Alain Prost mezi jezdci, kteří nesli rakev s jeho ostatky.

Diesel versus Black Mamba

Rivalita dvou mimořádných, rozměrově odlišných osobností se začala psát v roce 1996. Tehdy se obrovitý pivot Shaquille O'Neal (1972) a superkřídlo Kobe Bryant (1978) potkali v dresu Los Angeles Lakers,

Shaquille O'Neal - Kobe Bryant

v jehož barvách působili do roku 2004. Podle novinářů i fanoušků vytvořili v té době nejlepší dvojici v dějinách NBA. Zatímco však Kobe (198 cm) zůstal Lakers věrný až do konce své kariéry v roce 2016, mistr Shaq (216 cm, 147 kg) si ještě zahrál za Orlando Magic, Miami Heat, Phoenix Suns, Cleveland Cavaliers a Boston Celtics. Black Mamba (Bryant) a Diesel (O'Neal) dotáhli Lakers v sezonách 2000-2002 k vítězství v NBA. Shaq však bral kromě prstenů pro vítěze NBA ke Kobeho mírné nelibosti také tři ceny MVP pro nejužitečnějšího hráče finále. Kromě toho je O'Neal vedle Michaela Jordana a Willise Reada jediným hráčem, který získal během jediné sezony MVP, Finals MVP a All-Star game MVP. Sběrka individuálních úspěchů Kobeho Bryanta je sice o něco menší, za dvě MVP Finals a jedno celosezonní MVP se však určitě nemusí stydět.

Zatímco Bryant nakonec získal v Los Angeles pět titulů, O'Neal přidal ke třem triumfům s Lakers jedno vítězství v barvách Miami Heat. Co se zlatých olympiád týče, Shaq vyhrál v roce 1996 v Atlantě, zatímco Kobe má ve své sbírce zlata z Pekingu 2008 a Londýna 2012.

Kulhající Alex

Jak se shodnou hokejoví odborníci, poslední desetiletí se nese ve znamení souboje nejmladšího kapitána historie NHL Sidneyho Crosbyho (1987) a rus-

SPORT

RIVALOVÉ, KTERÍ PSALI HISTORII SVĚTOVÉHO SPORTU

Alex Ovečkin - Sidney Crosby

kého bohatýra Alexe Ovečkina. Nic proti osobnímu příteli Vladimira Putina, ale srovnání pokulhává. Kanaďana si jako jedničku draftu vybrali Pittsburgh Penguins v roce 2005, tučňákům je věrný dodnes. Hned v první sezoně překročil magickou hranici sta bodů a svůj celek dovedl ke třem vítězstvím ve Stanley Cupu (2009, 2016, 2017). Dál je Sidney Crosby vítězem kanadského bodování (2007, 2014), ve stejných sezonách získal Hart Memorial Trophy pro nejužitečnějšího hráče. Jako třetí hráč historie dokázal v posledních dvou sezonách vybojovat a obhájit trofej pro nejužitečnějšího hráče play off Conn Smythe Trophy. V národním týmu je Sid-

ney mistr světa (2015), vítěz Světového poháru (2016) a dvojnásobný olympijský vítěz (2010, 2014).

Alex Ovečkin naskočil do NHL rovněž v roce 2005. Jeho bilance v barvách Washington Capitals je však mnohem skromnější. Tým září v základních částech, v play off je ovšem kouzla zbavený. Na svém kontě má jednu Art Ross Trophy pro vítěze kanadského bodování (2008) a tři Hart Memorial Trophy (2008, 2009, 2013). Alex je jednoznačně lepším střelcem, cenu Maurice Richard Trophy bral celkem pětkrát (2008–2009, 2013–2015). Ve sbírce úspěchů má sice tři tituly mistra světa (2008, 2012, 2014), chybí mu však medaile z olympiád.

Není nad dobrý odpal

Když se řekne rivalové v golfu, kategorii od poučených laiků výše okamžitě napadne dvojice Arnold Palmer (1929–2016) a Jack Nicklaus (1940). Arnold začal hrát profesionálně v roce 1954 s tím, že to, co jiní hledají v poezii, našel v letu dobrého odpalu. Prvního vítězství na turnaji Masters dosáhl Palmer v roce 1958 a podle odborníků se o popularitu sportu s nejmenším míčkem nikdo nezasloužil víc. V letech 1958–1970 vyhrál deset titulů kategorie Major (Masters Tournament, US Open, The Open Championship, PGA Championship). První hráč, který si na PGA Tour vydělal milion dolarů, byl v roce 2000 zařazen magazínem

Golf Digest mezi šest největších golfistů všech dob.

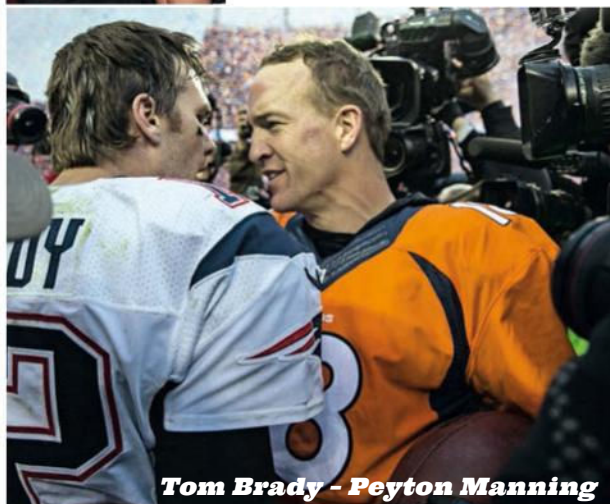
Jack Nicklaus neboli The Golden Bear začal hrát golf na profesionální úrovni tři roky po Palmerovi. Během kariéry vyhrál osmnáct turnajů kategorie Major, jako první obhájil vítězství na Masters Tournament a v šestačtyřiceti letech se stal jeho nejstarším vítězem. Podle Sports Illustrated nejlepší sportovec světa roku 1978.

Sběratelé Super Bowlů

Přestože americký fotbal nepatří v Česku mezi nejpobulárnější sporty, dvojice veleslavných quarterbacků Peyton Manning (1976) a Tom Brady (1977) nemůže v našem výběru rivalů, kteří posunuli hranici světového sportu, chybět.

Prvně jmenovaný byl v roce 2009 zvolen televizní stanicí Fox News nejlepším hráčem dekády. Kromě toho je Peyton Manning členem týmu desetiletí 2000–2010 a Super Bowl, jinak nejsledovanější sportovní akci světa, vyhrál s týmy Indianapolis Colts a Denver Broncos v letech 2006 a 2015. Ve sbírce má pět trofejí pro MVP NFL.

Přestože byl Tom Brady kdysi draftován až v šestém kole, v barvách týmu New England Patriots, se kterým spojil celý svůj sportovní život, vyhrál Super Bowl hned pětkrát – 2002, 2004, 2005, 2014 a 2017. V letech 2007 a 2010 byl zvolen MVP celého ročníku. **Jeho chotí je dlouhodobě nejslavnější modelka planety Gisele Bündchen**, s úchvatnou Brazilkou má dvě děti.

Tom Brady - Peyton Manning

Arnold Palmer - Jack Nicklaus

*V polovině května se
v Pekingu uskutečnila
monstrakce, na které
bylo zastoupeno 130
zemí a 30 prezidentů.*

*Mezi hlavami států
nechyběl Miloš Zeman,
zároveň se jednalo
o jediného prezidenta
některé z členských
zemí EU. Srazu politiků
ovšem šéfovali prezident
hostitelské země Si
Ťin-pching a jeho ruský
protějšek Vladimir
Putin. Druhý jmenovaný
si dokonce zahrál na
piano, nejspíš proto, aby
světu ukázal, že ovládá
nejen judo.*

Nová Hedvábná stezka:

Když ani infrastruktura na Marsu není problém

Podle historických pramenů použil termín Hedvábná stezka jako první v roce 1877 německý zeměpisec baron FERDINAND VON RICHTHOFEN.

Osoba neznalá vysoce ofenzivní čínské byznys strategie by mohla v případě Si Ťin-pchinga nabýt dojmu, že kapitalismus pod komunistickou kuratelou není nic jiného než starost o blaho těch druhých. Jak čínský prezident během setkání několikrát zdůraznil, prostřednictvím nové Hedvábné stezky touží po založení „harmonické rodiny“ složené z lidu Asie, Evropy a Afriky. Mimořádně velkoryse až megalomansky pojatý projekt by se měl podle čínského komunisty zasloužit o opuštění starých modelů založených na rivalitě a diplomatických mocenských hrách.

Ke splnění tohoto ušlechtilého cíle má kromě čínského pracujícího lidu a bankovního sektoru dopomoci především Rusko. Čína nemá mít problém s vybudováním patřičné infrastruktury ani v Afghánistánu. Ba co víc, jak pravil Si Ťin-pching, pokud bude někdo chtít infrastrukturu na Marsu, žádný problém. Je otázka, jestli komunistický boss věděl, že jsme v naší zemi měli premiéra, který neměl pro změnu problém prosazovat návrhy tehdejší ČSSD s pomocí Marťanů.

Hedvábí, střelný prach a mor

Podle historických pramenů použil termín Hedvábná stezka jako první v roce 1877 německý zeměpisec baron Ferdinand von Richthofen. Jak napovídá název, v hlavní roli bylo hedvábí, které ještě před naším letopočtem plnilo roli důležitého obchodního artiklu mezi Čínou a Římskou říší. Vzhledem k tomu, že záporná bilance obchodu mezi oběma tehdejšími kolosy Řím ekonomicky takřka zruinovala, musely být hedvábné kontakty v zájmu přežití utlumeny. O nadvládu nad Hedvábnou stezkou vedoucí z Číny přes Střední Asii do Středomoří se později přetahovali vládci Persie, Číny a Mongolové vedení Čingischánem. Kromě hedvábí putovala z Číny do Evropy (na 6000 kilometrů dlouhé stezce byla skoro na každých dvaceti kilometrech tržiště) rovněž slonovina nebo střelný prach. Zároveň šlo o zdařilý export náboženství, filozofie, ale také například moru. Když však Evropa ovládla námořní cesty, vliv obchodní stezky, která sehrála důležitou roli při rozvoji střežných civilizací v Číně, Indii, Mezopotámii, Persii, ale také Itálie, začal nenávratně upadat.

Je všeobecně známo, že nadšeným propagátorem nové Hedvábné stezky je český prezident Miloš Zeman, který považuje Hedvábnou stezku za nejvíce fascinující projekt v dějinách. Ve stejném duchu píšou New York Times, liberální list však zároveň dodává, že se jedná o monstrózní pokus nově rozdat globální ekonomické karty...

Velkorysé plány

S myšlenkou nové Hedvábné stezky přišel po několika stoletích, konkrétně v roce 2013, čínský prezident Si Ťin-pching. Čína rozhodně nehraje při zdi, nová Hedvábná stezka má fungovat jak na souši (železnice, dálnice, plynovody), tak na mořích a oceánech. Základní část by měla procházet Pákistánem, Íránem, postsovětskými

zeměmi Střední Asie, roli jakési křižovatky by mělo hrát Turecko. Po referendu prakticky neomezený turecký vládce prezident Erdogan na květnové schůzi v Pekingu se skromností sobě vlastní pravil, že Turecko je vzhledem ke své strategické geografické poloze přímo předurčeno k tomu, aby spojovalo tři kontinenty. Prioritou Ankary je logicky střední koridor, jehož součástí jsou dvě velké muslimské země, Kazachstán a Indonésie.

Z čínského hlediska se jako mimořádně strategicky důležité jeví Řecko. V dubnu loňského roku totiž čínská společnost Cosco Shipping Corporation za 368,5 milionu eur ovládla největší řecký přístav Pireus. V rámci této transakce se zavázala investovat do aténské přístavu dalších 350 milionů eur. Jeho součástí jsou rovněž dva kontejnerové terminály, proto má čínská strana v rámci stavby nové Hedvábné stezky eminentní zájem na vybudování vysokorychlostní železnice z Bělehradu do Budapešti. Cesta by se měla zkrátit ze současných osmi na pouhé tři hodiny. Na stejné trase staví zároveň Čína za 2,9 miliardy dolarů dálnici, projekt ale zatím termínově příliš nezvládá. Z Řecka by měla nová Hedvábná stezka vést přes Makedonii, Srbsko a Maďarsko rovněž do České republiky.

Další větev povede přes Transsibiřskou magistrálu, hlavním spojovacím uzlem se stane ruská metropole. Pokud se podaří realizovat projekt vysokorychlostní železnice, doba putování lidí, ale především zboží, se na trase Peking–Moskva zkrátí z dnešního skoro týdne na 33 hodin. A tak se nelze divit, že Vladimir Putin hovoří v souvislosti s monstrprojektem o „velké výzvě pro porozumění mezi národy“ a o tom, že „svět se vypořádá“

dá s nerovnoměrným růstem, globalizací, bídou a regionálními konflikty“. Na konci kolejí a nejspíš i dálnice mají být Rotterdam, Duisburg a Berlín.

Mořská a oceánská část nové Hedvábné stezky povede přes Malacký průliv, Indický oceán, dál pak přes Rudé a Středozemní moře a skončí v Benátkách.

Stezka versus USA?

Podle slov Si Ťin-pchinga investovala Čína v letech 2014 až 2016 do projektu nové Hedvábné stezky 350 miliard dolarů. V následujících pěti letech má být proinvestováno dalších 500 miliard. V roce 2014 byl vytvořen fond Hedvábné stezky, ze kterého je financován projekt infrastruktury. Z fondu už putovalo 8,7 miliardy dolarů k rozvojovým zemím a mezinárodním organizacím, které se budou na projektu podílet.

Svou vizi nové Hedvábné stezky ohlásil čínský prezident v září 2013. Jak se uvádí v britském listu Financial Times, ještě toho roku podepsala Čína smlouvu s Uzbekistánem, Kyrgyzstánem a Tádžikistánem o rozšíření středoasijsko-čínského plynovodu o další větev. Zatím bylo investováno sedm miliard dolarů. Od srpna 2015 funguje v městě Chorgos na hranicích Číny a Kazachstánu překladiště nové Hedvábné stezky. Otázkou nejbližší budoucnosti by měla být 770 kilometrů dlouhá vysokorychlostní železnice spojující Kazaň a Moskvu. Ne všechny investice se ovšem setkávají s radostí a pochopením. Například velký asijský hráč v podobě miliardové Indie nelibě nese investici 57 miliard dolarů směřujících do Pákistánu kvůli stavbě obchodní trasy vedoucí třaskavým územím Kašmíru.

V únoru 2016 dorazil první vlak z Pekingu do Teheránu, za necelý rok vypravila čínská strana vlak na trase Peking-Londýn. 12 000 kilometrů, během kterých se měnily lokomotivy i vagony, bylo zdoláno za 18 dnů. Ministr financí první pobrexiové vlády Velké Británie Philip Hammond se nechal slyšet, že není od věci vyjednávat s Čínou o nové Hedvábné stezce přímo. A Anglie si přeje víc obchodních kontak-

tů. „Věřím, že Velká Británie, která leží na západním okraji Hedvábné stezky, je přirozeným partnerem projektu. Británie je po staletí zastáncem globálního obchodu,“ pravil strážce britské kasy.

Většině zemí EU a USA je jasné, že Čína přišla s projektem, ze kterého má v co největší míře sama profitovat. Výraznou přidanou hodnotou pak může být oslabení vůdčí role USA. Navíc asi 60 procent rozvojových zemí dostane od Číny půjčku a stanou se chtě nechtě na Pekingu závislí. V praxi si tuto variantu Čína vyzkoušela v Africe, kde čínské podniky mohutně stavějí a budují, zatímco profit „partnerských“ afrických zemí je minimální.

V souvislosti se vztahem Anglie k nové Hedvábné stezce je zajímavý postoj USA. Na zmiňované květnové schůzce v Pekingu zastupoval administrativu Donalda Trumpa jeden ze strůjců asijské strategie Washingtonu Matthew Potteiger. Stejný muž vypracoval v roce 2010 s Michaelem Flynnem, bývalým Trumpovým poradcem pro otázky národní bezpečnosti, strategickou studii o vývoji v Afghánistánu. Na

summitu prohlásil, že USA mohou nabídnout nové Hedvábné stezce „nejlepší ceny a zboží“. Za nabídkou stojí údajně snaha vyšachovat Anglii. Podle expertů to ale bude hodně těžké, protože Anglie bude po brexitu posazovat své zájmy, a ne zájmy Evropské unie, jako to bylo dosud.

Podle ruských zdrojů Američané nelibě ponesou transport nemalé části čínského zboží do Evropy přes Rusko. Také proto navštívil Donald Trump po svém zvolení jako první Saúdskou Arábii, Izrael a evropské země, se kterými nová Hedvábná stezka až tak moc nepočítá.

Nadšení versus skepse

Je všeobecně známo, že nadšeným propagátorem nové Hedvábné stezky je český prezident Miloš Zeman. Jak napsal jeho mluvčí Jiří Ovčáček na twitterovém účtu, pro pana prezidenta je Hedvábná stezka fascinující projekt. Sám prezident pak dodal, že považuje Hedvábnou stezku za nejvíce fascinující projekt v dějinách, její význam přirovnal k Marshallovu plánu pomoci poválečné Evropě. Ve stejném duchu jako náš prezident píšou New York Times, liberální list však zároveň dodává, že Hedvábná stezka je monstrózní pokus nově rozdat globální ekonomické karty.

Zpravodajský server Forbes pak hodnotí projekt kladně s tím, že jeho potenciál spočívá ve všestrannosti a univerzálnosti. Píše o účinné, bezpečné a zdravé soutěži vyplývající z faktu, že se nejedná o cestu, ale o síť mnoha vzájemně propojených euroasijských koridorů. Díky tomu je Eurasie rychle tlahována do jednoho gigantického trhu pokrývajícího 65 procent celosvětové populace, 75 procent energetických zdrojů a 40 procent HDP.

Zároveň však existují hlasy, které se k projektu nové Hedvábné stezky nestaví zdaleka tak vstřícně. Přestože se český server Forum 24 zatím netěší takové reputaci jako Forbes, článek Vojtěcha Hubingera, podle kterého je „Hedvábná stezka smrtícím nebezpečím pro civilizovaný svět“, stojí za úvahu. Podle autora není projekt zapotřebí, protože máme globalizaci. Kromě toho spočívá ve využívání současných

kapacit, případně jejich rozšiřování, přičemž Čína touží zavázat si partnerské země prostřednictvím bilaterálních dohod. Podle autora je Hedvábná stezka past, do které lovec vložil krásnou a voňavou návnadu.

Čína first...

Většině zemí EU a USA je jasné, že Čína přišla s projektem, ze kterého má v co největší míře sama profitovat. Výraznou přidanou hodnotou pak může být oslabení vůdčí role USA. Navíc asi 60 procent rozvojových zemí dostane od Číny půjčku a stanou se chtě nechtě na Pekingu závislími. V praxi si tuto variantu Čína vyzkoušela v Africe, kde čínské podniky mohutně stavějí a budují, zatímco profit „partnerských“ afrických zemí je minimální.

V souvislosti s Hedvábnou stezkou 21. století se hovoří o rozšíření sféry čínského vlivu pod kuratelou jediné vládnoucí strany. Člověk nemusí být zrovna příliš zběhlý v ekonomických otázkách, aby dokázal

V souvislosti s novou Hedvábnou stezkou nesmíme opomenout Asijskou infrastrukturní investiční banku. Bankovní instituce má podle zakladatelů konkurovat Mezinárodnímu měnovému fondu, Evropské bance a Světové bance. Podstatný rozdíl mezi zavedenými bankami a bankou asijskou je neúčast USA.

pochopit, že čím intenzivněji se bude do konkrétní země dovážet čínské zboží, tím víc bude narůstat nezaměstnanost a její nekonkurenceschopnost. Jak v této souvislosti píše vlivný britský list The Economist, hodlá Čína s pomocí projektu udat stavební materiály a ocel, jejichž domácí

přebytky dosahují obldných rozměrů.

V souvislosti s novou Hedvábnou stezkou nesmíme opomenout Asijskou infrastrukturní investiční banku. Bankovní instituce má podle zakladatelů konkurovat Mezinárodnímu měnovému fondu, Evropské bance a Světové bance. Podstatný rozdíl mezi zavedenými bankami a bankou asijskou je neúčast USA. Naopak, vedle neutrálního Švýcarska v projektu figurují američtí stále ještě spojenci Anglie, Německo a Francie. Ekonomové tuto skutečnost vysvětlují snahou vyspělé Evropy pojistit se pro případ nezdravé hegemonie dolaru.

Každopádně Čína budí dojem, že prostřednictvím nové Hedvábné stezky rozehrála velkou hru. Jak uvedl letos v květnu Si Ťin-pching, další summit podobný tomu letošnímu se bude konat v roce 2019. Uvidíme, jestli se přiblížíme naplnění bombastických vizí, nebo zjistíme, že to bylo jen mnoho povyku pro nic.

V půlce května čínský prezident zvěstoval světu svou vizi na znovuvzkříšení Hedvábné stezky...

HOTEL
MAXIMUS
RESORT

ENJOY MAXIMUS LIFE

*Vždy usilujeme o dosažení
a překonání vašich očekávání*

NAVŠTIVTE MÍSTO, KDE MÁTE MOŽNOST PROPOJIT SVÉ PRACOVNÍ POVINNOSTI S BOHATOU NABÍDKOU
AKTIVNÍHO I PASIVNÍHO ODPOČINKU V NÁDHERNÉ PŘÍRODĚ U BRNĚNSKÉ PŘEHRADY.

Nabízíme

- velký kongresový sál [až 300 osob] dělitelný zvukotěsnými příčkami na menší salony
- jednací salony
- prostor s krbem až pro 50 osob k usazení nebo 70 osob pro příjemný koktejl
- možnost expozice v sále [automobily, motorky]
- špičkové vybavení a technické zázemí
- bohaté kongresové menu
- sommeliérské služby s kvalitním vínem
- bowling, tenis
- okouzující wellness centrum INFINIT MAXIMUS
- moderní ubytování
- důslednou péči o vás a vaše hosty
- wifi připojení
- parkování

Rádi se vám budeme osobně věnovat, oslovte nás, my vám připravíme nabídku a následně zajistíme hladký průběh vaší akce. Sami se můžete přesvědčit o tom, jak vaši zaměstnanci, byznys partneři a klienti budou mile překvapeni našimi službami. Vše pro vás připravujeme na nejvyšší úrovni.

Kontakt

M: +420 774 750 003 | +420 605 237 103 | E: SALES@MAXIMUS-RESORT.CZ

*Zveme vás do
moderního hotelu
Maximus Resort.*

Ilustrátor Štěpán Mareš se proslavil komiksem Zelený Raoul, který od roku 1995 pravidelně publikuje v časopise Reflex.

„Profesor výtvarné výchovy mě u zkoušek vyhodil!“

Štěpán MAREŠ

PLAYBOY: Čím jste se chtěl stát, když jste byl malý?

MAREŠ: Jako úplně malý jsem chtěl být vědcem, a nejlépe vynálezcem dynamitu, ale po nějakém čase mi došlo, že dynamit už byl vynalezen, takže by to bylo celkem zbytečné. Potom jsem chvilku chtěl být důchodcem, že nebudu muset nic dělat a budu brát důchod. A když mi bylo tak osm devět roků, chtěl jsem se opravdu stát kreslířem.

PLAYBOY: Jaké komiksy jste tenkrát četl?

MAREŠ: Vypadám starší, ale jsem ročník 1972. V sedmdesátých letech sem tam nějaké komiksy vycházely. V Sedmičce pionýrů to byl francouzský Asterix a v ABC Vzpouza mozků a podobně. To byly české komiksy a ty mě zajímaly a bavily. Ohromně jsem se na ně těšil. Tyhle časopisy měly obrovské náklady právě kvůli komiksům. ABC, Sedmička pionýrů a Čtyřlístek byly časopisy, které mě nejvíc ovlivnily. Ještě existovala Pionýrská stezka a v ní se někdy také objevovaly cizí komiksy, jako třeba Pif. Občas tam měl kresby i Saudek.

PLAYBOY: Můžete mi prozradit, jak došlo k vašemu setkání s malířem Salvadorem Dalím?

MAREŠ: V roce 1979 jsme se dostali za příbuznými do Německa, moje babička totiž byla Němka. Po druhé světové válce zůsta-

la tady, takže občas mohla cestovat do Německa a já jsem jako malé dítě jel s ní. Naložili mě do auta a dojeli jsme až do španělského městečka Figueres, kde bydlel Salvador Dalí. A opravdu tam byl. Nevěděl jsem, kdo to je, bylo mi tenkrát sedm. Můj strýček se na něj díval a řekl: „To je Salvador Dalí!“ Vzpomínám si, že jsem si s ním podal ruku. Teprve až po letech mi došlo, kdo to byl.

PLAYBOY: Co se vám jako malému klukovi na jeho tvorbě líbilo?

MAREŠ: Jeho obrazy mi v osmi letech nic neříkaly. Až potom, někdy ve dvaná-

ti třinácti. V tehdejší Československu moc populární nebyly, on za komunistů nebyl tolerovaný malíř, ale občas se sem něco dostalo. Až v roce osmdesát devět nebo devadesát jsem dostal knížku Salvador Dalí. To už mi bylo kolem sedmnácti a jeho surrealistické výjevy, hořící žirafy a sloni na muřích nohách, mě naprosto fascinovaly.

PLAYBOY: Ovlivnila vás nějak jeho tvorba?

MAREŠ: Stoprocentně. Maloval jsem obrazy a maluji je dodneška, i když na ně teď nemám tolik času. Mám rád realistický styl, nebo spíš hyperrealismus kombinovaný s komiksem, ale těsně po revoluci, po setkání s Dalího tvorbou, jsem chtěl malovat jako on. Surrealismus mě ohromně zajímal a bavil. Neříkám, že jsem ho kopíroval, ale chtěl jsem malovat nějak podobně. Některé mé obrazy z let 1990 až 1997 jsou Dalímu svojí podstatou podobné.

PLAYBOY: V kolika letech vám bylo jasné, že se chcete žít malováním?

MAREŠ: V deseti letech jsem ze západního Německa sem tam dostával komiksy, jako třeba Superman, Batman nebo detektivní příběhy Rip Kirby. To bylo moje první setkání s klasickým americkým komiksem. K tomu jsem u nás ve starém časopise Mladý svět našel kresby Káji Saudka z let 1968 a 1969. Psal se rok 1984 a mně

se to tak ohromně líbilo, že jsem si říkal: Já se musím stát kreslířem! Chci kreslit a chci se tím žít! Řekl jsem si, že musím být komiksovým kreslířem, nebo se o to aspoň pokusit. Tehdy za komunistů, když nešlo moc pracovat na volné noze, to od jedenáctiletého kluka znělo poměrně směšně.

PLAYBOY: Jste samouk, nebo máte výtvarné vzdělání?

MAREŠ: Jsem samouk. Do výtvarné školy pro děcka jsem chodil asi půl roku a vyhodili mě odtamtud, protože jsem si kreslil, co jsem chtěl.

PLAYBOY: Co jste vystudoval?

MAREŠ: Mateřskou školu, základní školu, autoškolu, gymnázium v Třebíči. Kupudivu jsem vystudoval s vyznamenáním, což je mi z dnešního pohledu naprosto k ničemu, protože na žádnou vysokou školu jsem se už nedostal a ani jsem vlastně nechtěl.

PLAYBOY: Váš profesor kreslení vás vyhodil. Jak to tehdy odůvodnil?

MAREŠ: To bylo u zkoušek na vysokou školu. Už v devadesátých letech jsem se začal kreslením žít, protože najednou vzniklo hrozně moc časopisů, takže jsem měl pocit, že se tím dobře užívám. Jenže jsem si říkal, že bych měl zkusit ještě něco studovat, protože kreslení je takové, že člověk neví, jestli o to bude zájem, či nebude. Přihlásil jsem se na češtinu a výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě v Brně. Udělal jsem zkoušky z českého jazyka, ale z výtvarné výchovy mě profesor vyhodil s tím, že kreslit rozhodně neumím a že se tím ani neužívám, ať na to zapomenou.

PLAYBOY: Ve čtrnácti letech jste se poprvé setkal s Kájou Saudkem. Jak k tomu došlo?

MAREŠ: Jako malý kluk jsem se na půdě prohraboval různými krámy a našel jsem Mladý svět z roku 1969 s ukázkou jeho komiksů. Ohromně se mi to líbilo, sedl jsem za stůl, napsal jsem Kájovi Saudkovi dopis a poslal ho do Mladého světa. Napsal jsem jim tam, že mám rád Káju Saudka a jestli by byli tak moc hodní a předali mu dopis, který přikládám. Uběhl měsíc, tři, pět, sedm a žádná odpověď. Mezitím se Saudek začal objevovat v pořadu Okna vesmíru dokořán, který tenkrát moderoval Jiří Grygar. To byl populární televizní zábavný pořad se Saudkovými kresbami. Asi po roce jsem šel s taškou přes rameno ze školy a uviděl ve schránce dopis, na kterém bylo krásným písmem napsané moje jméno a adresa. Hned jsem poznal, že je to

od Saudka. No, skákal jsem radostí metr vysoko. Byl jsem z toho úplně nadšený. Omlouval se, že můj dopis zřejmě koloval po Praze a putoval kdovíkam, než ho dostal. Pozval mě k sobě, takže jsem k němu začal pravidelně jezdit. Věnoval se mi a ukazoval mi svoje kresby. Připadal jsem si jako v nějakém ultrasuperkapitalistickém světě, protože to byly nádherné věci. Krásné ženské s pistolema, kovbojové a vojáci na obrazech všude po stěnách. Bylo to pro mě pokaždé jako návštěva nějaké svatyně. Takže jsem za ním jezdil od svých patnácti let až téměř do jeho konce.

PLAYBOY: Ukazoval jste mu také svou pozdější tvorbu?

MAREŠ: V osmdesátých letech a do poloviny devadesátých let jsme se stýkali pravidelně a pokaždé jsem se na to ohromně těšil. Líbil se mu Zelený Raoul a říkal: „Jé, něco takového bych chtěl taky dělat, akorát že já už neudržím tempo, je to hrozně vyčerpávající.“ Později jsem se s ním stýkal už málo. Za čtyři roky jsem ho viděl snad třikrát čtyřikrát. Naposled asi zhruba měsíc a půl před tím, než upadl do kómatu.

PLAYBOY: Jak jste reagoval, když jste se dozvěděl, že zemřel?

MAREŠ: Ono se to pochopitelně dalo čekat, jenže když ta chvíle přijde, člověk je z toho špatnej. Celou dobu, co byl v kómatu, jsem si říkal, jak mě mrzí, že jsem se ho na spoustu věcí nezeptal a že už to asi nestihnou. Nevěřil jsem, že se někdy probere a začne normálně komunikovat. Když jsem se dozvěděl, že umřel, vyhrkly mi slzy do očí a běželo mi hlavou všechno, co jsem s ním zažil. Ta léta, jak jsem za ním jezdil jako

NA VELIKOSTI (NE)ZÁLEŽÍ? CO ŘÍKÁTE, HOLKY?

Za Saudkem jsem jezdil od svých patnácti let až téměř do jeho konce.

kluk a co se mnou probíral, jak se se mnou bavil. A že toho bylo sice hodně, ale mohlo toho být daleko víc.

PLAYBOY: Je to právě Saudkova tvorba, která vás nejvíc inspirovala a ovlivnila vaši budoucí tvorbu, nebo vás ovlivnili i jiní ilustrátoři?

MAREŠ: Měl jsem i jiné vzory, ale takový ten první startér byl samozřejmě Kája Saudek. V redakci jednoho časopisu mi v roce 1990 řekli: „To vypadá jako Saudek!“ a já jsem z toho tenkrát, ve svých osmnácti letech, měl radost. Ale po nějakém čase jsem si uvědomil, že to vlastně není tak úplně dobře, že to vypadá jako Saudek. Že by to mělo vypadat trochu jinak. A v dnešní době už kreslím přece jenom jiným stylem. Ale za to, že z toho je třeba někdy Saudek cítit, se vůbec nestydím. Každý máme své vzory.

PLAYBOY: V roce 1990 vyšel váš první komiks v časopise Kometa. O čem pojednával?

MAREŠ: Byl to komiks inspirovaný starými moravskými pověstmi o loupežníkovi Žampachovi, který okrádal pocestné. Udělal jsem z toho takový krátký příběh. Napsal jsem si scénář a nakreslil to. Hned nato vyšel v Kometě osmistránkový komiks Guláš podle námětu Miroslava Švandrlíka.

PLAYBOY: Kolik jste za něj tenkrát dostal?

MAREŠ: Pamatuju si, že za osmistránkový příběh Guláš a titulku časopisu Kometa, který měl 350 000 prodaných výtisků, jsem dostal asi 8500 korun, což bylo fantastické. To jako kdybych dnes dostal padesát tisíc.

INTERVIEW ŠTĚPÁN MAREŠ

PLAYBOY: Jak vlastně takový komiks od prvních kroků až po ty poslední vzniká?

MAREŠ: Dneska už to lidi dělají na počítačích a usnadňují si práci, což je v pořádku. Já pracuji pořád tradičním způsobem. To znamená tužka do ruky a udělám si skicu na papír. Pak na skicu přiložím finální výkres, a protože mám prosvětlovací stůl, tak to prosvětlim zespoda a vidím kontury, ty obrysy, co jsem nakreslil tužkou. Dřív jsem to dělal tuší. Dneska na to mám speciální fixy a těma překresluji prosvětlené kontury, které vidím skrz ten stůl. To je klasický způsob, a dodnes tak kreslí spousta amerických kreslířů.

PLAYBOY: Kolorujete počítačově?

MAREŠ: Já to nedělám. Nechávám to koloarovat. Už mě nebaví kresby vybarvovat a ani na to nemám čas.

PLAYBOY: V roce 1995 jste v Reflexu začal publikovat komiks Zelený Raoul. Proč vlastně zelený mimozemšťan s rádiovkou a tykadly?

MAREŠ: Seděli jsme s redaktory Reflexu u piva a s přibývajícím počtem půllitrů jsme si říkali, že by bylo dobré mít komiks, který by reagoval na současnou politickou a společenskou dění u nás. Napadlo nás, že by to měl popisovat někdo zvenčí. Někáká figurka. Mimozemšťan, který by se na dění u nás díval svýma očima. Někoho z redaktorů – nevím, jestli Hrubého, Tesaře nebo Baldýnského – napadlo, že by mohl vypadat podobně jako kdysi v televizi Jú a Hele a takovej ten ukřiženej Muf. Načrtl jsem tedy mimozemšťana přibližně stejně, jako Raoul vypadá dnes, oni to schválili a říkali, že by to šlo. A protože jsem měl zrovna nejvíc zelené barvy, schválili mi i to, že by měl být zelený. Ne fialový, ne červený, ani růžový, ale zelený.

PLAYBOY: Proč ta rádiovka?

MAREŠ: Aby zapadl do toho českého prostředí a byl trochu nenápadnej, i když je viditelný okamžitě, protože je zelený, má vykulené oči, velkou hubu a vypadá úplně jinak než člověk. Rádiovku má jako maskovací věc, aby zapadl mezi Čechy, ať už svojí náturou, nebo vizáží. Jako takový typický český Honza. Jakoby takový ten sedlák, který si vezme rádiovku a jde třeba do hospody na pivo. Baretku, zmijovku, rádiovku si vždycky představím na hlavě člověka, který nic moc neřeší, má rád buřty s cibulí, má svůj písíček, kupku hnoje

a vidle a sousedovi závidí i snad suchý z nosu, ale přitom se na něj směje a plácá ho po zádech. A když sousedovi chcípne koza, tak tím líp.

PLAYBOY: Jak jste reagoval na to, když jste se dozvěděl, že obchod s elektronikou Alza má podobného maskota?

MAREŠ: Před pár lety mi volal tehdejší šéfredaktor Reflexu a spustil na mě, co to má znamenat, že viděl v televizi reklamu s nějakým panákem, který vypadá podobně jako náš Zelený Raoul. A že neví, co to přesně je, co s tím budeme dělat a za kolik jsem jim ho prodal. Vůbec jsem netušil, o čem je řeč. Říkal jsem si, že člověk, který vymyslel toho panáka Alzu, by přece jenom mohl mít trošku víc fantazie a přijít s něčím malinko jiným, než to, co léta

letoucí běželo v časopise Reflex. Sice chápu, že ne všichni čtou Reflex, ale mimozemšťanů a panáčků podobného typu se přece dá vymyslet spousta. Kdyby mě majitel společnosti Alza oslovil, tak mu jich navrhu klidně deset odlišných.

PLAYBOY: V Zeleném Raoulu karikujete politiky, což se jim nemusí líbit. Vyhrožoval vám kvůli tomu někdo?

MAREŠ: Nejvíc výhrůžek vždycky přicházelo od anonymů. Nemůžu spočítat, kolik mi za ta léta přišlo anonymních dopisů, protože Raoul vychází každý týden už třidvacet let. První byly psané rukou, protože neexistovaly maily. To byly hromady dopisů adresovaných buďto do redakce, nebo přímo mně. Pak začaly chodit výhrůžky

mě číslo, volal mi a jako jeden z prvních si ode mě koupil svoji karikaturu a potom chtěl nakreslit ještě nějaký vtíp. Dohromady ode mě má pět šest kreseb a pokaždé poctivě zaplatil, aniž to člověk vyloženě chtěl. Mávl rukou a řekl: „Ne, zaplatím, jste profesionál, já taky!“

PLAYBOY: Za kolik jste mu ji prodal?

MAREŠ: Víte, že nevím? No, řádově tisícovky za každou karikaturu.

Myslím si, že nějaké mantinely by měl mít každý sám v sobě...

mailem. Politici nijak moc nevyhrožovali. Ti se rovnou soudili. Těch případů pár bylo. Když už se ozvali, tak buďto kladně, že se jim to jakoby líbí, a tím si dělali poměrně dobré PR u čtenářů časopisů. Ale byli i tací, kteří přes své sekretářky, tajemníky a mluvčí vzkazovali: „Našemu panu ministrovi se tohle a tohle moc nelíbí!“ Byl to třeba Jiří Paroubek, Karel Březina, Petra Paroubková, poslanec Ladislav Body, ale i různí drobnější, ne až tak známí politici.

PLAYBOY: Vzpomínáte si na nějaký hodně drsný anonym?

MAREŠ: Třeba tenhle. „Ty jedna svině. Parchante, my si na tebe počkáme, je nás hodně, přivážeme tě ke stolu a rozčtvrtíme tě motorovou pilou!“ Nejdřív jsem si myslel, že je to nějaká legrace, ale pak čtete dál a uvědomíte si, že to je myšleno úplně vážně. Nebo: „Seš hajzl, zasloužíš si jediný, a to je zabít, uškrtit a oběsit!“ Říkal jsem si: ti první mě chtějí rozčtvrtit, potom mě chtějí oběsit, další nechat sežrat psama, potom rozsekat sekerou. Tak hergot, to už by ze mě bylo opravdu mleté maso, nebo ten člověk vůbec neví, co píše.

PLAYBOY: Koupil si od vás nějaký politik karikaturu?

MAREŠ: Mnohokrát. Nejvíc Kalousek. To bylo zajímavé. Já se s Kalouskem nepotkávám, nechodíme spolu na pivo. Viděli jsme se v roce 2002 na výstavě politických karikatur v Parlamentu. Tam se politici dívali sami na sebe, což bylo docela vtipné. A Kalouskovi se to asi líbilo, sehnal si na

PLAYBOY: Často kreslíte i komerční zakázky. Existuje pro vás v souvislosti s karikaturou nějaké tabu? Médium, noviny či politická strana, se kterými byste nikdy nespolupracovali?

MAREŠ: Něco jako Haló noviny, odkud pochází chytrolín, politolog, vzdělanec, vědec, vynálezce a práce všeho druhu Ferda Mravenec jménem Ovčáček. Nynější mluvčí prezidenta. Do takových novin bych nikdy nekreslil. Do novin, do časopisů nebo pro internetové stránky, které propagují fašismus nebo komunismus. Protože je to pro mě jedno a to samé. To nepřichází v úvahu, taková lidé jako Vandas a spol., nebo jak se jmenujou všichni tihle blázni.

PLAYBOY: Někteří lidé vám vyčítají, že kreslíte pro Babišův týdeník 5+2.

MAREŠ: To je pravda, měl jsem s tím osobní problém. Nechci být spojovaný s žádnou politickou stranou. Takže jsme udělali kompromis. Ono to může vypadat jako takové vlk se nažral a koza zůstala celá, ale domluvili jsme se s vedením redakce, že komiksové stripky nebudou o politice.

Sice jich zezačátku několik politických vyšlo, ale když jsme se rozhodovali, jestli pokračovat, nebo ne, dohodli jsme se, že v žádném případě nebudu dělat politiku. Dělam pro 5+2. Vůbec se za to nestydím. Jsou to nepolitické stripky a jsem rád, že vycházejí. Jestli to bude ještě nějakou dobu vycházet, dobře, ale politiku pro ně ani pro žádné jiné podobné noviny rozhodně dělat nebudu.

PLAYBOY: Trefujete se v Zeleném Raoulovi do Babiše se stejnou vervou jako do ostatních politiků?

MAREŠ: To ano. Kolikrát jsem si říkal: Až tohle uvidí ministr Babiš, tak si asi řekne: „No, tak to ho asi budeme muset vyhodit i z toho 5+2.“ To říkám samozřejmě z legrace. Vůbec mi nedělá problémy si v Zeleném Raoulovi dělat stejnou srandu z Babiše jako ze Zemana nebo z Kalouska. Strílet doleva nebo doprava, to není problém.

PLAYBOY: V roce 2015 teroristé vystřelili celou redakci časopisu Charlie Hebdo. Co si o tom myslíte?

MAREŠ: Zajít až tak daleko, že jdu se samopalem a vystřelím redakci nějakého média jenom proto, že se mi nelíbí, jak píše, to nemá obdoby. Nevybavuji si, že by se v minulosti kvůli karikaturám něco podobného stalo. Ty karikatury byly hodně ostře. Občas jsem Charlie Hebdo sledoval, ale jenom na internetu. Mě jejich karikatury nikdy nějak zvlášť neoslovovaly, protože jsou dělané takovou primitivnější kresbou. Sledoval jsem to, věděl jsem, o co jde, ale vůbec by mě nenapadlo, že se najdou idioti, kteří přijdou s kalašnikovama a postřílejí celou redakci. To musím naprosto odsoudit. Byl to šok. Těch autorů mi bylo samozřejmě líto a člověk si v té chvíli uvědomí, že to není daleko, je to vlastně jenom pár set kilometrů. Takže každý z nás, kdo píše nebo kreslí do novin, si říká: „Krucifix, jak blízko i my máme k tomu, že i nám se může stát něco podobného.“

PLAYBOY: Nemáte pocit, že karikatury v Charlie Hebdo jsou často silně přes čáru? Například jejich letošní karikatury po havárii letadla s Alexandrovci.

MAREŠ: Je to jejich styl. Samozřejmě že pád letadla s Alexandrovci je na jednu stranu až černohumorně bizarně absurdní záležitost, kdy oni letí zpívat ruské armádě, která je někde v Sýrii, spadnou do moře a rázem jich skoro sto zemře.

Je to tragédie, protože ti lidé měli rodiny, manželky, děti, kamarády, známé. Na druhou stranu se nedivím tomu, že si z toho Charlie Hebdo dělalo legraci, protože taková věc k tomu svádí. Co si budeme povídat, dnešní doba je brutálnější. Deset lidí se tomu zasměje, deset lidí se tomu vůbec nezasměje a pět lidí brečí. Mě to nepohoršuje.

PLAYBOY: Jak hodnotíte výtvarnou stránku časopisu Charlie Hebdo?

MAREŠ: Charlie Hebdo jsem měl před sebou několikrát. Jeho výtvarná stránka je spíš tragická, protože některé jejich vtipy bych nakreslil i já po sedmi pivech se zavázanejšma očima a ještě k tomu levou nohou. Tím samozřejmě nechci srážet karikaturisty v Charlie Hebdo. Ono to, že

se s tím nemažou, patří k černému humoru. Realistický styl by se snad k jejich vtipům ani nehodil. Proto je to tak velká nadsázka. I kresebná.

PLAYBOY: Měla by podle vás mít svoboda projevu určité mantinely, nebo by měla být bezbřehá?

MAREŠ: Domnívám se, že jakékoliv zákazy nebo nařízení jsou tady špatně, protože mantinely by se potom mohly čím dál víc utahovat a zužovat. Nakonec by se nesměla dělat legrace z lidí, kteří jsou obéznější nebo naopak hubenější. Nakonec bychom si nesměli dělat legraci z dětí nebo ze starších lidí. To je špatně, ne? Já si myslím, že nějaké mantinely by měl mít každý sám v sobě.

PLAYBOY: Domníváte se, že muslimové jsou na téma karikatur poněkud přecitlivější?

MAREŠ: Byl jsem v muslimských zemích několikrát. Trošku určité jsou, protože oni žádné kresby, žádné vtipy, žádné komiksy v novinách nemají, protože islám zakazuje zobrazování člověka. Je to jejich náboženství, je to jejich právo, ale hlavně bych byl rád, kdyby nám Evropanům nenutili, abychom to jejich právo tady dodržovali.

PLAYBOY: Karikoval jste někdy muslimského proroka Mohammeda?

MAREŠ: Ano, dokonce v Hydeparku České televize, kde jsem byl hostem. Nechtěl jsem nikoho provokovat, ale jeden z dotazujících mi tvrdil, že jenom přeháním a nemám odvalu nakreslit proroka Mohammeda, tak jako kolegové ve Francii. Tak jsem ho tam vystříhl fixou na papír v přímém přenosu a neměl jsem s tím problém. V Raoulovi taky párkrát byl. Ne že by tam byl za každou cenu. Raoul nemá zapotřebí někoho provokovat prvoplánově, ale reagovat na to, co se stalo.

PLAYBOY: V roce 2004 jste na billboardu parodoval Usámu bin Ládina, za což vás vyšetřovala kriminálka, jestli jste se nedopustil trestného činu propagace terorismu...

MAREŠ: Tenkrát byl všude po České republice na billboardech vyfocený Stanislav Gross se sloganem: Myslím to upřímně! Jak jezdím po dě jedničce, tak jsem si toho billboardu všiml a říkal jsem si: Co kdyby tam místo toho Grosse byl třeba Hitler? Ten to taky myslel upřímně, že jo? Nebo Usáma bin Ládín? Ten ty lidi také zabíjí upřímně, protože jinak by to nedělal. Tak jsem udělal fotomontáž Usámy bin Ládina s nápisem: I já to myslím upřímně. Usáma bin Ládín, terorista. Byla to nadsázka a fór na Stanislava Grosse a byl z toho velký poprask. Nebyla to propagace terorismu, ale srovnání toho, kdo všechno to může myslet upřímně.

PLAYBOY: Méně známé je, že k vaší tvorbě patří i kresby krásných žen. Vyšlo vám několik knížek. Plánujete vydat další?

MAREŠ: Chystám se vydat další knížku. Ještě nevím, jestli to bude za půl roku nebo za rok. Budou to opět sebrané komiksy Zeleného Raoula z posledních dvou tří let a jako bonus několik desítek stran skic polonahých ženských.

♥ HRAJETE-LI SI S KOČKOU, NIKDY NEVÝTE,
JESTLI SI ONA NEHRAJE S VÁMI ♥

PLAYBOY: Vychováváte si nástupce?

MAREŠ: To jsem vždycky chtěl, ale zajímavé jsou dvě věci. Zkoušel jsem to už se dvěma lidmi, ale nikdo z nich neměl trpělivost u toho vydržet. Protože to chce hodiny a hodiny dřiny, kdy ten člověk musí pořád dokola jet moji linku a naučit se techniku. Ti lidé u toho nevydrží, jsou líní nebo se jim třeba nechce. Druhá věc je, že to u politického komiksu není úplně jednoduché, protože politik se v něm mění. Jednou je z profilu, jednou zepředu, jednou zezadu a trefit ho pokaždé, aby si byl aspoň trochu podobný, není lehké.

PLAYBOY: Máte malou dceru. Budete se snažit, aby šla ve vašich stopách?

MAREŠ: Ona kreslí ráda. Opravdu si hraje s barvama. Líbí se mi, že ve svých třech a půl letech umí barvama pokrýt celý papír. Baví ji to, ale jestli u toho vydrží, to nevím. Nenutím jí ani fixy, ani pastelky, ani barvy. Když chce kreslit, tak kreslí, a když chce tancovat a hrát si s panenkama, tak ať si hraje s panenkama.

PLAYBOY: Proč jste dal dceři křestní jméno Frida?

MAREŠ: Měl jsem německou tetu, která se jmenovala Frida. Druhá Frida byla mexická malířka Frida Kahlo. Tak jsme si řekli, že dvě Fridy známe. Jedna je příbuzná a druhá byla skoro příbuzná, tak dceru pojmenujeme Frida.

PLAYBOY: Co děláte, když zrovna nekreslíte?

MAREŠ: Maluji obrazy nebo sedím za stolem a hledám inspiraci na internetu. Dívám se na různé malířské postupy, na malíře, které mám rád, nebo objevuji nové, které třeba neznám. Takže pořád se vše točí kolem malířství a kreslení. ■

Lov na Billie Holiday aneb Jak začala drogová válka

Slib vést v USA nesmiřitelnou válku proti drogám vyhlásil v roce 1930 jistý Harry J. Anslinger. Jeho jméno upadlo v zapomnění, přestože právě on se víc než kdokoli jiný podepsal na nesmyslné represivní protidrogové politice, jejíž metody skvěle ilustruje příběh jazzové divy Billie Holiday.

Takzvaná válka proti drogám je nejdelší válkou, jakou kdy Spojené státy vedly.

Její název vymyslel v roce 1971 Richard Nixon, který významným zvýšením rozpočtu a přijetím dalších kontroverzních protidrogových zákonů určil její rozsah a charakter. Počátky této podivné války, v jejíž úspěch dnes už nikdo nevěří, však sahají desítky let před Nixona, legendární Woodstock či konflikt ve Vietnamu. U jejího zrodu stál komisař Harry J. Anslinger, kariérní úředník, který se v roce 1930 stal šéfem Úřadu pro prohibici. Jeho hlavním úkolem měl být dohled nad dodržováním prohibičních zákonů, jenže ty už tou dobou platily jen na papíře a o tři roky později byla prohibice konečně zrušena. Logicky mělo následovat také zrušení prohibičního úřadu. Jenže Anslingerovi se podařilo přesvědčit nadřízené na Ministerstvu financí, kde byl vlivným náměstkem jeho strýc, aby byla agentura zachována a pře-

Můžete být skvělí surfaři, ale bez skvělé vlny nic nedokážete. Anslingerovou vlnou byl rasismus a strach většinové americké společnosti ze spoluobčanů tmavé pleti.

jmenována na Federální úřad pro narkotika (Federal Bureau of Narcotics, FBN). Mělo to být na zkoušku na rok a pak se uvidí. Anslinger se však chopil příležitosti, z malé agentury vybudoval mamutí úřad a v pozici jeho šéfa se udržel neskutečných 32 let.

Mladí lidé se stávají otroky marihuany

Zaměstnanci úřadu byli zkorumpovaní a po čtrnáctileté válce proti alkoholu, kterou prohráli na celé čáře, také značně demoralizovaní. Anslinger je potřeboval motivovat, zároveň obhájit samotnou existenci FBN

a zvrátit rozhodnutí o omezení jeho rozpočtu. Aby to dokázal, musel se pokusit rozšířit seznam zakázaných drog, protože tím se zároveň zvýší počet těch, kdo porušují zákon. Řada drog včetně marihuany totiž byla dosud legální (mimořádně do roku 1914 byly legální také heroin, kokain a opium). Jako nejvhodnější nepřítel se jevila právě marihuana, a tak komisař začal s pomocí svých pří-

BILLIE HOLIDAY

znivců mohutně lobbovat za její zákaz. Využili toho, že dvě nejobávanější menšiny v USA, černoši a Mexičané, kouří trávu víc než majoritní společnost. „Barevní studenti na univerzitních večířkách nutí marihuanu svým bílým spolužačkám, získávají jejich sympatie smyšlenými příběhy o rasové perzekuci a nakonec je oplodní,“ hřímal Anslinger v Kongresu. Tvrdil, že kanabis způsobuje těžkou

závislost a degeneraci a lidé pod jeho vlivem páchají násilné činy. Dokazoval to tvrzením jednoho experta, zapomínal ale dodat, že 29 jiných oslovených expertů mu shodně řeklo, že to je nesmysl a zákaz marihuany by byl chybou. „Užívání THC vede k vážným psychózám a nepřičetnosti. Mladí lidé se stávají otroky návykové látky, jsou z nich mentální trosky a vydávají se na dráhu zločinu,“ psal komisař v jednom z mnoha článků. Vedl jakousi morální křížáckou výpravu postavenou na rasových předsudcích. Tvrdil, že „negři pod vlivem marihuany zapomínají na to, kde je jejich místo ve struktuře společnosti“.

Kampaň, za kterou by se nemusela stydět žádná špičková PR agentura, dosáhla svého: veřejnost i tisk přijaly názor, že zhulení černoši jako na běžícím pásu znásilňují bílé ženy a FBN by měl mít rozsáhlejší pravomoci (a samozřejmě také rozpočet), aby slušné Američany tohoto nebezpečí uchránil. A tak byla v roce 1937 marihuana postavena mimo zákon.

Veřejný nepřítel č. 1

Zvláště vysazený byl Harry Anslinger na jazz. Zcela vážně tvrdil, že „zfetování jazzoví hudebníci vytvářejí satanistickou hudbu“ a „negři s těmi svými velkými pysky lákají naše ženy na jazz a trávu“. Drtivá většina jazzmanů byli černoši a už proto na ně policisté pohlíželi s podezřením. A tak dlouho předtím, než se z FBN stalo DEA (Drug Enforcement Administration, centrum boje proti drogám a nadnárodním narkomafiím), byl úhlavním nepřítelem úřadu a jeho šéfa jazz. Improvizující a uvolněný jazz je „jako ten nejhorší podvraták zkřížený z evropských, karibských a afrických vlivů, které se setkaly a promísily v Americe“, psal Anslinger. Jazz pro něj představoval anarchii a důkaz, že černoši jsou primitivní násilníci. Jazzová scéna byla plná rebelů, jako Charlie Parker, Louis Armstrong nebo Thelonious Monk. Je fakt, že řada z nich v něčem jela a skutečně se tradovalo, že pod vlivem marihuany nebo něčeho ještě tvrdšího podávají lepší výkon. Komisař proto naplánoval hromadné zatčení hudebníků podezřelých z užívání zakázaných drog. Mělo proběhnout v jeden den a následoval by monstrproces, který by desítky umělců poslal za mříže. Anslinger ale nepočítal s obrovskou solidaritou v této komunitě. Jeho agentům se nepodařilo sehnat nikoho, kdo by byl ochotný proti někomu z jazzmanů svědčit.

Po mnoha marných výsledcích a bezvýsledném shánění důkazů nakonec Anslinger dostal z Ministerstva vnitra příkaz nákladný podnik zrušit. Nejdřív zuřil, ale pak se místo hromadné akce rozhodl zaměřit své úsilí na jeden cíl, dostatečně významný, aby zajistil publicitu, a nejspíš méně odolný: veřejným nepřítelem č. 1 se stala zpěvačka Billie Holiday.

Strange Fruit

Bývalá dětská prostitutka bez jakéhokoli hudebního vzdělání se na přelomu 30. a 40. let stala nejlepší jazzovou vokalistkou a ústřední postavou hudební scény, kterou Anslinger tak nenáviděl. Billie kouřila trávu, brala heroin, whisky pila po deckách a měla slovník, před kterým by se červenal i dlaždič. Ještě víc ale vadilo, že otevřeně mluvila, respektive zpívala, o rasismu. V roce 1939 poprvé představila ikonickou píseň Strange Fruit, jejíž refrén odkazuje na lynčování černošů na americkém jihu: „Southern trees bear a strange fruit, Blood on the leaves and blood at the root, Black bodies swinging in the southern breeze, Strange fruit hanging from the poplar trees.“ Vystupovala před smíšeným obecnstvem a její fanouš-

ci bez ohledu na barvu své pleti novou skladbu milovali. Anslinger v interním memu zaměstnancům úřadu přísahal, že tu drzou čubku dostane do lochu. Aniž k tomu měl pravomoc, píseň zakázal s odůvodněním, že její text pobuřuje. Billie se zákazu vysmála a komisař na ni nasadil agenta, který měl za úkol být jí 24 hodin denně

Po počátečním neúspěchu se Anslinger zaměřil na jeden cíl, dostatečně významný, aby zajistil publicitu, a nejspíš méně odolný: veřejným nepřítelem č. 1 se stala zpěvačka Billie Holiday.

v patách a zajistit důkazy proti ní. Jmenoval se Jimmy Fletcher a byl černoch. Anslinger „negry“, jak se o svých barevných podřízených vyjadřoval, používal nerad, ale bílý chlápek by v místech jako Harlem byl podezřelý i malému dítěti. Jimmy se stal zpěvaččiným stínem, byl na všech jejích vystoupeních, podařilo se mu vetřít se

i na soukromé večírky, jichž se zúčastnila. Brzy si ho všimla a dala se s ním do řeči. Ač to zní jako z červené knihovny, agent se do ní zamiloval a několik měsíců falšoval svá hlášení. Když se na to přišlo, dostal padáka, a hned příští den k Billie vtrhl pultucet policistů: obrátili její byt vzhůru nohama, našli trávu a heroin, zatklí ji a obvinili z držení zakázaných látek.

Rok natvrdo

Při procesu přiznala, že je závislá na heroinu. „Ta show se jmenovala USA versus Billie Holiday a přesně tak jsem se cítila,“ napsala později. Žádala o možnost nastoupit na odvykací kúru. Soud však místo toho ženě s dechberoucím hlasem, který kritici vynášeli do nebes, napařil rok natvrdo. Když ji propustili na svobodu, tak kvůli záznamu v trestním rejstříku přišla o licenci na vystupování v kabaretech, klubech a podobně, neboť by mohla „ohrozit morálku posluchačů“. Nesměla zpívat tam, kde se podává alkohol – to znamená ve všech jazzových podnicích v celých USA. Byla zoufalá, znovu si začala píchat, a jestli předtím pila první ligu, tak nyní postoupila do reprezentace. Občas koncertovala, několikrát vyprodala Carnegie Hall a jezdila na turné, ale přestávalo jí sloužit zdraví. Kromě drog se na něm podepsaly násilnické vztahy – při výběru partnerů neměla šťastnou ruku, všichni tři manželé ji mlátili – a nervy z agentů FBN, kteří jí byli neustále v patách. Stále však nemohli najít důkaz, a tak se komisař rozhodl k ráznému kroku: nechal ji zatknout v hotelovém pokoji, kde jeho lidé údajně objevili heroin a nádobíčko. Billie protestovala, že ji drogy podstrčili, a vymohla si lékařské vyšetření. Právě v té době totiž naštěstí sama odvykala a lékaři potvrdili, že je opravdu čistá. Přesto byla obžalována. Musela absolvovat soudní maraton, který sice skončil osvobozujícím rozsudkem, ale stál ji spoustu sil a peněz.

Zemřela v nemocniční posteli s pouty na rukou

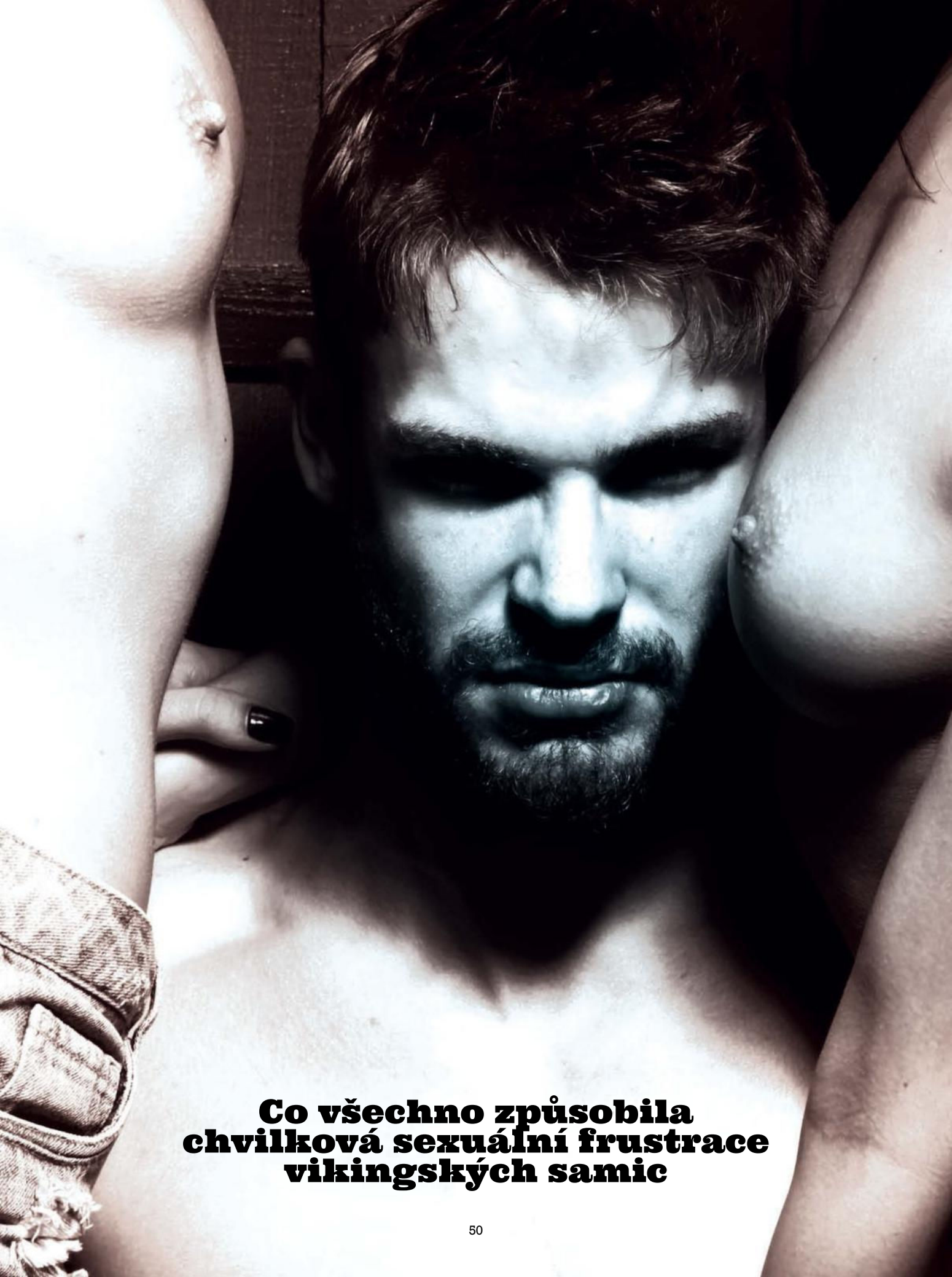
V létě 1959 se krátce po návratu z evropského turné zhroutila. Lékaři v newyorské Metropolitní nemocnici jí diagnostikovali cirhózu jater a vážné srdeční a dýchací problémy. Kromě toho byla extrémně vyhublá a nohy jí hyzdilo několik vředů – důsledek nekvalitního heroinu, do kterého opět spadla. Podle primáře měla padesátiprocentní šanci na přežití. Anslinger mohl být spokojený, ale ještě s ní nebyl hotov. Rozhodl se „ji dorazit“, jak se vyjádřil v interním memu zaměstnancům FBN. Do nemocnice poslal agenty, kteří údajně objevili dva gramy hero-

inu v balíčku ze staniolu. Měl být v úkrytu dva metry od její postele – na místě, kam nepohyblivá zpěvačka nikdy nemohla dosáhnout. Ihned jí zkonfiskovali všechno, co měla v pokoji – knihy, časopisy, rádio, dokonce i bonboniéru a květiny od fanoušků. Želízky ji připoutali k nočnímu stolku. Dva agenti začali držet nonstop stráž u dveří a nepouštěli dovnitř žádné návštěvy. Navrch ke zdravotním potížím a abstraktní izolaci. Nikdy se nedozvěděla, že se před nemocnicí scházely stovky jejich příznivců. Zemřela 17. července 1959. V posteli, s pouty na rukou. Bylo jí 44 let...

Už žádné pobuřování

Zpěvaččiny přátelé a životopisci jsou přesvědčeni, že k smrti ji dohnala konspirace Anslingera a úřadu. On sám to samozřejmě viděl jinak: „Už žádné pobuřování,“ prohlásil spokojeně, když mu hlásili její úmrtí. Za zmínku stojí, že k závislým bílé pleti se choval úplně jinak. Třeba herečku Judy Garland, která jela v heroinu stejně jako Billie, odmítl stíhat s tím, že „by to národ zdrtilo“. Alexander Cockburn v knize *Whiteout: The CIA, Drugs and the Press* píše, že Anslingerův vyšinutý názor na drogy a jeden hudební styl postupně utvářel celonárodní mainstreamové postoje k drogové problematice a jazzu. V případě hudby nakonec zvítězil zdravý rozum, ale postoj k drogám, který zformoval jeden úředník na základě rasových předpokladů a strachu většinové americké společnosti ze zlotřilých menšin, přežil desítky let. ■

Nejvýmluvnějším údajem pro zhodnocení efektivity snahy o vymýcení drog je statistika úmrtí Američanů z loňského roku: kromě nemocí je nejčastější příčinou smrti předávkování. Drogy zabijí víc lidí než střelné zbraně a automobilové nehody.

**Co všechno způsobila
chvilková sexuální frustrace
vikingských samic**

Švédská trojka

Ve třech je při sexu vždycky vzrúšo. Ať už jde o dva muže a jednu ženu, nebo naopak. Ve hře jsou smyslné orgastické zážitky, ztráty erektce, smrtící žárlivost, hysterické hádky a rozvody. Proč to tedy pořád děláme? Protože musíme. Velký Inženýr je rád, když se rozmnožujeme, a je mu jedno, na jaký způsob to děláme. Hlavně když na frak nedostává genetika. Vždy jde o právo silnějšího, který si parádně užívá, a povinnost slabšího, který trpí. Vždy. Nejen při švédské trojce.

Na počátku všeho byl Thor. Nebo Bjorn. Nebo Harald. Nebo všichni. Celá tahle vikingská parta se jednoho dne pobláznila, nastartovala své dračí lodě a vyrazila plnit a drancovat do raně středověké Evropy. Taková aktivita ovšem zahrnuje spoustu podaktivit –

například sekání mečem do cizích těl, zapalování cizokrajných domů, znásilňování cizokrajných žen. A především dlouhý pobyt mimo rodnou hroudu. Na rodné hroudě se mezitím velice nudí manželky a milenky Thora, Bjorna i Haraldy.

A tak vznikla švédská trojka. Údajně. A údajně v tomto kontextu znamená, že nějaký humorista potřeboval dělat v hospodě před ostatními humoristy ramena, a dělal je tak dlouho a důkladně, až se jeho historka s trojkou ze Švédska ujala a zakořenila.

Houžvička versus Thor

Takže švédská trojka od doby ramenatého humoristy znamená, že pokud odjedou svalnatí a extrémně výkonní samci Thor, Bjorn a Harald ze Skandinávie, doma zůstanou jen neduživé vikingské houžvičky, které nikdo na dračích lodích nechce a kterým se smějou i cizokrajné ženy během znásilňování.

Celá teorie dále předpokládá, že vikingských žen je najednou doma hodně, mužů málo, a tak na každou houžvičku vyjdou dvě plnokrevné vikingské samice najednou. Jejichž majitelé, tedy Thor, Bjorn a Harald, zase někde blbnou v zámoří, tak co by si holky neužily, když mají tu možnost.

Zákon silnějšího platí v celém vesmíru

Tuhle teorii vzniku švédské trojky bychom mohli vzít na milost, pokud by se Thor, Bjorn a Harald z vikingských nájezdů nevrátili. Pak by asi plnokrevné vikingské samice mohly pocítit něco jako chvilkovou sexuální frustraci, ovšem jak dobře víme, starý dobrý Darwinův zákon silnějšího platí v úplně celém vesmíru včetně skandinávských fjordů. Párkrát si užít je jedna věc, ale pokud přijde na potenciální potomky, plnokrevné vikingské samice se rozhodně nebudou ztrapňovat genetickými hrátkami s houžvičkami.

Co způsobilo Hitlerovo píchnutí tlustým klackem

Podle oblíbeného fousáče Darwina bere vítěz všechno. Jenom jednou se tento železný zákon trochu vymkl z ruky – a to v okamžiku, kdy Hitler píchl tlustým klackem do sovětské-

ho mraveniště a musel pak klusat přes tři čtvrtiny Evropy se staženými trenýrkami s hnědým pruhem zpátky do Berlína. Sovětští mravenčci tak válku jednoznačně vyhráli s počtem obětí 23 milionů (počet obětí na hlavu poražených Němců byl 7,5 milionu).

Vítěz bere všechno.

Veteráni berou ženské po dvou

A zde se historickou kličkou dostáváme k druhému označení sexuálního propleteného skotačení dvou občanek a jednoho občana – k ruské trojce.

Tuto historku má opět na svědomí nějaký ramenatý humorista.

Když se totiž podle něj všechny ty miliony mladých sovětských Igorů nevrátily ke svým Světlanám, musely si Světlany pomoci samy, tak nějak po vikingsku. Braly po dvou ty rozklepané chudáky s posttraumatickou stresovou poruchou (PTSD), kteří se od Stalingradu, Kurska, ale taky od Prahy nebo od Ostravy nakonec vrátili domů živí.

Protože ale my Češi Rusáky moc nemusíme, zůstaneme radši u zavedené trojky švédské. Teoretický princip je stejný – ti nejlepší chlapi umřeli ve válce, doma zbyla spousta nadřazených samic a několik málo houžviček. A vzájemně si museli vypomoci.

První hominidní pyj a první hominidní vagina

Teď, po malém výletu do Skandinávie a Sovětského svazu, už je nám jasné, že takhle švédská ani ruská trojka určitě nevznikla. Stalo se to totiž daleko dřív, tyhle hrátky jsou staré

úplně stejně jako homo sapiens sapiens. Vznik švédské trojky, ruské trojky, swingers party a nevěry je kauzálně propojen se vznikem prvního hominidního pyje a první hominidní vaginy.

Ve hře je navíc opět náš oblíbený fousáč Darwin. Celá široká problematika švédské trojky se tak nakonec zužuje na pouhou válku spermií.

Samec chce oplodnit co nejvíc samic, v případě švédské trojky dvě. Aby to měla jeho genetická výbava do budoucna co nejjednodušší.

Samice chce mít v sobě spermie co největšího počtu samců, aby vyhrála ta nejlepší spermie. Aby se narodil geneticky kvalitní Thor, Bjorn nebo Harald.

Kanci a děvky

Mladí, krásní, chytrí a zábavní v bitvě o samičku vítězí, vždy vítězili a vždy vítězit budou. Pořád budou spát s nejkrásnějšíma holkama, po dvou i po třech, i to je železný Darwinův zákon.

Koneckonců, také žena si může užít se dvěma, třemi nebo čtyřmi chlapy najednou. Když se to ale provalí, bude pro všechny, včetně těch, kteří ji před chvílí s chutí používali, tak trochu děvka. Za tuhle historickou nespravedlnost chlapi nemůžou, jen jí samozřejmě velice rádi využívají.

Smečky právníků nastupují

A to jsme ještě v našem cestovatelském opojení po severní a východní Evropě úplně zapomněli na lásku. Ta je největším zabijákem poctivé a radostné švédské trojky.

Většinou se přihodí, že ve vztahu (teď mám na mysli ten úplně obyčejný a nezajímavý svazek pouze dvou lidí) jeden miluje víc než druhý. Kdo miluje trochu míň, si je víc jistý, že nedostane na budku, když zmíní možnost zapojení někoho třetího do jejich dovádění. Naproti tomu ten, kdo miluje víc, se v tuto chvíli většinou upřímně rozpláče, nebo vyvine ukázkovou žárlivou scénu.

Pokud zatne zuby a na nabídku zapojení někoho dalšího kývne, většinou to stejně nerozdechá. Často zkazí legraci už během vzájemného proplétání, pokud vydrží až do konce, vždy už bude mít před očima, co všechno si nechal jeho miláček zasouvat od někoho úplně cizího, a vždy ho to znovu rozpláče.

Doporučujeme mít v tu chvíli vyřešené veškeré majetkové poměry, protože přesně teď nastupují smečky rozvodových právníků s vyceněnými zuby

Švédská trojka většinou končí špatně

Veškeré výhody švédské trojky tak ocení spíš lidé emočně vyprahlejší a potom především sexuální kámoši, kteří si nečiní výlučný právní nárok na ten který orgán partnera nebo partnerky.

Žárlivost je totiž mocný zabiják, a to ani nemusí jít o takové prasárny, jako je švédská trojka.

Podle sexuologa Radima Uzla je totiž vždy jeden z páru k podobným aktivitám tak trochu donucen nebo třeba i mírným nátlakem přesvědčován. „Prakticky neexistuje žádný případ kolektivního sexu bez nebezpečí následné žárlivosti, porovnávání výkonnosti i tělesných parametrů ostatních účastníků a účastnic,“ tvrdí Radim Uzel. „Výčitky a často i pří-

pady erotického vyděračství se někdy objeví až po velmi dlouhé době, která od skupinového sexuálního zážitku uplyne. Není výjimkou, ani když tato okolnost figuruje jako argument u rozvodového soudu.“

Jinými slovy, švédská trojka mezi párem a někým třetím většinou končí špatně. Vždy jde o velké riziko, že dáte vydělat rozvodovým právníkům nebo minimálně psychologům.

Jak se z pučky stane dračice

Někdy se ovšem může situace vymknout z ruky i ostríleným organizátorům takových radovánek. Radim Uzel vzpomíná, jak jeden začínající úspěšný podnikatel přinutil svou manželku k návštěvě swingers

party. Té se to nakonec zalíbilo a odnesl to sám podnikatel. Jeho nenápadná domácí pučka se na swingers party změnila v dračici a rozdávala si to se spoustou mužů. Náš podnikatel jejich výkony žárlivě sledoval, pochopitelně na úkor vlastní potence. Zasel vítr a sklídl bouři, jak by řekla teta Kateřina. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá. Nepokradeš bližního svého.

Sex s filmovou hvězdou na červeném koberci

Každý z nás touží po milionové výhře ve sportce, po představě, že se stane slavným, že zažije švédskou trojku. Představy jsou to opojně krásné přesně do té chvíle, než dojde na věc.

Novopečení loterijní milionáři se z toho většinou zblázní, ztratí všechny kamarády, rozhádají se s rodinou, rozvedou se a celou výhru velice brzy rozkutálí.

Taky naprostá ztráta soukromí slavných je něco úplně jiného, než si představujeme, když chceme žít omamný život hvězd, procházet se po červeném koberci v Cannes za rachotu fotoaparátů bulvárních novinářů, nacházet svůj obličej na titulních stranách časopisů.

A švédská trojka je nejkrásnější v představách. Výhodou je, že si tímto způsobem můžete bez rizika zaskotačit v podstatě s kýmkoliv, a to včetně hollywoodských hvězd, dokonce i přímo na tom červeném koberci za rachotu fotoaparátů bulvárních novinářů, pokud se vám to tak líbí. Kolikrát chcete, na jaký způsob chcete.

Švédská trojka je jednoduše z taktického hlediska nesmysl, pokud do toho ovšem nejdete se dvěma kámoškama na sex.

S holkou, kterou milujete, se vyplatí hrát fér. ■

Když chcete maximum...

AKRYLÁTOVÉ VÍŘIVKY

bez kompromisů

Změna ceny vyhrazena

- » **6** mimořádných modelů
- » **ceny od 79 995 Kč**
- » ve **3** barevných provedeních
- » až pro **6 osob**

VRCHOLNÉ TECHNOLOGIE:

Mountfield
www.mountfield.cz

Ve svých pětadvaceti letech je COOPER HEFNER, nejmladší syn legendárního zakladatele Playboye Hugh Hefnera, odpovědný za gigantické mediální dědictví svého otce. V tomto exkluzivním rozhovoru mluví o budoucnosti časopisu, o návratu k nahotě a o tom, proč také muži mohou být loajálními zastánci ženských práv.

1. Před pár měsíci jste do amerického Playboye vrátil nahotu. Proč?

Jde o naši identitu. Když se vedení před dvěma lety rozhodlo nepustit nahotu do našeho časopisu, ztratilo vlastně ze zřetele to, čím jsme byli 63 let: sexuálně liberální, pokrokovou, provokativní značkou, která přinesla relevantní obsah. Po sexuální revoluci v šedesátých a sedmdesátých letech jsme si mysleli, že je válka vyhraná. Ale uvědomil jsem si, že už samotný fakt, že jsme nahotu v časopise zrušili, byl znamením, že ta válka pořád pokračuje. Ve chvíli, kdy jsem se stal kreativním ředitelem, byl první změnou návrat k tomu, čím jsme: značkou, která oslavuje sex rafinovaným způsobem.

2. Byla tedy chyba zakázat na stránkách Playboye nahotu?

Určitě. Důvodem bylo, že se mělo nalákat víc inzerentů. Ale ve skutečnosti nám to vzalo něco, čím jsme byli zvláštní. Čtenáři měli pocit, že jsme se sami k sobě obrátili zády. Playboy zastává názor, že se sexem máme být v pohodě. Můj otec zahájil sexuální revoluci ve Spojených státech. Takže jak máme být proti nahotě?

3. Takže vy jste už od začátku nesouhlasil s tou prudérností, kterou jste si sami nadiktovali?

Vedení řeklo: média se mění, tisková média ještě víc, musíme se přizpůsobit a být v čele.

Inzerenti mají problém s nahými děvčaty, takže nahotu zrušme. Pamatuji si, že jsem na tom zásadním zasedání byl a protestoval jsem. Když jsme nakonec nahotu v americkém Playboyi zrušili, inzerenti řekli: Sorry, ale my nebudeme dál inzerovat, PROTOŽE tam není nahota. Obrátilo se to proti nám.

4. Máte teď pocit zadostiučinění?

Víte, nahota je normální, přirozená. Teď tady byly všechny ty články: „Wow, znova jste zavedli nahotu, skvělé, díky.“ A já říkal: „Neudělali jsme nic jiného, než že jsme se vrátili k tomu, kdo jsme.“

„Jsem stoprocentní feministka“

Cooper
Hefner

20 + 6 OTÁZEK

text FLORIAN BOITIN překlad VLADO OLEXA

foto ELAYNE LODGE, LODGE JAHANSSON, CHAPMAN BAEHLER

Bylo fascinující seznamovat se postupně s historií firmy mého otce. Tehdy jsem si uvědomil, že chci být součástí příští kapitoly vývoje časopisu.

20 + 6 OTÁZEK
COOPER HEFNER

5. Udělal jste tím rozhodnutím radost svému otci?

Určitě.

6. Mluvíte s ním často?

Každý den.

7. Koho byste nazval nepřítelem?

Je neuvěřitelné vidět lidi jako Donald Trump. A dívat se na to, co se děje v Evropě. To lehkomyšlné přijímání konzervativních hodnot, které je pro mě šokující. Nepřítelem je každý, kdo zpochybňuje naše liberální hodnoty. Krédo naší značky je: Žij život tak, jak ho chceš žít. Nejen v ložnici, ale všude. Pokud nikomu neubližuješ, není na tom nic špatného. Žijeme v těžkých časech, kde jsou naše ideály pod palbou.

8. A koho byste nazval spojencem?

Každého, kdo věří, že svobodný svět je lepší svět.

9. Existují restrikce nahoty na facebooku, na Googlu...

...a to jsou všechno takzvaná liberální média. Je fascinující, kolik lidí si říká „otevření“, a přitom jim nevadí, že instagram zakrývá ženy.

10. Jsme tedy svědky nárůstu prudérnosti?

Naprosto. Proto si myslím, že jako značka o těchto věcech prostě musíme mluvit.

11. Takže Playboy je osvědčená značka?

Úloha časopisu je podporovat seriózní diskusi. Ale nezapomenout přitom na legraci, na hravost. To je ten unikátní aspekt značky Playboy.

12. Stane se Playboy víc politický a konfrontační?

Víte, Playboy byl vždy politický. Podívejte se na naše velká interview. Už v šedesátých letech Playboy řešil občanská práva a sexuální hodnoty. Ale

tato témata jsou politická jen tehdy, když to z nich lidé dělají. Jsou sňatky homosexuálů politickým tématem? Jistě. Ale ve skutečnosti? Ne. Jde pouze o to, co chce člověk dělat za zavřenými dveřmi svého příbytku. Je to naše věc? Ne. Máme podporovat svobodomyšlný sexuální životní styl, který umožňuje lidem dělat, co chtějí, bez ohledu na to, jestli souhlasíme nebo nesouhlasíme s jejich hodnotami? Naprosto ano. V tomto smyslu si myslím, že Playboy má povinnost o těchto věcech mluvit.

13. Máte pocit, že pokračujete v tradici svého otce?

Pokud jde o politiku, máme téměř stejné názory. Oba se považujeme za liberály. Oba jsme našťavni, když lidé, kteří si říkají liberálové, mají problém s vyjadřováním sexuality a s právy v rámci prvního dodatku americké ústavy.

14. V čem se vaše názory liší?

On má rád blondýny, já mám rád brunetky.

15. Není právě v období prezidentství Donalda Trumpa důležitější než kdy jindy, aby Playboy otevřeně podporoval toleranci a svobodu?

Absolutně. V roce 1990 byl Donald Trump na obálce Playboye. Takže když teď někdy mluvím o svých hodnotách, začínám mít strach, aby si lidé nemysleli, že jeho hodnoty jsou i našimi hodnotami. A navíc, víte, Donald Trump je něco jako rodinný přítel.

16. Máte ho rád jako člověka?

Už ne. Nemyslím si, že je to dobrý člověk. Nemyslím si, že je odvážný. Odvážný člověk zůstává věrný sám sobě. Bylo jasné, že

je připravený vyměnit svůj názor a svoje hodnoty za něco, co mu pomůže podpořit vlastní značku. Politici většinou chtějí udělat něco, čím se zapíší do dějin. Nemyslím si, že je to jeho případ. On je arogantní chlápek, který má rád řvoucí a skandující dav.

17. Definice toho, co znamená být playboyem, se od doby, kdy váš otec časopis založil, změnila. Jak byste definoval dnešního playboye?

Význam toho slova prošel určitým vývojem. Myslím si, že rozdíl mezi playboyem minulosti a playboyem dneška je v tom, že v minulosti se toto označení vztahovalo výlučně na muže. Podle mě dnes zahrnuje jak muže, tak ženy. Být playboy znamená umět si užívat život, žít život stylově a na úrovni, nebrat věci příliš vážně, být nad věcí, ale zároveň umět přemýšlet o tom, co dělám. A užívat si legraci v ložnici. Nemyslím si, že se toho až tak moc změnilo, s tím rozdílem, že lidé mé generace chtějí do celé věci zaangażovat i svoji partnerku způsobem, který předchozí generace opomíjely.

18. Bylo vždy jasné, že budete pokračovat v šlépějích svého otce?

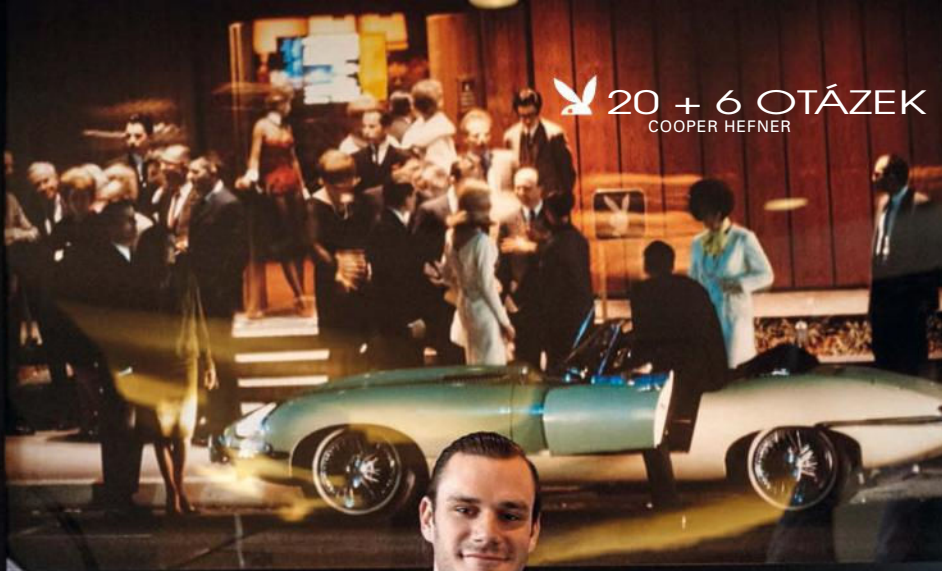
Můj otec se netajil tím, že chce, abych byl u toho. Když mi bylo sedmnáct, díval jsem se na dokumentární pořad HBO Hugh Hefner: playboy, aktivista a rebel. Končil jsem zrovna střední školu, a o práci svého otce jsem skoro nic nevěděl...

19. To si děláte legraci!

Zní to divně, ale on o tom nikdy nemluvil. Koukal jsem se na ten dokumentární pořad a byl jsem naprosto v šoku. Znal Martina Luthera Kinga juniora, doma měl náčrty dopisů, ve kterých se hádal s Ronaldem Reaganem o tom, jaké by mělo být sexuální klima ve Spojených státech. A všechny ty fotografie s Johnem Lennozem a všemi těmi skvělými lidmi, které jsem obdivoval. Říkal jsem si: co měl probůh můj otec společného se všemi těmi lidmi? A proč se o tom se mnou nikdy nebavil? A on řekl, víš, myslel jsem si, že tě to nebude zajímat. Jak by mě to mohlo nezajímat? Bylo fascinující seznamovat se postupně s historií firmy mého otce. Tehdy jsem si uvědomil,

Úloha časopisu je podporovat seriózní diskusi. Ale nezapomenout přitom na legraci, na hravost. To je ten unikátní aspekt značky PLAYBOY.

Pictorial Cooperovy snoubenky Scarlett Byrne jsme přinesli už v květnovém vydání...

že chci být součástí příští kapitoly vývoje časopisu.

20. Co je ta největší věc, kterou Amerika má díky vašemu otci?

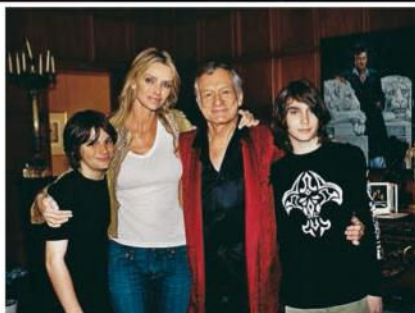
Asi to bude znít hloupě, ale toto je můj názor. Stejně jako Einstein kdysi řekl: „Hele, podívejme se na fyziku jinak,“ můj táta řekl: „Hele, podívejme se na sex jinak.“ To bude jeho odkaz.

21. Vyrostli jste ve slavném Playboy Mansion. Jaké to bylo?

Mansion byl můj domov. Je tam moje srdce. Až když jsem byl starší, uvědomil jsem si, jak neuvěřitelné bylo moje dětství. Bylo to výjimečné a jsem za to strašně vděčný. Když se mě ptali: „Proč nechodíš častěji ven?“ odpovídal jsem: „Co by mohlo být lepší než tohle?“

22. Mansion jste prodali. Měl jste pocit, že ztrácíte domov?

V té chvíli mi to vadilo. Ale musíte pochopit obchodní strategii, která k tomu vedla. Umožnilo nám to získat 106 milionů dolarů a použít je pro značku Playboy. Daren (Daren Metropoulos, řecko-americký

investiční miliardář), který si také koupil pozemek a mámin dům vedle Mansion, je přítel rodiny.

23. Když už je řeč o rodině, vaše snoubenka, herečka Scarlett Byrne, se nedávno pro Playboy svlékla, velmi úspěšně. Musel jste ji hodně přesvědčovat?

Je to moje snoubenka, a tím pádem je součástí celého příběhu Playboye. A jak jste mohli vidět, se sexualitou nemá žádné problémy. Vzpomínám si, že jsem si s ní povídal o focení pro Playboy, a ona okamžitě souhlasila. Ona Playboy miluje.

24. Považujete se za feministu?

Ano. Jestliže to říkám s určitou rezervou, je to proto, že slovo feminismus znamená něco jiného pro různé generace. První vlna feministického hnutí ve Spojených státech se týkala volebního práva pro ženy. To je snad jasné. V šedesátých a sedmdesátých letech minulého století nastala druhá vlna feminismu, která se také rvla o ženská práva, ale bohužel prohlásila Playboy za nepřítele. A taky sex. Tento typ feminismu nedává žádný smysl.

Nejsilnější věcí ze všech je svoboda rozhodnutí! Svoboda vyjádření své vlastní sexuality je něco, co bychom měli oslavovat, a ne z toho dělat něco perverzního. Když feministky vyrazí proti Playboyi jako proti nepříteli, je to opravdu směšné. Myslím si ale, že v současné době

existuje třetí vlna feminismu, kdy mladí muži a mladé ženy tento pojem znovu definují. Podívejte se na ženy jako třeba Emma Watson. Jsou v pohodě se svojí sexualitou a nestydí se za ni. Takže ano, jsem stoprocentní feministka, ale musí nám být jasné, co to slovo znamená.

25. Jste už dva roky zasnoubení.

Jsou muži monogamní?

Nemyslím si, že by dva lidé měli spolu zůstat celý život. Jak se to bude vyvíjet? O tom se Scarlett mluvíme velice otevřeně. Určitě vím, že s ní chci být. Proto jsme se zasnoubili.

26. Jste víc monogamní než váš otec?

Asi je to něco, co mi na tátovi vadí. Trpím důsledky toho, jak žil. Vzhledem k jeho životnímu stylu si lidé myslí, že sex v sobě nemá romantiku. To ale není pravda. Pro mě je monogamie rozhodnutí zkusit to a bojovat za vztah, který je pro vás a vašeho partnera ten nejdůležitější. V současné době jsem naprosto šťastný. Scarlett je úžasná, nádherná, krásná žena. Ale je mi jen pětadvacet. Takže uvidíme. ■

Foto **BRUCE COLERO**
styling **JENNIFER KERKHOVEN**

Tania Marie

*Realitní makléřka **Tania Marie** se v Playboyi neobjevuje poprvé. Viděli jsme ji už ve Venezuele, a posléze i na obálce italského Playboye. Ostatně italsky mluví plyně. V Itálii by také chtěla otevřít vlastní restauraci. Pravidelně se účastní akcí pro zvyšování povědomí o nebezpečích rakoviny prsu. Pokud zrovna nerekonstruuje, nepronajímá anebo neprodává nějakou nemovitost, vyráží na treking do hor.*

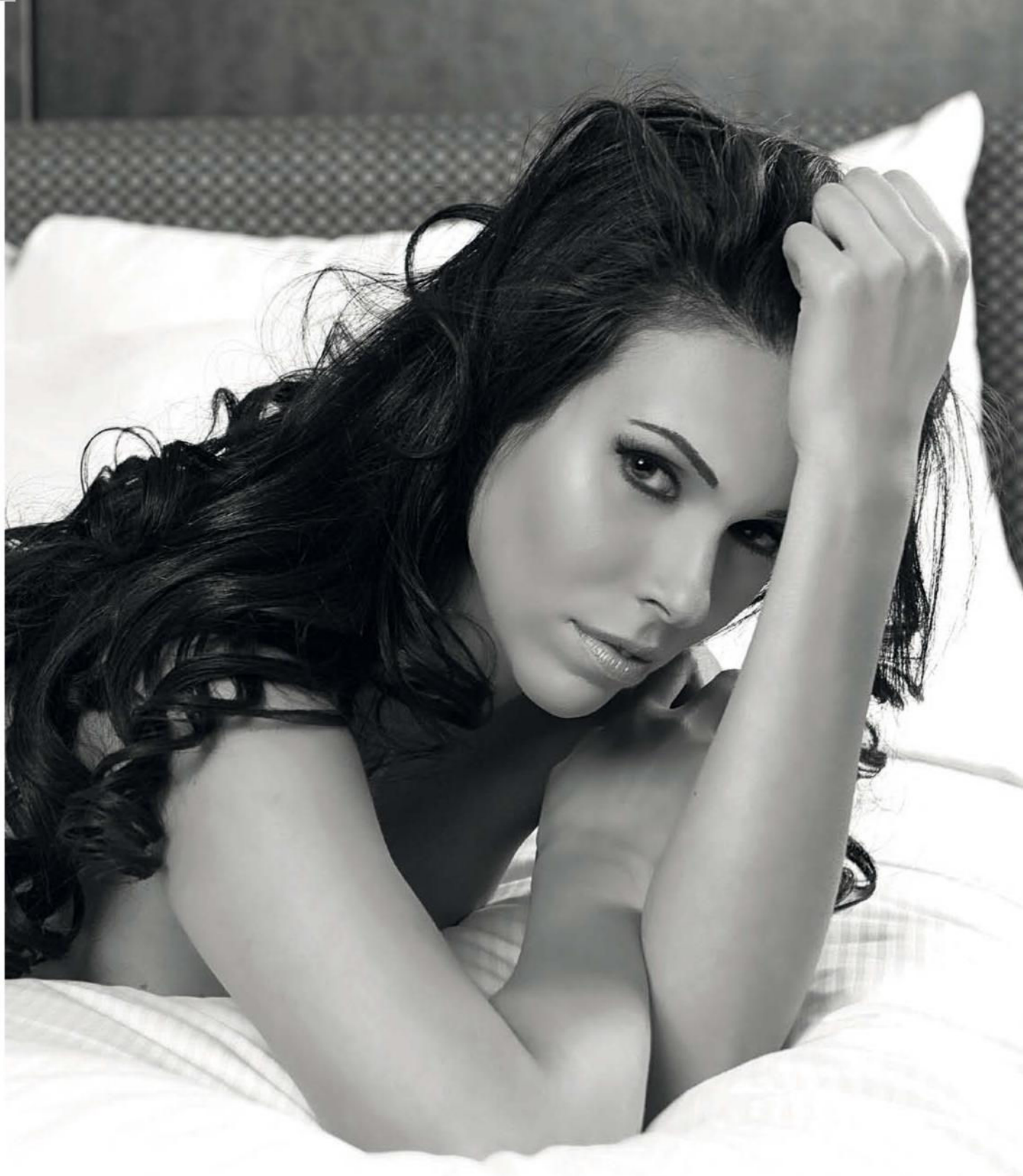

PLAYMATE | SRPEN | TANIA MARIE

Tania Marie

MÍSTO NAROZENÍ:
USA
MÍRY: 87–66–92 cm

Ambice: Otevřít si vlastní restauraci v Itálii.

Mám ráda na mužích: Ideální muž je ochránce a má rád svoji rodinu.

Naopak nesnáším: Hrubost a hulvátství.

Co nesnáším všeobecně: Urážlivé a pomstychtivé lidi.

Hobby: Plavání, četba, trekking.

Tajný sen: Mít vlastní farmu.

Vysněná dovolená: Určitě v Egyptě.

Co dělá ženu sexy: Oči, oči jsou přece okna do duše.

Chlapi mně nic neříkaj, oni při tom sotva popadají dech.

Krutá pravda:

„Jsem ráda,
že mi manžela
vybrali rodiče.
Přip omyšlení,
že jsem si
takového kokota
vybrala sama,
by mi jeblo!“

Chlap si na hřbitov

přinese basu lahváčů a rybářskou stoličku. Dojde k hrobu nebožky, rozloží stoličku a začne cucat jedno pivo za druhým. Po nějaké době do sebe naleje všechny lahváče, sbalí stoličku, podívá se na hrob a říká: „No vidíš, Mařko, že to šlo i bez keců...“

První školní den na americké střední škole

představuje učitelka nového žáka: „Satiro Suzuki, přistěhoval se s rodiči z Japonska.“

Hodina začíná a učitelka se ptá: „Uvidíme, kdo ovládá kulturní historii Ameriky! Kdo řekl: Dejte mi svobodu, nebo mě zabte?“

Hrobové ticho ve třídě, jen Suzuki zvedne ruku: „Patrick Henry 1775 ve Filadelfii.“

„Výborně, Suzuki, a kdo řekl: Stát je národ a národ nesmí zhynout?“

Suzuki se postaví: „Abraham Lincoln, 1863 ve Washingtonu.“

Učitelka se podívá na spolužáky a říká: „Stydím se za vás, Suzuki je Japonec a zná americkou historii lépe než vy!“

Ze zadu se ozve tichý hlas: „Polib mi prdel, zasraný Japončíku!“

Učitelka: „Kdo to řekl?“

Suzuki zvedne ruku a bez vyzvání odpoví: „Generál McArthur 1942 v Guadalcanalu a Lee Iacocca 1982 při valné hromadě firmy Chrysler.“

Třída je tiše, jen ze zadu se ozve: „Je mi z toho na blití!“

Učitelka křičí: „Kdo to byl!“

Suzuki odpovídá okamžitě: „George

Bush starší japonskému premiérovi Tanakovi v průběhu oběda, Tokio 1991.“

Jeden ze studentů otráveně řekne: „Vyhul mi!“

Učitelka hystericky: „A dost! Kdo to byl teď?“

Suzuki bez mrknutí oka: „Bill Clinton Monice Lewinsky 1997 ve Washingtonu, Oválná pracovna Bílého domu.“

Další ze studentů zařve: „Suzuki je hromada sraček!“

A Suzuki opět klidně: „Valentino Rossi při velké ceně motocyklů v Brazílii 2002.“

Třída propadne hysterii, učitelka upadá do bezvědomí, dveře se otevrou a vejde ředitel: „Kurva, takový bordel jsem ještě neviděl!“

Suzuki: „Andrej Babiš, český ministr financí, při předložení státního rozpočtu, Praha 2013.“

Manžel dorazil domů neočekávaně brzo.

Zul si boty, natáhl bačkory a jde do ledničky. Ale nic v ní nenašel, tak hledá svoji ženu, že mu určitě něco na zub připraví. Ke svému velkému překvapení ji najde v posteli, celou rozpálenou a zpocenou.

„Co ti, proboha, je?“ vylekal se.

„Snad nejsi nemocná?“

„Nevím, asi srdce... Utíkej k sousedům a zavolej rychlou.“

Muž vyběhne z ložnice a v chodbě málem zakopne o svého pětiletého syna. Ten ho chytí za kalhoty a šeptá: „Tatííí, ve skříni je nahej strejda.“

Muž se zarazí, otevře skříň a tam skutečně sedí jeho nejlepší kamarád, jak ho pánbůh stvořil.

„Ty ses zbláznil, člověče! Manželka má asi infarkt a ty mi tu nahej strašíš děcko!“

Pěťadvacetiletá žena

z inteligentní rodiny, absolventka dvou vysokých škol, se chce seznámit přes inzerát:

„Hledám mladého muže milujícího umění, který se vyzná ve filozofii Immanuela Kanta, který nesouhlasí s vývojovou teorií Charlese Darwina a který nachází chyby i v teorii relativity Alberta Einsteina.

P. S.: Odpověz obratem! Jebala bych, až mi uši odstávají!“

Manžel odchází do práce

a manželka ho žádá o peníze na jídlo.

Tak ji vezme na chodbu před zrcadlo, vyndá bankovku a říká: „Ta v zrcadle je tvoje, před zrcadlem moje,“ a odejde.

Vrátí se domů a v kuchyni je plný stůl jídla. Podiví se a ptá se ženy, kde na to vzala.

Žena ho vezme na chodbu před zrcadlo, vyhrne sukni a říká: „Ta v zrcadle je tvoje, ta před zrcadlem je řezníková.“

Shay Neiman

Sportování na

ALFA ROMEO je značka s bohatou sportovní minulostí a za to, co automobilovému světu během 107 let existence dala, ji bez váhání můžeme označit za živoucí legendu. Přesto neměla v poslední době na různých ustláno, bojovala o přežití, ale podařilo se. Nyní jí koluje v žilách čerstvá krev – sedan Giulia a historicky první SUV **STELVIO**.

Hlad po SUV nutí k jejich výrobě i značky, do kterých bychom to ještě před pár lety neřekli. Vzpomínáte na první Porsche Cayenne? Skalním fanouškům vstávaly vlasy zděšením, ale jaký to je nakonec kasovní trháč. Dnes už nabízí SUV také Maserati, terénní lamborghini je na spadnutí a svou šanci na velký návrat vidí v této módní vlně i Alfa Romeo.

Stelvio podle očekávání rozvíjí design krasavice giulie, takže mu dominují elegantní oblé křivky. Před působí díky úzkým světlometům a nevelké masce celkem štíhle, pozadí má tahle Italka naopak trochu

baculaté a dohromady to spolu dobře ladí. V provozu stelvio rozhodně nezapadne a očím přihlížejících má co nabídnout.

Rovněž interiér se drží svěžího stylu nastaveného giulii. Jednoduché motivy na sebe vkusně navazují, člověk se uvnitř rychle zabydlí a cítí se příjemně.

vysoké noze

Alfa neholduje digitálnímu šilenství, a tak se může posádka těšit na klasické kruhové přístroje a poctivá mechanická tlačítka, což je stejně nejlepší řešení.

Multimediální systém s otočným voličem mezi sedadly je jakousi obdobou BMW. Je však znát, že jde o první počín Alfy na

tomto poli, prémiová konkurence je přece- jen dál – v propracovanosti ovládání i kva- litě displeje. To platí i pro celkové zpraco- vání kabiny, které nedosahuje úrovně velké německé trojky nebo volva. Zato prostor- ností se stelvio řadí na špičce, zcela komfort- ně se usadíte vpředu a pohovíte si i vzadu.

To nejlepší místo je logicky za volantem alfy a jízdní zážitky jsou přímo úměr- ně zvolenému motoru. Zatímco naftový čtyřválec je především volbou rozumu, srdce bez diskuze zamíří do benzinového revíru. Aktuálně lze vybírat ze dvou výko- nových variant čtyřválcového dvoulitru (200 nebo 280 koní), skuteční fajnšmekři si počkají na příchod vrcholné specifikace Quadrifoglio Verde s šestiválcem biturbo.

Už současný top model ale zaručuje sve- zení víc než šťavnatě. Byť má jen čtyři vál- ce, 280 koní žene rozměrné SUV kupředu s jižanským temperamentem. Motor sice nezpívá tak hezky, jak slibují mohutné komíny výfuků na zádi, ale krásně se vytá- čí a vytváří sehanou dvojici s osmistup- ňovým automatem, který je v tuto chvíli pro stelvio jedinou možnou převodovkou. Funguje krásně hladce a rychle, takže se nám po manuálním řazení ani nestýskalo.

Alfa vybavuje své modely takzvaným systémem DNA, což je vtipně nazvaný přepínač jízdních režimů ovlivňující kom- plexní nastavení vozu – mění charakter motoru, převodovky, asistenčních systé- mů a pochopitelně pohonu všech kol, bez kterého by bylo stelvio jen polovičním SUV. Tři módy, Dynamic, Normal a All Weather, nepotřebují důkladné vysvětle- ní, zkrátka v prvním si užíváte, ve druhém běžně jezdíte a třetí doporučíte manželce, až poveze v zimě děti do školy.

My jsme nejvíc času strávili v nastave- ní Dynamic, které ždímá z motoru maxi- mum a při řazení efektně kope málem jako závodní speciál. Spotřeba pak samozřejmě stoupá adekvátně hladině adrenalinu a ustálí se někde kolem patnácti litrů, když se ale člověk ukázní, rázem bude s velkou alfou jezdit za sympatičtějších deset.

Podvozek laděný s pomocí spřízněného Maserati vyžaduje to správné hřiště, aby se předvedl v nejlepším světle. Zatímco ve městě a na rozbitých okresech působí sportovně střížená stelvio obutá do dvace- tipalcových kol trochu uskákaně a nervóz- ně, v serpentínách s hladkým asfaltem vás povoží jako málokteré jiné SUV. Ve své pod- statě má stelvio pohon zadních kol a elek-

tronika připojí předek jen v případě potře- by. Požitkářský přetáčivý charakter sice inženýři z bezpečnostních důvodů potlačili a naladili stelvio spíš neutrálně, v mezích běžného provozu to ale vrchovatě stačí k zatraceně rychlému a zábavnému svezení. Jako správný sportovec má tahle alfa hod- ně strmé řízení a mechanický samosvorný diferenciál zadní nápravy. V táhlém oblou- ku držíte plyn a krásně cítíte, jak vás ze zatáčky vyváží zatížené vnější zadní kolo. Tohle moc SUV nenabízí. Na druhou stra- nu se alfa vzdaluje původní myšlence této kategorie a nehrne se do terénu, ani decent- ního. Je nízká a nemá ani žádné podpurné systémy. Její místo je zkrátka na asfaltu, v zatáčkách, třeba v průsmyku Stelvio. ■

ZÁKLADNÍ ÚDAJE **Alfa Romeo Stelvio 2.0 Turbo Q4**

Benzinový čtyřválec **2,0 l**
přepínávaný turbodmychadlem

Výkon **206 kW (280 koní)**

Točivý moment **400 N.m**

Pohon **všech kol**

Automatická **osmistupňová** převodovka

Zrychlení z 0–100 km/h **5,7 s**

Maximální rychlost **230 km/h**

Spotřeba **7,0 l/100 km**

Základní cena **1 310 000 Kč**

Přístrojová deska se nese v podobném duchu jako u sedanu Giulia a lze v ní vystopovat odkaz na slavné alfy minulosti. Díky bohu za klasické kruhové přístroje, které vypadají mnohem lépe než módní displeje nasazované konkurencí.

Zatáčky v genech i ve jménu

Alfa Romeo si dala záležet, aby její první SUV parádně zatáčelo. Označení nového modelu je pak naprosto logické. Auto se jmenuje po slavném průsmyku **Stelvio** v italských Východních Alpách u hranic se Švýcarskem. Nachází se v nadmořské výšce 2758 m a najdete v něm překrásnou silnici se šedesáti serpentinami, kterými vede i jedna z etap cyklistického závodu Giro d'Italia.

Stelvio dopravá posádce velkorysý prostor, i vzadu si můžete udělat dokonalé pohodlí.

V tuto chvíli se ke všem motorům nabízí výhradně hladce řadící osmistupňový automat, manuální převodovka dorazí později. Levý otočný ovladač přepíná jízdní režimy, prostřední velí multimediálnímu systému a pravý patří audiosystému.

ŠKODA POPULÁR 912 ROADSTER | 1938
majitel Vladimír Bubník

OLD TIMER BOHEMIA RALLY 2017

Osmý ročník setkání milovníků historických vozidel, automobilů a motocyklů, které musí být vyrobeny minimálně před třiceti lety, tedy pro letošní ročník závodu v roce 1987 a dříve, se konal ve dnech 8.–10. 6. 2017 v Mladé Boleslavi a okolí. A bylo se opět na co dívat, alespoň myslím, to ale to posuďte sami z našich fotografií. Možná se budete divit, ale muži versus ženy je souboj, řekl bych fifty fifty. Jestli někdo čeká, že automobily a motocykly jsou výsadou jen mužů, tak to se opravdu již dávno změnilo...

Za touto krásnou, benzinem vonící akcí stojí organizační tým, který má ve svém středu dost významných osobností z řad bývalých závodníků Škoda Motorsportu, společnosti Škoda Auto jako takové a vůbec správných chlapů, kteří mají dvě celoživotní lásky, svoji ženu a tu druhou lásku, plechovou...

Jestli ta druhá láska, plechová, je pro tyto nadšence opravdu druhá a jak to s těmi láskami doopravdy je, jsem se jich právě velmi rád a s pokorou čtyřicátníka zeptal.

JAROSLAV JELÍNEK **legenda Škoda Motorsportu**

První láska? V roce 1956 Popular Monte Carlo v barvě slonová kost a s červeným interiérem. Vlastně Jawa 250 „kejvačka“, tu jsem našel

o Vánocích 1955 pod stromečkem, a protože jsem na ní chtěl i spát, jel jsem na ní na půlnoční v minus dvaceti. Jo, ty nemyslíš plechové lásky? Aha, tak to je jasné, první žena, no ta moje, od školy, od roku 1954. Seznámili jsme se na čajích o páté v Grandu. Tě jsem za všechno vděčný. Doma jsem byl vždycky tři dny a pak 14 dní pryč. Po závodění přišlo podnikání, ve Hnanicích, pak v Boleslavi, na ulici T. G. M., a nakonec tady v Nádražní. Takže jsem miloval Škodu 1000 MB, pak Škodu 120 Rallye, ta nás přivedla na závodnický Everest, miluju letadla a hlavně svoji ženu, tu nejdéle, už celých 63 let.

LADISLAV PAKOSTA
sportovní ředitel Old Timer Bohemia Rally
Mladíku, mé první auto byla Tatra 11 v roce 1954. A oblíbené? Octavia, ta, kterou jsem měl po návratu z Anglie, v roce 1996.

OLDSMOBILE 98 7.5 V8 | 1972
majitel Josef Zbořil

JAGUAR E TYPE 5.3 V12 | 1973
majitel Josef Zbořil

ŠKODA 1102 ROADSTER | 1950
majitel Attilio Škvor

BUGATTI T40 | 1924
majitel Hauk Helge

A motorismus? Byl jsem u první „rychlé“ Rallye Škoda 1974 jako tajemník, a dál, mimo léta 88–96, po návratu z Anglie v letech 96–99 jako ředitel. Pak přišla Retro Prague, 2001 až 2009, ta ale skončila. A tak od roku 2010 je to Old Timer Bohemia Rally, doma, v Mladé Boleslavi a okolí, pod křídly FIVA s koeficientem A. *Ale já se chtěl bavit o ženách...* Tak to jsem exot, s manželkou jsme se znali tři roky, když jsme se v roce 1958 vzali, a jsme spolu dodnes. A dnes? Holky už se mi jenom líbí, to přiznám i před svou ženou, hele, to je pěkná ženská. Kdybych si něco začal, byla by to velká ostuda, kdo říká, že je v tomhle věku geroj, kecá. Když jsem řídil rychlou rallye, ta moje říkala, jsem druhá. Ale né, fakt jsme se dohodli a ona respektovala moje hobby. Máme společenskou, tichou a dobrou domácnost.

JOSEF MACOUN

ředitel Old Timer Bohemia Rally

Ženy, nebo auta, popravdě, no já mám také ještě motorky. Pro mne, asi jako pro většinu chlapů, to vše patří dohromady. Krásné ženy, elegantní auta, dynamické motorky. Rozhoduje kvalita. No jo, ale jak ji poznáš? To jsou životní zkušenosti, chlapče. *A jak*

si poznal tu první, to ještě zkušenosti nebyly? No jo, ale první byla Škoda 100, v roce 1983, vidím ji jako dneska. Jo ty myslíš první lásku? Vždyť říkám, Škoda 100. Aha, řeč je o dívkách? Tak to ti neřeknu, ale byla asi taky ve stejné době, možná o něco dříve. Kdyby tě zajímaly motorky, tak ty také vím, jednoznačně Ducati.

JOSEF ZBOŘIL

sběratel historických automobilů

Moje lásky, ženy a auta? První slečnu si už ani nepamatuji, ale šipkově červená Škoda 110 L, ta byla první, myslím v roce 1972. A nejoblíbenější, myslíte auto? Asi VW Passat Variant, z těch historických Oldsmobile 98. *Ženy, nebo auta?* Nejrádši obojí, ženy patří k autům. No i když, auta jsou auta, jak to říci elegantně, „nebuzerujou“, to asi nebylo taktické, že. Ženy mají své nálady, své představy, auta jsou jiná, jak si auto udělám, tak ho mám. Obojí je náročné na čas a na peníze a lidem se líbí. A když se to líbí lidem okolo, tak to opravdu potěší, je to takové mrazení v zádech, zadostiučinění, že jsem zvolil správně. Nedělají pak radost jenom mně, ale i jiným, když vidí něco zajímavého, co se liší od ostatních, řekl bych stereotypů současnosti.

 PICTORIAL

Ukrajinská rodačka je v české edici jako doma. Objevuje se na stránkách už potřetí a v podstatě se u ní nic zásadního nemění.

„Stále toužím objevovat nové, pro mě neznámé a lákavé věci. A teď nemám na mysli jen ty kolem sexu,“ šibalsky pomrkává žena, pro kterou se už dávno stal domovem Mnichov. „Samozřejmě svůj rodný Kyjev miluji, ale přece jen ze současného domova se za pracovními příležitostmi vyrazí mnohem líp,“ podotýká Jevgenyia a mizí svým obytnáčkem někam do klidných míst. Zřejmě na prázdniny. Tak šťastnou cestu...

Jevgenyia

Pechlaner

Foto **Nikolay Frych**
Retuše **Anastasya Kri**
Styling **Yulia Lytovka**
Produkce **Frank Pechlaner**

Nedělejte **Z NEVĚRY** **ZÁVĚRY, máme** **ji zabudovanou** **v genech**

Před časem zásluhou hackerského útoku unikla na veřejnost data několika desítek milionů klientů společnosti Ashley Madison, specializující se na organizování mimomanželských poměrů mužů. Puritáni a mravokárci všech zemí se mohli spojit a začít slavit, protože hackeři vyzráli, alespoň v tomto případě, na nevěrníky. Přesto je představa, že nás podobné dílčí nezdary přimějí ke striktní monogamii, víc než naivní.

Už Napoleon Bonaparte kdysi pravil, že cizoložství není jev nijak vzácný, nýbrž zcela obvyklý, neboť je věcí dobré povovky. A podle jiné pravdy je snaha o vymýcení nevěry předem odsouzena k nezdaru, protože kdo chce zůstat věrný sám sobě, nemůže mockrát zůstat věrný jiným. Kromě toho máme

nevěru zabudovanou v genech, je stejně stará jako sex a testosteron. O testosteronu pak dokonce existují teorie, podle kterých jeho hromadění v těle vede k agresivnímu chování a k různým nemocem, včetně rakoviny prostaty. Pokud nevěříte přímé souvislosti mezi nevěrou a genetickou výbavou, vězte, že nezpochybnitelný důkaz

přinesl už v roce 2004 doktor Larry Young. Americký neurolog se ve své vědecké studii zabýval chováním hrabošů polních, jinak notorických nevěrníků. Doktor Young změnil u několika samců jediný gen a výsledek se brzy dostavil. Geneticky pozměnění hraboši vytvořili monogamní páry, samci trávili veškerý čas po boku svých partnerek.

Média zareagovala na zdařilý počín doktora Larryho Younga dohady o genu monogamie. Řada dívek a žen se mohla ukájet představou, že na základě malé genetické úpravy se sen v podobě monogamního partnera stane realitou. Naštěstí existuje přece jen podstatný rozdíl mezi muži a hraboši.

Já nic, to geny...

Podle průzkumu magazínu Men's Health je pro 92 procent mužů věrnost jejich partnerky docela zásadní. Nicméně jen 60 procent z nich přiznává schopnost

celoživotní monogamie, přičemž osobně považují veškeré zmiňované údaje za přehnaně optimistické. Většina nevěř nemá u zkoumaného vzorku mužské populace delší trvání, nicméně každý pátý z nevěřníků charakterizuje svůj únik ze zajetí monogamie jako takřka pravidelný. Z toho lze usoudit, že na některé z nás působí geny nevěry s větší intenzitou.

V souvislosti s fyzickou nevěrou bývá zvykem hovořit o amorálnosti, padají dokonce těžká a z právního hlediska nepodstatná slova o podvodu. Naštěstí věda postupuje kupředu rychlým tempem a přináší důkazy, že to, co lze lidově nazvat „zásun bokem“, není dáno snahou jakkoli ponížit partnera, ale nemožností porazit vlastní geny.

V roce 2008 dupal doktor Hasse Walum ze Švédského královského institutu nad tím, v jak velké míře ovlivňují geny naše vztahy. Výsledky jeho práce můžeme charakterizovat jako zlomové. „Doktor Walum odebral DNA 552 mužům, které nechal zároveň vyplnit dotazník týkající se jejich partnerského soužití,“ vysvětluje antropoložka Helen Fischer, zabývající se biologickou podstatou chování člověka. „Ukázalo se, že muži, jejichž DNA vykazovala modifikaci genu 334, měli méně stabilní partnerské svazky než muži, jejichž DNA tento gen neměla.“

V zájmu šťastného partnerského soužití se jeví příhodná možnost testu, na jehož základě by mohla partnerka rozhodnout

o dalším soužití s genetickým nevěrníkem. Nic takového zatím není možné, ale co není dnes, může být dejme tomu pozítří. Gen nevěry 334 se nachází jen v mužské DNA, což si ovšem nelze vykládat neexistencí protějšku v ženské podobě. Dosud ale nikdo nepodnikl praktické kroky k jeho nalezení.

Protilátkami oxytocin a dopamin

Ani nad muži s genem 334 není radno lámat pomyslnou hůl. Jeho „protilátku“ lze totiž vytvořit prostřednictvím tvorby hormonu oxytocinu. Ten ovlivňuje mezilidské vztahy, jinak se mu také říká hormon věrnosti a důvěry. Podle několik let starého výzkumu odborného magazínu Journal of Neuroscience mohou zadání muži s přispěním oxytocinu snáz odolávat atakům jiných žen. Jak tvrdí izraelští vědci, zatímco u žen vyvolává oxytocin touhu po přátelství a partnerství, u mužů se podílí na větší touze po úspěchu a seberealizaci. Zástupkyně něžnější části lidstva by tudíž měly vnímat partnerovu honbu za lepším sociálním a profesním postavením rovněž jako důkaz láskyplného vztahu k nim. Zároveň by se manželky měly mít na pozoru, protože podle statistik dochází k 60 procentům nevěř právě na pracovišti.

Odpověď na to, jak udržet hladinu oxytocinu na patřičné úrovni, je snadná – partnerský sex.

Oxytocin se totiž vytváří v mužském těle při sexuálním aktu, narůstá spolu se vzrušením a provází nás k vyvrcholení. Na razanci vypuštění životodárné tekutiny v podobě ejakulátu ovšem nemá větší vliv. Úbytek sexu navíc působí negativně na citové vazby, protože se mozku nedostává „paliva“ na jejich udržení. V Česku ovšem něco podobného údajně nehrozí, podle jakéhosi průzkumu provozují totiž naše manželské páry sex v průměru 107krát ročně, tedy dvakrát týdně. Nutno říci, že po konzultacích se šťastně ženatými kamarády se toto číslo jeví spíš jako ze sféry přehnaně optimistické sci-fi než z reálného manželského života.

Vedle oxytocinu má na nevěru neboli cizoložství značný vliv hormon dopamin. Jedná se o molekulu složenou z víc než dvaceti atomů. Dopamin bývá rovněž nazýván hormonem touhy a vědcům se zatím přes veškeré vynaložené úsilí nepodařilo přesně zjistit, na jaké bázi funguje. Jeho působení nejspíš vychází z toho, že život je změna, a ať je, jaká je, hlavně že je jiná. Vždyť na světě je málo děsivějších věcí než celoživotní stereotyp.

Manželka na chov, milenka na zábavu

Z logiky věci můžeme konstatovat, že proces manželské nevěry začíná v okamžiku, kdy partnerce při svatebním obřadu slíbíme věrnost. Většina mužů v této jinak slavnostní chvíli vědomě či nevědomě volí variantu milosrdné lži. Vzhledem k tomu, že při uzavření manželství se podepisuje něco, co později nelze právně vymáhat, se nic moc neděje. Každopádně, kdyby nebylo svaateb, nebylo by rozvodů a nevěry. Přesto tento institut ještě nevymizel, což lze vysvětlit pochybnou představou muže o jistotě pokrytí základních sexuálních služeb, vyžehlených košilích a teplých večerích. Kromě toho, jak praví jeden moudrý slogan, zatímco manželka je na chov (za tuto v této chvíli nezastupitelnou a vysoce zásluhnou roli by se jí mělo dostat úcty a materiálního zabezpečení), milenka by měla být pro zábavu.

Rozhodně to však neznamená zpochybňování slov manželů a nevěrníků v jedné osobě tvrdících, že svou ženu milují a rodina je pro ně vším. Přesto ani toto poznání se u muže patřičně geneticky vybaveného nerovná ztrátě soutěživosti, navíc počet „sestřelů“ zvyšuje prestiž každého z nás. Spojuje-li něco politiky a nevěrníky, je to schopnost vyhodnotit jakýkoli výsledek vlastního konání ve svůj prospěch.

Zářným příkladem je bývalý americký prezident Bill Clinton, který dokázal přesvědčit nejen sebe, ale zejména americké zákonodárce a řadu mužů i žen, že orální sex přece není sex, a proto se v tomto případě nemůže jednat o nevěru.

Škoda jen, že na rozdíl od neúspěšné kandidátky paní Hillary se s touto americkými kongresmany a senátory posvěcenou teorií neztotožňuje víc žen.

Když už jsme nakousli orální sex, vybaví se mi kouzlená scéna z prvního dílu filmu Přeber si to, která dává logickou odpověď na otázku, proč si pořídit vedle manželky rovněž milenku. Psychiatr Billy Crystal se táže mafiánského bosse Roberta de Nira, proč má přes spokojené manželství milenku. Odpověď zní ve smyslu, že manželka přece často líbá děti...

Jen žádné sebestmračství...

Způsobů, jak důvěryhodně zdůvodnit nevěru, je ale mnohem víc. Tím, že manželku natolik sexuálně nevytěžujeme a neunavujeme, má naše drahá polovička víc času na výchovu dětí, pokec s kamarádkami, návštěvy kosmetických salonů. A protože v životě stejně jako ve fotbale platí, že k velkým a vítězným finále je potřeba se propracovat přes výhry nad slabšími soupeři, lze sex s milenkami považovat za kvalitní trénink před zápasem týdne, měsíce či roku v podobě hrátek s vlastní manželkou. Každopádně i v tomto případě je životně nezbytné zvolit správnou strategii. Pokud totiž po časech víceméně povinného, nepříliš záživného partnerského sexu najednou manželku doma rozebereme v posteli do posledního šroubku, může pojmout podezření. V takových případech lze logicky reagovat, že internet nabízí vedle řady zbytečností rovněž kvalitní výuku sexu. Argumentačně mimořádně nadaní jedinci pak mohou drahou polovičku přesvědčit, že za jejich sexuální explozí stojí právě ona, a věřit v pravdivost tvrzení, podle kterého je optimismus opiem lidstva.

V rámci debat o manželské nevěře bychom naopak neměli nikdy vsadit na taktiku sebestmračství. Jestliže se ženatý chlap nezamiluje do filmové hvězdy a jeho sexuální vztah k ní nepřekročí rámec sebeukájení, musí být na nevěru minimálně dva. Ve většině případů je druhým činitelem žena. Pokud zavelí hormony, jde ženská solidarita stranou, případy, kdy se manželčina kamarádka

promění v milenkou, nejsou nikterak ojedinelé. A jak ukázala známá česká dvojice Roden–Kraus, lze si manželky dokonce prohodit.

Ženský svět je světem boje o partnera, kámoška se tak rázem mění v sokyni, kterou je potřeba v boji o manželův penis porazit. Pikantní situace nastává, kdy se zhrzená manželka rozhodne reagovat na manželovu nevěru nabrknutím jiného ženáče, jehož manželka přitom nemá na její frustraci sebestmračství podíl.

Přestože vztah s majiteli snubních prstenů dnes mravokárci neřeší ani zdaleka s takovou razancí, jako tomu bylo před lety, stále se jedná o zakázané ovoce, které chutná. V neposlední řadě pak nezadané dívky touží po ženatých otcích, protože jim péče o potomky připadá sexy. V takovém případě je ale třeba být mimořádně obezřetný. Je totiž pravděpodobné, že v rámci silícího tlukotu biologických hodin začne milenka, na počátku spokojená s nezávazným sexem, své požadavky stupňovat... Na velký problém je rázem zaděláno.

Zázraky se nedějí

Také v úvodu zmiňovaný server Ashley Madison.com na základě přebohatých zkušeností víc než tři desítek milionů klientů objasňuje důvody manželské nevěry. Z 39 procent je na vině nepříliš kvalitní domácí sex. Ale i v tomto případě platí, že kdo chce fenku bít, vždy si najde hůl, a ať se životní partnerka snaží sebevíc, nad její snahou a naší morální kocovinou vítězí pud. Ostatně, i ve fotbale platí, že zatímco výhra na domácím hřišti se rovná splnění povinnosti, body z venku mají v tabulce pravdy dvojnásobnou hodnotu.

Nemálo z klientů serveru udávalo jako důvod nevěry domácí utrápenost a nuda. Zpestření v podobě sexu v garáži, výtahu, autě či na střeše domu nepřichází v úvahu. A představa toho, že při dobývání částí těla, které byly již dávno dobyté, musí manžel zbavit svou choť tepláků, vytahané mikiny či pyžama a přemoci útrpný pohled ve smyslu „Už zase?“, není dvakrát lákavá. Proto je lepší vycouvat a podívat se po nějaké bokovce. V takové situaci se člověku vybavují slova Ludvíka Svatého: „Přeji si, aby se všechny ženy v mé zemi udržovaly krásné, aby pro jejich muže bylo snadnější zůstat jim věrnými.“ Bohužel v tomto případě je nutno se smířit s tím, že zázraky se nedějí.

NÁVRAT LEGENDY, NOVÁ CORVETTE GRAND SPORT

LEGENDA JE ZPĚT.

Nová Corvette Grand Sport dává jasně najevo původ závodníka. S motorem 6.2L V8 o výkonu 466 k/630 Nm točivého momentu a zrychlení 0-100km/h za 3,9 s, zřetelně stanovuje svůj cíl – pole position. V provedení Coupe a Cabrio.

Více o Corvette Grand Sport: chevrolet europe.com/grandsport

CORVETTE GRAND SPORT

FIND **NEW** ROADS™

CHEVROLET

Domluvte si zkušební jízdu u svého Chevrolet partnera na www.corvette-praha.cz

UNITEDCARS
& SERVICES

UNITED CARS & SERVICES S.R.O. | PŘÍPOTOČNÍ 10A, PRAHA 10
JEDINÝ AUTORIZOVANÝ DISTRIBUTOR A AUTORIZOVANÝ SERVIS ZNAČEK CADILLAC, CORVETTE, CAMARO PRO ČR A SR
ZÁRUČNÍ | POZÁRUČNÍ SERVIS | PRODEJ ORIGINALNÍCH ND
PRODEJ: +420 775 225 555 | SERVIS: +420 777 666 366 | INFO@CADILLAC-PRAHA.CZ | WWW.UNITEDCARS.CZ

Možnost volby s balíčkem Z07 a automatickou převodovkou.

Spotřeba paliva: město / silnice / kombinovaná (l / 100 km): 19,5–19,2/8,3–8,2/12,4–12,3; Emise CO₂ kombinovaný: 284–282 g / km (GEM V0 [ES].NR. 715/2007).

Na snímku použit ilustrační obrázek, u produkčních EU modelů možné odlišnosti.

Byl **ROGER MOORE** nejlepším JAMESEM BONDEM?

Když zachraňoval svět, potutelně se usmíval a občas obrátil oči v sloup. Nikdy to ale nepřeháněl natolik, aby oslabil kouzlo a iluzi famózního agenta. „Podle mě se na roli Bonda hodil nejlépe,“ říká Britt Ekland, která po jeho boku hrála svůdnou Mary Goodnight ve filmu Muž se zlatou zbraní z roku 1974. „Ne proto, že byl právě mým Bondem, prostě nejlépe odpovídá představě o té postavě z knih Iana Fleminga. Superhrdina a pan Dokonalý v těle obyčejného smrtelníka. Je cool, má šmrnc a nervy jako ze železa a protivníky přemůže nejen v pěstních soubojích, ale také svou inteligencí. Vždycky má na jazyku sarkastickou hlášku, kterou odlehčí napínavý moment.“ To všechno Roger Moore přirozeně zosobňuje, a nemusí se ani moc snažit. Svou životní roli si v letech 1973 (Žij a nech zemřít) až 1985 (Vyhlička na vraždu) zahrál sedmkrát. Pak se před kameru vracel už jen sporadicky, věnoval se charitě a stal se vyslancem dobré vůle UNICEF. V květnu ve švýcarské Crans-Montaně podlehl rakovině. Bylo mu devětaosmdesát let.

Televizní začátky

Roger George Moore se narodil 14. října 1927 ve Stockwellu v jižním Londýně. S otcem, který byl policistou a nadšeným ochotníkem, už od dětství hrál v amatérských divadelních představeních. V sedmnácti letech udělal zkoušky na Royal Academy of Dramatic Art, ale vzápětí dostal povolávací rozkaz a musel odsloužit několik měsíců, které zbývaly do konce

Sir Roger s oblibou říkával, že zatímco Sean Connery hrál Bonda jako chladnokrevného zabijáka, on sám se v roli snažil působit spíš jako horkokrevný milenec.

Agentem 007 byl celkem sedmkrát, naposledy v 57 letech.

války. V armádě nakonec zůstal tři roky. Když se vrátil do civilu, působil na dvou londýnských divadelních scénách a mihl se v několika filmech, kde se však jeho jméno ani neobjevilo v titulcích. V roce 1953 odjel do USA, kde sehnal práci v televizi. Na obrazovce zaujal agenta hollywoodského studia MGM, který mu nabídl smlouvu. Vypadalo to na začátek slibné kariéry, ale na stříbrném plátně prozatím dostával šanci jen v béčkových filmech. Výjimkou byl jen známý muzikál Páni mají radši blondýnky. Zato v televizi se díky seriálům Ivanhoe a Maverick pomalu stával hvězdou.

Pak přišla role snů, hlavní postava dobrodruha a playboye Simona Templara v seriálu The Saint, který je jakýmsi moderním Robinem Hoodem: bohatým zločincům bere a sobě dává. Zde Moore konečně uplatnil svůj typický šarm, uhlazenost, nadhled a zvyk hledět přímo do kamery, který pak v roli agenta 007 dotáhl k dokonalosti. Několik epizod seriálu, který se vysílal v letech 1962–1969, sám režíroval.

Senior

Dnes je nabídka na roli Jamese Bonda snem každého herce a dost možná vrcholem jeho kariéry. V roce 1973 ale byla situace jiná a pro Rogera Moora to byl „gamble“, jak se po letech vyjádřil. Když měl podepsat smlouvu na tři bondovky, přátelé z televize ho varovali: „Zničí ti to kariéru.“ A on jim se smíchem odpovídal: „Jakou kariéru?“ Pro důležité americké publikum byl Moore známou a oblíbenou postavou ze seriálů. Měl však nelehký úkol vyrovnat se skvělému Seanovi Connerymu, který byl Bondem šestkrát (později přidal sedmý film Nikdy neříkej nikdy, který ale nepatří do oficiální série) a australskému herci Georgi Lazenbymu (ten hrál jen v jednom filmu). Moore se v pořadí třetím agentem 007 stal až v pětácti letech. Byl jím nejdéle – třináct let a dodnes zůstává nejstarším hercem v legendární roli. Respektive Davidu Nivenovi bylo sedmapadesát, když hrál Bonda v parodii Casino Royale, ale ta také není součástí oficiální série. Connery začínal ve dvaceti, Craigovi bylo 37, Brosnanovi 42 let.

Snad právě díky vyššímu věku si fanoušci Moora tolik zamilovali. Na rozdíl od až „terminátor-sky“ nezranitelného Conneryho působil „senior“ Moore důvěryhodněji ve scénách, kdy byl v nebezpečí. Když ve své poslední bondovce šplhal na Eiffelovku a Golden Bridge, bylo očividné, že už není žádný mladík. Ať už to bylo v leteckém simulátoru v Moonrakerovi (1979), kde byl

vystaven přetížení mnoha G, nebo když v Chobotniče (1983) v klaunském převleku deaktivoval bombu, vždycky působil lidsky, křehce a zranitelně.

Špion, kterého jsme milovali

Dlouholetý producent série Albert R. Broccoli mu řekl, aby „hrál úplně stejně jako v The Saint“, vzpomíná herec. Jeho první film Žít a nechat zemřít (1973) vznikl v období blaxploitation, kdy bylo „in“ zdůrazňovat afroamerický vliv. Ve snímku se tak jako Bond girl vedle Jane Seymour představila černošská modelka Gloria Hendry (kdysi začínala jako zajiček na večírcích Playboye) a záporňákem byl Mr. Big alias Dr. Kananga – už samotné jméno napovídá barvu jeho pleti. I když ve snímku zůstaly některé absurdní scény, třeba Bond přebíhající přes řeku po tělech krokodýlů, nový představitel hlavního hrdiny i film sklidili nadšené recenze. Za nejlepší Mooreovu bondovku je považován Špion, který mě miloval (1977), a to nejen kvůli třem nominacím na Oscara. Nezapomenutelná je ikonická úvodní scéna, kdy Bond ve žluté kombinéze při honičce na lyžích kdesi v Alpách sjíždí z okraje skály do propasti nad údolím a volný pád vstříc jisté smrti ukončí vytažením padáku s motivem britské vlajky. Union Jack odkazoval na stříbrné jubileum královny Alžběty II., která toho roku slavila 25. výročí od usednutí na trůn.

Příběh, který se točí okolo jaderných ponorek a padoucha snažícího se vyvolat třetí světovou válku, měl bezchybnou režii a skvěle se držel na hraně napětí a komedie. Moore působil sebevědomým, ale ne samolibým dojmem a sám přišel s několika dobrými nápady. Vymyslel třeba vtípek s rybou, kterou vyhodí z okénka svého obojživelného Lotusu Esprit, když vůz vyjede z moře na pláž mezi nic netušící sluníci se turisty.

Muž, který pronásledoval sám sebe

Herecké schopnosti **Rogera Moora** byly omezené, jak ostatně sám upřímně uznával. Za úspěchy na televizní obrazovce i stříbrném plátně prý z 99 procent vděčil štěstí a skutečně hrál pouze jedinkrát – v mysteriózním thrilleru *Muž, který pronásledoval sám sebe* (1970), kde ztvárnil hrdinu žijícího dva životy. Kritici ho rozhodně nešetřili. S oblibou používali třeba otrápaný bonmot, že v bondovkách sice nepotřeboval kaskadéra na záskoky při nebezpečných kouscích, ale zase by se mu hodil dvojník, který by ho nahrazoval v hereckých scénách. V jedné satirické televizní show měla velký úspěch loutka s jeho podobou, která vyjadřovala emoce jen pomocí obočí. Málokdo si ale uvědomoval, že s tímto vtípem přišel Roger Moore sám jako první. „Kdysi jsem v rozhovoru mluvil o tom, že jsem nepobral moc hereckého talentu. Zavtipkoval jsem, že umím jen tři výrazy: obočí dolů, obočí nahoru a obočí uprostřed. Oni to použili na tu směšnou loutku. No, ale musím říct, že se jim to povedlo.“

Zbavit se té zatracené „bondage“

Moonraker (1979) byl přihlouplý příběh spíš z žánru science-fiction, jímž se producenti chtěli narychlo přizpůsobit na mánii související s dobýváním kosmu, kterou vyvolaly Hvězdné války. Už jen samotná myšlenka na Jamese Bonda ve vesmíru zní směšně a stejně dopadl film, který propadl u kritiky i diváků. Může se pyšnit snad jen tím, že na jeho námět vzniklo bezkonkurenčně nejvíce parodií ze všech filmů o agentovi 007. Následovalo *Jen pro tvé oči* (1981) a *Chobotnička* (1983), podstatně strážlivější snímky, které se pokoušely vyvolat poetiku a styl prvních bondovek. Roger Moore se s Bondem rozloučil ve snímku *Vyhledky na vraždu* (1985), který měl premiéru dva měsíce před jeho osmapadesátými narozeninami. Při pátrání po zloduchovi působil svěžím dojmem, ale ve scénách, kde sdílel plátno (a postel) se slečnou May Day v podání urputné Grace Jones, už na něm byl vyšší věk znát.

S tím, že jeho čas v roli agenta 007 po třinácti letech vypršel, se prý herec nechtěl smířit, píše ve

svých pamětech producent Broccoli. Roger Moore ale tvrdí pravý opak, prý byl šťastný, že se konečně mohl zbavit té zatracené „bondage“.

„Strávil jsem celou kariéru hraním hrdinů, protože vypadám jako hrdina,“ prohlásil na premiéře své poslední bondovky. „Prakticky žádná role nevyžadovala o mnoho víc, než abych dobře vypadal. Jak rád bych se někdy na plátně stal pořádným padouchem, ale to už se mi asi nepoštěstí.“ Řada kritiků však považovala jistou prkenost jeho projevu za součást nadsázky, která postavu superagenta definuje. On jí měl „tak akorát“ a mnozí včetně Pierce Brosnana, pro kterého byl právě Moore vzorem, ho dodnes považují za vůbec nejlepšího Bonda.

Milý 007, řekla mu královna

Když ho v bondovské sérii vystřídal Timothy Dalton, Roger Moore ztratil chuť k hereckému řemeslu. Objevil se už jen v hrstce filmů a někdy nad jeho volbou zůstával rozum stát – třeba film *Spice World* o skupině Spice Girls nebo *Souboj cti* (režie a hlavní role Jean-Claude Van Damme) si opravdu mohl odpustit. Zamířil i na West End a zkoušel roli v muzikálu *Aspects of Love* od Andrewa Lloyd Webbera. Těsně před premiérou ale z projektu vycouval s vysvětlením, že vlastně nemá moc dobrý hlas. Na Broadway zavítal dvakrát, obě návštěvy byly letmé a ne zrovna příjemné. V roce 1953 měl malou roli v dramatu *A Pin to See the Peepshow*, jehož premiéra byla propadákem a zároveň derniérou. Vrátil se tam přesně po půl století, aby si zahrál v komedii

The Play What I Wrote a tentokrát zkolaboval přímo na jevišti. Odvezli ho do nejbližší newyorské nemocnice, kde mu voperovali kardiostimulátor.

Už koncem 80. let začal koketovat s charitou a postupně jí věnoval stále víc času. Jak jsme zmínili v úvodu, stal se vyslancem dobré vůle UNICEF, jezdil po zemích třetího světa a své jméno a tvář propůjčil řadě kampaní na rozvojovou pomoc. Za filantropickou činnost mu královna Alžběta II. udělila šlechtický titul a Řád Britského impéria. „Neoslovila mě tehdy jménem, řekla mi milý 007,“ vzpomíná herec na rozhovor s panovnicí.

Klíč od vedlejšího pokoje

Na přelomu milénia se odstěhoval z Velké Británie, kterou veřejně kritizoval za příliš vysoké daně pro bohaté. Nejdříve se usadil ve Švýcarsku a později, opět z daňových důvodů, se stal rezidentem Monaka. Peníze pro něj očividně byly hodně důležité, jak potvrzuje autobiografie *My World is My Bond* z roku 2008, která je doslova prošípaná různými variantami věty „můj agent dohodl velice výhodnou smlouvu“. Sám přiznával, že byl celoživotním hypochondrem. A mezi těmi, komu v knize děkoval, je pět praktických lékařů, čtyři kardiologové, dva dermatologové a proktolog. Byl čtyřikrát ženatý, se svou v pořadí třetí ženou má tři děti: syny Geoffreyho a Christiana a dceru Deborah.

V posledním rozhovoru, když už nejspíš tušil, že v boji s rakovinou neuvítězí, citoval pasáž z jednoho scénáře, která prý nejlépe shrnuje jeho pocity o přicházející smrti. „Když někdo zemře, je to, jako kdyby odešel do vedlejšího pokoje, od kterého nikdo z nás nemá klíč. Ale my ostatní dřív nebo později ten klíč dostaneme také a nakonec se tam setkáme všichni. Smrt není konec a to mi přináší útěchu.“ Pevně doufáme, že se v této záležitosti agent s povolením zabíjet nemýlí. ■

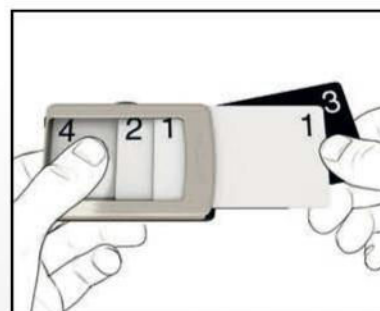
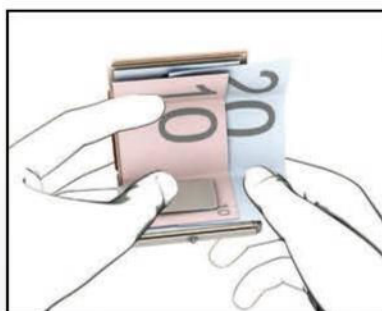
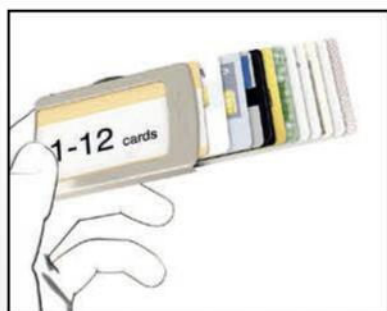
I-CLIP®

Made in Germany

OPRAVDU ÚŽASNÝ DOPLNĚK

Uvnitř ultralehké peněženky jsou Vaše karty a bankovky bezpečně uloženy a ve vteřině připraveny.

www.i-clip.cz

Skočte si do bublin

*Ženy milují teplo a něžné dotyky.
A když se jim obojího dostává měrou kýženou,
umějí to fantasticky ocenit...*

Nemusíte však svou milou vozit obden za sluníčkem na Mallorku a kupovat si emulze na křeče v unavených prstech. Vše se dá k vrcholné spokojenosti obou stran vyřešit „strojově“. Jinými slovy, na rozproudění dámy si pořídte mašinu, vlastně vířivku.

Trochu jsem to pro začátek samozřejmě zlehčil (případné čtenářky prominou), ale ta vířivka je fakt dobrý nápad. Možná jste si už její účinky otestovali v některém aquaparku nebo wellness studiu. Ale vířivky, o kterých je tady řeč, byly, co se týká výbavy a obsluhy, navrženy a zkonstruovány k individuálnímu používání v soukromí domova.

„Z našeho sortimentu vířivých van si jistě vyberete typ, který bude přesně odpovídat vašim nárokům a představám. Ať už se rozhodnete pro umístění na zahradě, terase, nebo v interiéru, k dispozici je celá řada modelů ve dvou konstrukčních provedeních. Luxusní akrylátové vany nabízíme ve variantách pro 2–6 osob, několika barevných modifikacích skořepiny a s různými variacemi příslušenství. Rozhodnout se ale můžete také pro vířivku nafukovací,“ říká **odbornice na vířivky z Mountfieldu Hana Klimešová**.

„Pravidelný pobyt ve vířivce **upevňuje vztahy, odstraňuje únavu a zlepšuje náladu.** Cíleně uvolňuje svaly i klouby a účinně podporuje léčbu mnoha nemocí a úrazů.“

Omamná noblesa

Do akrylátových vířivek se díky jejich speciální konstrukci a výkonnému vytápění můžete ponořit nejen v létě (a to v kteroukoliv denní či noční hodinu), ale dokonce i v zimě, kdy je venku hluboko pod nulou. A je to paráda, uvelebit se uprostřed zasněžené zahrady v příjemně teplé lázni, nechat se ovívat miliony bublinek, masírovat desítkami trysek, z nichž pod regulovatelným tlakem proudí paprsky vody, dýchat vlhký teplý vzduch z mlžného oparu nad hlavami, poslouchat oblíbenou hudbu, cinkat sklenkami šampaňa... Prostě dokonalá idylka naplněná uklidňující, nebo podle okolností vzrušující atmosférou, kdy je váš i partnerčin mozek zaplavován šťastnými endorfiny. Ručím za to, že na odměnu za pozvání do tohoto ráje nebudete dlouho čekat.

Story z minulého století

První zařízení, které v principu připomínalo dnešní vířivky, vzniklo v USA v roce 1956. Stalo se tak ve strojírenské firmě, kterou založili počátkem 20. století italští imigranti, bratři Jacuzziové. V uvedeném roce jeden z členů průmyslnické rodiny vážně onemocněl revmatickou artritidou. Běžná léčba moc nezabírala, a tak mu lékaři navíc doporučili hydromasáže, které byly v medicíně využívány už v antickém starověku. Jenže žádné vhodné a navíc v domácím prostředí využitelné zařízení neexistovalo. A tak firemní technici dali hlavy dohromady a s využitím zkušeností s výrobou čerpadel vymysleli a zkonstruovali jednoduchou nádobu, do níž ústily tlakové trysky. A první vířivka byla na světě. „Srovnávat tehdejší a dnešní vířivky však lze jen těžko. Je to, jako byste vedle sebe postavili staříčkou fordku a nadupaný superb,“ upozorňuje Hana Klimešová z Mountfieldu.

Akrylátová vířivka může stát na volném prostranství, ale může být zabudována i do terasy.

Vířivka Fiji nabízí anatomicky řešené pozice až pro 6 osob, má 82 masážních trysek, které jsou pro dosažení co nejlepších účinků cíleně směřované na konkrétní části těla. Je „nadupaná“ moderními funkcemi a technologiemi.

lutně přesná díky tomu, že je plně robotizovaná. Samotnou skořepinu tvoří tři ekologicky neutrální vrstvy. Spodní polyuretanová vrstva má zvukovou a tepelněizolační funkci a současně podporuje funkci střední ABS polymerové vrstvy, jejímž hlavním úkolem je zajistit tuhost skořepiny a její vysokou odolnost proti případnému nárazu. Vnější vrstvu pak tvoří špičkový americký akrylát Lucite Acrylis® s unikátní antibakteriální úpravou. Díky všem těmto vlastnostem a výjimečností můžeme na všechny modely poskytovat sedmiletou záruku,“ vypočítává Klimešová s tím, že si lze podle svého vkusu zvolit i barvu skořepiny. „Osobně se mi nejvíc líbí design s názvem Toskánské slunce, připomínající strukturu mramoru v různých odstínech hnědé barvy. Ale velmi elegantní jsou i Perletově bílá a Stříbřitý mramor. I kabiny, tedy opláštění akrylátových vířivek z Mountfieldu, ukrývají vrcholné technologie. Třeba ozonový generátor, horkovzdušný blower, audiosystém nebo chromoterapii, které se spolu s chytrým navrženým ovládacím panelem starají o veškerý komfort (viz Vířivkový slovníček). Součástí každé vířivky je i termokryt, který výborně chrání vodu před rychlejším chladnutím a padajícími nečistotami. K dispozici jsou i doplňky, jako například pohodlné schůdky se zábradlím, věšák na ručníky nebo servírovací podnos,“ doplňuje Klimešová.

Dnešek píše hi-tec technologie a špičkový design

„Všechny akrylátové vířivky, které máme v portfoliu, jsou bez nadsázky na nejvyšší světové úrovni. Výroba skořepin je abso-

**Zimní relaxace
ve vířivce
má neopakovatelnou
atmosféru.**

Nafukovací vířivky jsou alternativou k luxusním modelům s akrylátovými vanami. Na snímku model PureSpa+Plus HWS 1100.

Některé nafukovací vířivky, jako například PureSpa De Luxe HWS 800, mají ve výbavě HWS systém na změkčování vody nebo salinátor, který dbá o kvalitu vody.

Vířivkový slovníček

► Ozonový generátor

Ozon je přírodní plyn, který se běžně vyskytuje v atmosféře. Integrovaný ozonový generátor „nabírá“ tuto látku z ovzduší a mísí ji s vodou ve vířivce, čímž se v ní likviduje až 99 procent všech bakterií a virů už v jejich zárodku. Dále eliminuje mastnoty, pleťové a opalovací krémy a udržuje vodu čistou. Rovněž snižuje spotřebu chemie na úpravu vody – o víc než dvě třetiny.

► Chromo Terapie

Působivá a uklidňující. Vestavěné RGB osvětlení s chromo-terapeutickými účinky a možností proměny více barev. Navýsost efektivní při večerním koupání.

► Silent Blower

Exkluzivní a extrémně tichý horkovzdušný systém německé výroby, který produkuje teplou perličkovou lázeň hladící pokožku i duši.

► Aquatic Audio Systém

Jak už název napovídá, jde o vestavěný voděodolný sound systém se sadou několika reproduktorů, díky němuž si pomocí Bluetooth a mobilu nebo tabletu můžete do uška i na plné pecky (tady pozor na nerudné sousedy) pouštět oblíbenou muziku.

► Balboa

Špičková řídicí jednotka s intuitivním ovládacím panelem od lídra v oboru, americké společnosti Balboa. Z jediného místa lze lehce řídit všechny funkce vířivky – od trysek přes teplotu vody, osvětlení až po ozonový generátor.

Zdroj: www.mountfield.cz

Jednoduše nafukovací

K velkým akrylátovým vířivkám představují rozměrově menší nafukovací vířivky jistou, řekněme na rovinu, skromnější alternativu.

O masáže se však i zde starají desítky trysek – může jich být podle konkrétního modelu až 170. Předností nafukovacích vířivek je zejména to, že si je snadno a rychle můžete instalovat kdekoliv na rovné ploše a že jsou snadno přemístitelné. Takže je můžete mít jednou u bazénu a příště třeba pod pergolou. Pohodlně si do nich sedne čtyři až šest osob.

A taky jde o zdraví

Pokud jsme tento článek začali trochu laškovně, je potřeba uvést na závěr velmi vážnou věc. Pobyt ve vířivkách samozřejmě pomáhá navazovat nebo utužovat mezilidské vztahy. Ale stejně významný je i další faktor.

„Pravidelný pobyt ve vířivce, tedy vystavení našeho těla cílené hydromasáži, odstraňuje fyzickou únavu i psychické napětí. Podle většiny lékařů a fyzioterapeutů nám hydromasáže pomáhají zlepšovat celkovou tělesnou kondici, uvolňovat ztuhlé svaly i klouby a účinně podporují léčbu mnoha nemocí i poúrazových stavů. Mají tedy blahodárné účinky a ocení je všichni, kdo mají náročnější povolání a oblíbili si aktivní životní styl,“ uzavírá Hana Klimešová z Mountfieldu.

největších lží

01

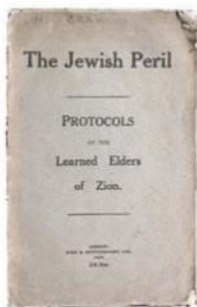
TROJSKÝ KUŇ

Pokud je v lásce a ve válce všechno dovoleno, pak je tato lež – na rozdíl od ostatních z naší hitparády – omluvitelná. Když trojský princ Paris uprchl s krásnou Helenou, manželkou spartského krále, vypukla válka. Zuřila deset dlouhých let, teprve pak se vítězství začalo naklánět na stranu Trójanů. Spartané však měli v rukávu trumf. Postavili obrovského dřevěného koně z trupů lodí, v jehož dutině se ukrylo podle různých zdrojů dvacet až padesát nejlepších bojovníků včetně Odyssea. Pak Řekové předstírali, že boj vzdali. Opustili ležení a na oko odpluli. Jejich údajný dezertér Trójanům nakukal, že kuň je darem bohyni Athény, a oni ho dopravili do města. V noci pak řečtí vojáci tajnými dveřmi vyskákali ven, pobili stráž, otevřeli brány svým druhům a zmasakrovali všechny obyvatele Tróji.

04

PROTOKOLY SIONSKÝCH MUDRCŮ

Údajný plán na ovládnutí médií, politiky a finančních center a následné dosažení globální nadvlády Židů dala počátkem 20. století napsat ruská tajná policie. Protokoly měly sloužit jako záminka k pogromům, čistkám a dalším antisemitským akcím v Rusku. Brzy se rozšířily do řady dalších zemí, kde byly využívány jako nástroje protizidovské propagandy. Jejich autorem je spisovatel, novinář a politický aktivista Matvei Golovinski, který text „uvařil“ z několika starších děl včetně knih politické satiry. Na západě pak šíření spisu, kterým se oháněl mj. Goebbels při ospravedlnění „konečného řešení židovské otázky“, financoval Henry Ford.

02

TITUS OATES

Muž, který se do dějin zapsal jako Lhář Titus, byl původní profesí námořní kaplan. Když ho z armády vyrazili pro homosexuální sklonky, zamířil do jezuitské koleje a poté do katolické školy, ale v obou institucích se ho také brzy zbavili. A tak vymyslel plán, jak získat vážnost a uznání. V roce 1678 odhalil údajný tajný papežský plán na vraždu anglického krále Karla II. Na základě jeho „svědectví, které si komplet vymyslel a zopakoval pod přísahou,“ byly popraveny desítky předních katolíků z významných rodin, řada misionářů a církevních osobností spjatých s Vatikánem.

05

ANNA ANDERSON ALIAS RUSKÁ VELKOKNĚŽNA

Když se v roce 1918 ruští bolševici drali k moci, zavraždili v Jekatěrinburgu cara Mikuláše II. s manželkou i jejich pěti dětmi, které by v budoucnu mohly vznášet nárok na trůn. Nejmladší z nich byla sedmnáctiletá Anastázie. Po světě kolovaly fámy, že se jí podařilo uprchnout a dva roky po tragédii se na scéně objevila mladá žena, která o sobě tvrdila, že je velkokněžna Anastázie. Na útěku se jí prý ujali čeští legionáři. Skutečně vypadala jako Mikulášova dcera, znala podrobnosti ze života carské rodiny a někteří vzdálení příbuzní byli přesvědčeni, že je to skutečně ona. Řadu let se pokoušela svou identitu prokázat u soudu, který by jí zároveň mohl přiknout nárok na pohádkové dědictví. Byla velmi přesvědčivá. Nakonec se ale prokázalo, že je ve skutečnosti polská dělnice Franciszka Schanowska. Přesto díky ukradené identitě zůstala po zbytek život slavná a dobře zaopatřená, protože se našlo několik obdivovatelů a sponzorů, kteří její historce věřili. Zemřela v roce 1984. Spekulace o tom, že Anastázie revoluční masakr přežila, utichly až před devíti lety, kdy byly v hromadném hrobě nalezeny její ostatky.

03

DREYFUSOVA AFÉRA

V říjnu 1894 byl důstojník francouzského generálního štábu Alfred Dreyfus na základě zfalšovaných důkazů obviněn ze špionáže pro Německo a z velezrady. Dreyfus byl Žid a navíc pocházel z Alsaska, které po prusko-francouzské válce (1870–1871) připadlo Německé říši. Vojenský soud jej ve zmanipulovaném procesu odsoudil k doživotí na Ďábelských ostrovech. Aféra, v níž se na straně nespravedlivě obžalovaného angažoval například Émile Zola, vyústila v obrovský politický skandál a vyvolala

Každý z nás občas zalže (Mirek Dušín se nepočítá), protože někdy to podstatně zjednoduší život. Lež má různé úrovně: může být milosrdná, taktická, vychytralá nebo sprostá a někdy může změnit běh dějin. Pokud vás jednou při lhaní přistihnou, je obtížné se zbavit stigmatu prolhaného člověka. Přesto je řada významných lhářů, hlavně v politice, kteří lžou jako na běžícím pásu. Můžou si to dovolit, protože jejich voličům to evidentně nevadí.

06

KUBÁNSKÁ KRIZE

V roce 1962 Nikita Chruščov přesvědčoval Johna F. Kennedyho, že na Kubu neumístí žádné balistické rakety, natož s jadernými hlavicemi. Později amerického prezidenta o tomtéž ujišťoval přímo v Bílém domě ruský ministr zahraničí Andrej Gromyko. „Na Kubě nebudou žádné rakety, to vám garantuji,“ tvrdil mu do očí. Kennedymu ovšem den předtím přistála na stole obálka s fotkami ze špionážního letadla U2, které jasně dokazovaly, že Gromyko lže. Rusové hráli o čas – museli totiž teprve celý složitý systém dopravit na místo a zprovoznit. Kennedy se tvářil, že mu věří a všechno je o. k., protože Američané také potřebovali čas, aby připravili své ozbrojené síly. Nakonec v pokerové partii zvítězili, Rusové stáhli ocas a své raketové nádobíčko si zase odvezli domů. Právě tato lež ruských politiků hrála ve vypjaté situaci zásadní význam a mohla přispět k tomu, že by svět spadl do třetí světové války.

09

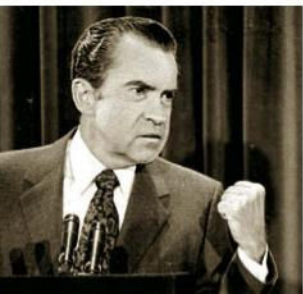
LANCE ARMSTRONG

Během své podezřele zářné kariéry byl sedminásobný vítěz Tour de France (tituly později musel vrátit) mnohokrát obviněn z dopingu a často před kamerami s upřímným výrazem a rukou na srdci opakoval: Nikdy jsem nedopoval. Když se provalilo, že řadu let podváděl pomocí krevních transfuzí a dalších důmyslných metod, které testy nedokázaly odhalit, přiznal se v televizním pořadu Oprah Winfrey. Na svou omluvu dodal, že prý dopovali všichni. A později prohlásil, že by to udělal znovu. Co si o morální integritě svého otce myslí pět Armstrongových dětí a další jeho blízcí, není známo.

07

RICHARD NIXON A AFÉRA WATERGATE

„Nejsem podvodník,“ hřimal americký prezident v listopadu 1973 na mimořádné tiskovce, kde se poprvé veřejně vyjádřil ke kauze, z níž se v následujících měsících stala aféra Watergate. Tato krátká věta je dodnes jedním z nejznámějších politických citátů. Případ začal zatčením pětice mužů, kteří se vloupali do sídla Demokratické strany v komplexu Watergate. Vyšetřování prokázalo jejich spojení s Výborem pro znovuzvolení prezidenta. Brzy se provalilo, že Nixon a jeho administrativa používali proti svým oponentům celou řadu špinavých triků včetně odposlouchávání jejich kanceláří. Obvinění ze zneužití moci se Nixon bránil s argumentem, že o ničem nevěděl. Nahrávky schůzek v Bílém domě ale jasně prokázaly pravý opak. Je podvodník, psaly noviny palcovými titulky v narážce na jeho prohlášení. Bylo téměř jisté, že Sněmovna reprezentantů i Senát odhlasují impeachment, a tak raději – jako jediný prezident v historii USA – sám rezignoval.

10

MILOUŠ ZEMAN

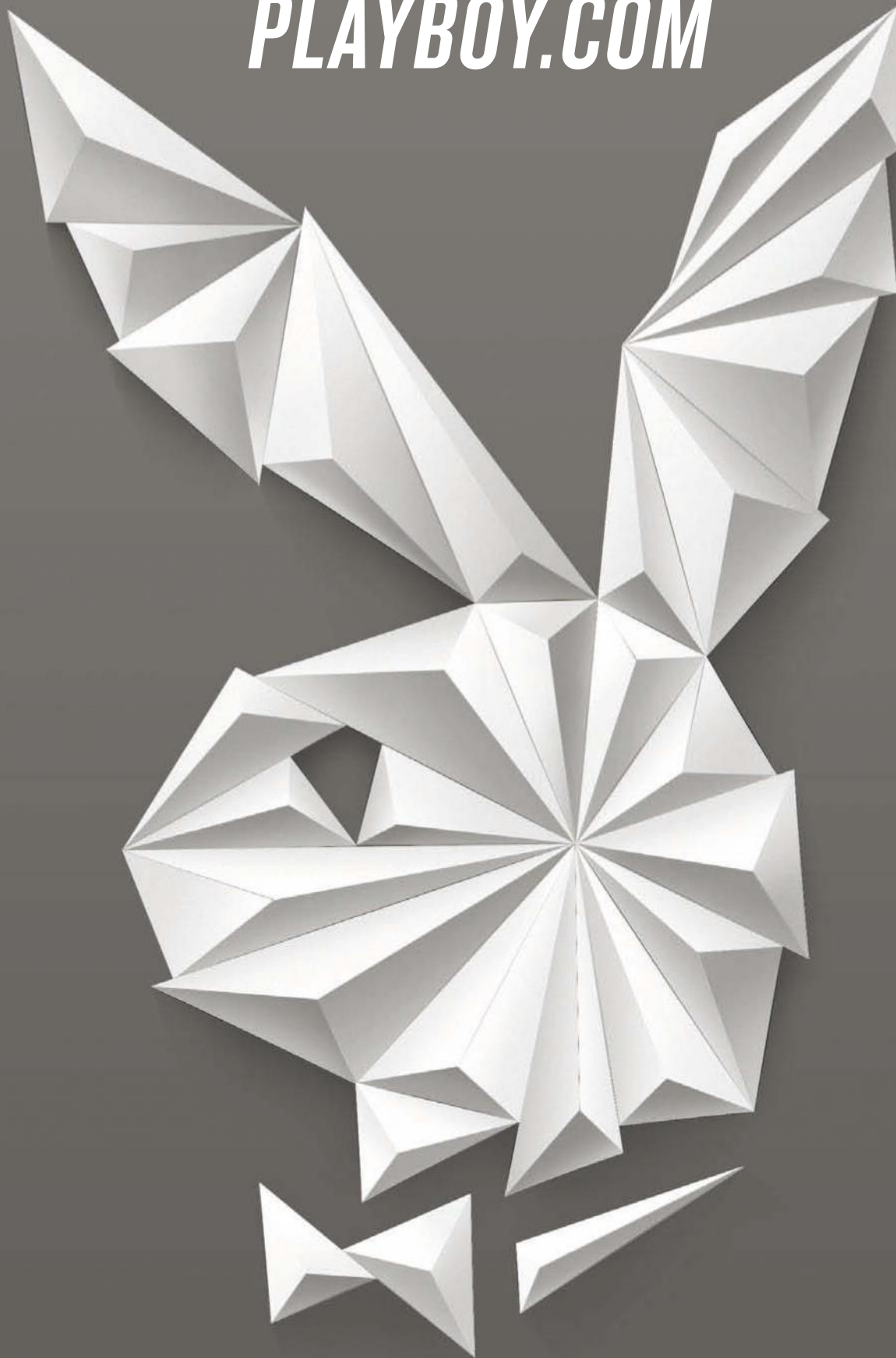
Mezi lháři je řada amerických prezidentů. Kromě zmíněného Nixona třeba Bill Clinton, který přísahal, že nikdy nic neměl s Monikou Lewinsky (než ho usvědčily stopy spermatu na jejích šatech), o Trumpovi ani nemluvě. Právě oblast prolhaných prezidentů je jednou z mála, v níž s USA v posledních letech srovnáváme krok. Klausovou slavnou krádeží pera v Chile potvrdil teorii, že kdo lže, ten krade. Seznam lží jeho nástupce přesahuje možnosti tohoto textu, zmiňme jen neexistující Peroutkův článek, virózu u korunovačních klenotů, předvolební slib, že si na Hrad nepřivede žádné poradce, atd. atd. Těžko se můžeme divit, když za svůj vzor považuje Vladimira Vladimiroviče, který s upřímným výrazem tvrdil, že zelení mužičci na Krymu rozhodně nejsou ruští vojáci. A o pár měsíců později jim slavnostně předal vojenská vyznamenání za perfektně provedenou invazi. Naše hlava státu má ale jako vždycky něco extra: fakt, že je lhář, potvrdil dokonce i soud.

08

BERNIE MADOFF

Různé formy finančního letadla či pyramidy jsou známé už odnepaměti. K dokonalosti je dovedl

CHECK OUT THE NEW
PLAYBOY.COM

YOU'RE WELCOME.

KAŽDÁ ŽENA MŮŽE BÝT KRÁSNÁ *aneb* ŠATY, KTERÉ SLUŠÍ

Usměvavá blondýnka s krátkým sestřihem – **Blanka Straka.**

Žena, která dříve pracovala jako vedoucí v pneuservisu a byla obklopena auty, převážně muži a špinavými montérkami. Šaty u toho rozhodně nenosila. Nyní, o několik let později, je úspěšnou podnikatelkou, která obléká dámy okolo sebe do šatů, a dodává tak ženám jiskru a šmrnc.

Život se Blance Strakové změnil kvůli rodině. „Syn se chystal do první třídy a potřeboval, aby maminka byla flexibilní a mohla pomoci, když je potřeba. Zná to každá máma. Odvézt do školy a ze školy, na kroužky, udělat úkoly a připravovat se na další dny prvnáčka. Prostě nic pro ženskou, která je v práci od rána do večera.“ Právě tehdy se rozhodla zkusit podnikat. Otevřela si za velké podpory svého manžela internetový obchod se šaty. „Puntíky miluju. Jsou přece na takových těch starých fotkách našich maminek – sukně pod kolena, červený podklad, bílý puntík. A HLAVNĚ TY ÚŽASNÉ ŽENSKÉ TVARY, KTERÝM RETRO ŠATY DAJÍ VYNIKNOUT,“ vysvětluje, jak její podnikání začalo.

PLAYBOY: Je již všeobecně známo, že Blanka Straka jsou šaty, řekněte nám ale, jaký nabízíte sortiment a jaké dámy nejraději oblékáte?

BLANKA STRAKA: Za dobu existence značky Blanka Straka se sortiment dost pozměnil a rozšířil. Již dávno tomu není tak, že bychom prodávali pouze retro šaty s puntíky a proužky, nyní již nabízíme rozmanitý sortiment a jsme schopni uspokojit poptávku mnoha žen. Dámy u nás naleznou šaty na různé události, ať je to svatba, pracovní schůzka, večírek, či letní procházka a mnoho dalších. Na našich webových stránkách je nabídka členěna do sekcí podle příležitosti, pro které jsou šaty určené. Jak jsem již zmiňovala, sortiment jsme dosti rozšířili, a tak u nás dámy naleznou kromě šatů i bohaté spodničky pod ně, sukně, boty, šperky a v neposlední řadě i například retro kola a příslušenství k nim, jednoduše si u nás každá dáma vybere a bude se cítit krásná.

Na vaši další otázku, a to jaké ženy nejraději oblékám, neexistuje jednoznačná odpověď. Ráda oblékám ženy, které se mají rády a nebojí se experimentovat. Jsem šťastná, když jsou mé dámy se

sebou spokojené. O tom to celé je. Každá žena může být krásná a my pro to děláme naší péčí maximum. Ráda ukazuji ženám, že jim to v šatech opravdu sluší, a výraz v jejich tvářích po oblečení modelu, kte-

rý by si standardně nikdy neobjednaly či nekoupily, je pro mě odměnou. Je to výraz úžasu a radosti z toho, že jim to opravdu sluší. Důležité pro mě je, aby šaty dámě dobře seděly, jak střihem, tak barvou, a s mými děvčaty hledáme možné varianty až do té doby, než je výsledek dokonalý. V tomto jsou totiž naše šaty jedinečné – skryjí případné nedostatky (širší boky, břicho, zadeček) a zdůrazní přednosti dámy (plnější dekolt například).

PLAYBOY: Podle vašich slov je výběr šatů opravdu rozmanitý, s výběrem tedy dámy problém určitě nemají, jak to tedy probíhá dál, po výběru šatů?

BLANKA STRAKA: Pro naše zákaznice to výběrem šatů svým způsobem končí a pro nás to právě v tento moment začíná. Nejsme ale klasický internetový obchod ve smyslu co nejdříve zabalit a odeslat, ale snažíme se najít pro naše zákaznice to nejlepší řešení. Každé zákaznici nejprve zavoláme a konzultujeme s ní výběr střihu, barvy a velikosti, stejně tak volbu doplňků. Často se stává, že jsme tímto způsobem celou objednávku se zákaznicí změnily – dámy totiž mají tendenci si například velikost o jedno až dvě čísla přidávat, protože co kdybych přibrala? (smích). Teprve pak je výsledek dokonalý. Naše zákaznice tedy mohou po odeslání objednávky očekávat telefonickou konzultaci, poté již postupujeme standardně, a to zabalením a následnou expedicí objednaného zboží a očekáváním zpětné vazby, například fotografií spokojené zákaznice v našich šatech.

PLAYBOY: Máte zkušenosti s názorem pánů a zpětnou vazbou od nich, přece jen šaty žena obléká hlavně kvůli nám, mužům, nemám pravdu?

BLANKA STRAKA: Za muže mluvit nemo-

hu, nicméně podle reakcí od nich vím, že milují ženy v šatech. Přece jen je rozdíl mezi dámou v kalhotách, triku a outdoorové bundě a dámou, která má na sobě perfektně padnoucí šaty. A mým snem je opět co nejčastěji vídat dámy v šatech na ulicích, hned by byl svět kolem nás krásnější. Šaty se dají nosit vlastně přes celý rok, stačí jen přizpůsobit model ročnímu období a dané události. Žena v šatech rozkvetne a vidí to i muži. Často navštěvují náš showroom páry společně a muži se vždy rádi do výběru zapojí a následně i do placení (smích).

PLAYBOY: Když už jsme u mužů, mohou k vám zavítat i oni, jaké mají možnosti a na co se mají připravit?

BLANKA STRAKA: Vždy nás těší, když nás kontaktují muži ohledně pomoci s výběrem dárku pro své partnerky či rovnou navštíví náš showroom společně se

svou drahou polovičkou. Možností mají spoustu, pokud k nám nemůžou dorazit osobně, provedeme konzultaci po telefonu či e-mailu a vybereme s ním ten nejlepší dárek pro dámu jeho srdce či zařídíme luxusní dárkový poukaz a pak se již o jeho dámu postaráme s děvčaty samy. V případě, že mají možnost přijet k nám osobně, uděláme pro skvělý výsledek maximum, zajistíme občerstvení, oblékneme drahou polovičku a o ceně před ní samozřejmě pomlčíme (smích).

PLAYBOY: Na závěr tohoto rozhovoru by mě zajímaly vaše plány do budoucna a na co se případně mohou vaše zákaznice těšit?

BLANKA STRAKA: Plánů je spousta, jen den by měl mít aspoň dvakrát tolik hodin. Mým snem je mít na trhu největší výběr šatů u nás. Takže zcela jistě další rozšíření sortimentu. Nově jsme zrealizovali druhý showroom, neboť jeden už osobním návštěvám našich zákaznic nestačí, takže budeme mít více času a prostoru se jim privátně věnovat. Na podzim chystáme akci pro dámy – setkání s Blankou Strakou, kde se mohou ženy a dívky těšit na přehlídku šatů, kurz líčení, hudební část, šatovou poradnu a market za výhodné ceny. Moc se na všechny dámy těšíme. A také fotosoutěž Perfect Woman, která je již tradicí našeho obchodu na jaře a na podzim. A spoustu dalšího. Takže milé dámy, noste šaty a vy, pánové, jim je kupujte!

Láska je hra.

*Vyhrává sice ten silnější,
jenže součástí síly je
taký moudrost. Být
gentlemanem se pořád ještě
vyplácí, minimálně proto,
že se nám pak po ránu lépe
dívá do zrcadla, když se
holíme. Umět zasadit ránu,
aby bolela co nejméně. Když
už ji musíme zasadit.*

Jak ukončit vztah

Děti na kraji bitevního pole a teorie vyšší laťky

Polovina manželství končí rozvodem. A rozvod, to je podobná kulišárna jako válka gangů, jenže drsnější. Kluzcí právníci nabrousí mačety a rozsekají všechno, co ve vás zbylo hezkého. Z prvního rande ve Stromovce, z prvního líbání. Rozsekají několik dalších krásných míst, kde jste se vodili za ruce, byli duchem nepřítomni a všem okolo jste připadali jako idioti.

Rozsekají úplně první pohled na nahé vzrušené tělo jedné krásné a sexy holky, která dnes velí hloučkům právníků s mačetami na druhé straně palisády a řve na vás nejsprostší nadávky, jaké jste kdy slyšel. Koncentrovaná nenávist, krev a vyhřezlá střeva. V tuhle chvíli jde totiž o všechno, teď se dělí kořist. Kdo schramstne dům, kdo chalupu na Šumavě, kdo mercedes a kdo škodovku.

Kdo se komu víc pomstí, kdo zarazí jilec meče hlouběji do vnitřností nepřítele. Tedy holky, kterou jste kdysi k zbláznění milovali.

Vytahují se největší tajnosti, které se nikdy nikdo neměl dozvědět, které byly jen vaše.

Vzadu, úplně na kraji bitevního pole, sedí děti. Vaše společné děti. A zadržují pláč, protože z jejich pohledu jaksi vůbec nejde o chalupu na Šumavě a o mercedes, ale o to, že už se nemůžou schoulit u mámy a u táty, když se bojí, když je jim smutno, když je ve třídě šikanuje silnější spolužák.

Najednou jsou na to všechno tak nějak samy a vlastně ani nevědí, na koho vyjdou během dělení kořisti.

Ze všech těchto důvodů je klíčová schopnost ukončit vztah, když to ještě jde. Protože během krvavé války rozvodových právníků není tak důležité porcování válečné kořisti – káru i bejvák si pořídíme znova, o to tady nejde.

Jde hlavně o ten zadržovaný dětský pláč na kraji bitevního pole.

Vztahy odsouzené k smrti

Scénáře manželství, které časem končí rozvodem, jsou si hodně podobné. Od puberty chodíme s holkama, je to fajn. Občas to trvá měsíc, občas jednu noc, občas pár let. Rozcházíme se, hledáme dál. A pak si jednu takovou holku vezmeme – ne proto, že bychom byli z celého srdce přesvědčeni, že je to ta bytost, vedle které chceme zestárnout a umřít. Jejíž nedostatky budeme navždy milovat. Úplně všechny nedostatky. Vezmeme si ji třeba proto, že neplánovaně otěhotní. Nebo spolu prostě tak nějak pohodlně žijeme, bez velké lásky a bez velkých hádek, v zatuchlém, přežívajícím vztahu, a kdo by to změnil. V tomhle stereotypu doklopýtáme až na radnici, vzájemně se okroužkujeme a pokračujeme šedivým životem dál.

To jsou ty vztahy odsouzené k smrti.

A dusí se v nich polovina manželství.

Atletické okénko teoretických milovníků

Je z toho cesta ven – říkám jí teorie vyšší laťky. Pamatujete na svou první lásku? Na první vztah? Právě ty vám nastavily laťku něčeho tak nezměřitelného, jako je zamilovanost a pak láska. Hodnota druhého člověka ve vašich očích.

Výši laťky nespočítáte, jen prožijete a procítíte. Skládá se z tisíců malých a velkých věcí a měříte ji pouze sami

v sobě, tedy skrze váš vlastní žebříček hodnot. A jen s jeho pomocí přisuzujete jednotlivým střípkům hodnotu. Pro někoho je nejdůležitější zvuk šťastného smíchu, pro jiného konfekční krása, kterou se může chlubit před ostatními, pro dalšího souznění duší, inteligence, postavení, prachy.

A teď to přijde – s dalším vztahem musíte tuhle latku překročit. Suma všech těch drobností i velkých věcí, co na holce milujete, musí být vyšší. Pokud není, nejspíš jí jednou hodně ublížíte.

Polovina z nás to udělá

A tak pořád dál. S každou lepší holkou laťka povyskočí.

Měli jsme v životě spoustu holek, spoustu vztahů. To je pak laťka pěkně vysoko.

Hrozí tak samozřejmě velice reálné nebezpečí, že to v naší hře na život a na lásku přepálíme. Laťka bude tak vysoko, že lepší holku prostě nenajdeme. Přesně v tu chvíli ztratíme odvahu a zamíříme do bezpečných zahrňavajících vod nízkých laťek. Klopýtáme s nimi na radnici, rodí nám děti. Děti na kraji bitevního pole. Pořád něco hledáme a vyhlížíme, a nakonec ublížujeme.

Tahle sázka na jistotu se nevyplácí.

Co teď?

Být lepším chlapíkem

Teorie vyšší laťky našťestí platí oboustranně. Takže je v nejlepším zájmu každého z nás na sobě makat. Být jednoduše lepším chlapíkem, cílem holek s hodně vysokou laťkou. A tady do hry zase vstupuje žebříček hodnot, oblíbený a vděčný terč posměchu v celé dnešní přežrané euroatlantické civilizaci.

Mám radši cvičit ve fitku, nebo vydělavat prachy? Zaplatit si plastiku já nevím třeba víc? Vystudovat další vějšku? Stát se majitelem firmy?

Tady se musíme zaúkolovat sami, neporadí nám nikdo.

Rozhodů nás čeká spousta

Z toho všeho bohužel plyne smutný, ale nevyhnutelný závěr – rozhodů nás čeká spousta, než se vzájemně najdeme s osobní nejlepší holkou na světě. Takže bychom si s rozchody měli umět

poradit a nedělat při nich ze sebe hulváty.

Největší problém většiny párů je neschopnost přiznat si pravdu, že se prostě zmýlili a pro vztah si nevybrali toho nejsprávnějšího. Že nepřekročili laťku.

Pokud v takovém vztahu žijete pár let, není to takový průšvih, jako když v něm trávíte a hnijete celý život.

Největším strašákem je strach ze samoty a nechuť vybočit ze stereotypu. Pohodlí a pasivita. Čím dříve se odhodláme a praštíme do toho, tím méně bude rozhod bolet. Obě strany.

Každý rozhod totiž bolí, pokud tedy nejsme sociopatické hovado. Tady výše laťky nerozhoduje. Existuje pár zásad, kterými se můžeme inspirovat. Tedy pokud nejsme sociopatické hovado.

Vědecké okénko na závěr: DŮLEŽITOST KOKAINU PRO LÁSKU

Láska, zamilovanost, nenávisť, štěstí. Zní to vznešeně a poeticky, ve skutečnosti jde o obyčejné přelévání chemikálií. Díky biochemickým reakcím v mozku člověk při rozhodnutí prožívá stejné abstinenci příznaky jako drogový závislák.

Tým amerických vědců sledoval pomocí magnetické rezonance patnáct

studentů, kteří se ani dva měsíce po rozchodu se svou holkou s touto situací nevyrovnali. Průměrná délka jejich vztahu byla zhruba dva roky.

Když vědci studentům ukázali fotografie jejich bejvalek, ve studentských mozcích se okamžitě rozzářila a rozblikala stejná centra jako u drogových závisláků a kuřáků po požití kokainu nebo nikotinu. Rozblikala se i centra spojená s prožíváním lásky a fyzické bolesti.

Podle tohoto výzkumu až 85 procent studentů promrhlo většinu času po rozchodu usilovným a neustálým přemýšlením, jak svou lásku získat zpět.

„Možek to má zřejmě za pět milionů let vývoje zařízeno tak, že při odmítnutí milovanou osobou dokáže zaktivovat všechna centra k tomu, aby se maximálně soustředila na opětovné získání lásky,“ vysvětlila jedna z autorek výzkumu Helen E. Fisher.

Mysleme na to, když se s někým rozcházíme, protože nedosáhl na naši laťku. Pro nás je v tu chvíli rozhod něco jako taktický manévr, výběr předkrmu v luxusní restauraci. Té holce se ale možná právě zhroutil svět.

Umět zasadit ránu, aby bolela co nejméně. Když už ji musíme zasadit. A být milosrdný k dětem na kraji bitevního pole.

Rozhodový manuál s dobrým koncem

1. Uvědomme si, že rozhod je dobrým řešením dlouhodobého trápení. Pomůže nám jít dál a mít se lépe. Pasivita je horší.
2. Neoznamujme rozhod v afektu během hádky.
3. Když už to jednou rozbálíme, nenechme se ukecat a zviklat. Sex na rozloučenou bývá většinou spíš taktickou variantou vydírání nebo úplatku – o tohle můžeš přijít, pokud mě opustíš. Krok zpět je v tomto okamžiku mimořádně špatné rozhodnutí.
4. Nenechejme se ovlivňovat rodinou a přáteli. Jejich tlaky můžou být z různých důvodů silné. Přestože jejich argumenty můžou vypadat opodstatněně, je to naše rozhodnutí a náš život.
5. Pokud bydlíme společně, co nejdříve si najděme něco nového. Mimo jiné proto, že hrozí sex na rozloučenou, jakkoliv lákavě to zní.
6. Pokud nejsme manželé, zkusme se domluvit na porcování kořisti. Udělejme si seznam společných věcí a domluvme se na jejich hodnotě. Jasně, prachy jsou prachy, ale zkusit to můžeme.
7. Vyřešme všechny společné účty, úvěry, půjčky a hypotéky. Ušetří nám to v budoucnu spoustu vrásek.
8. Neubližujme dětem na kraji bitevního pole. Je to největší srabárna a prasárna ze všech, které můžeme během svého veškerého skotačení životem udělat. Pokud se tedy neživíme jako nájemný vrah nebo rozvodový právník. Právě proto máme teorii vyšší laťky – aby mámou našich dětí nakonec byla holka s laťkou vysoko v mracích.
9. Vykašleme se na nejistotu a strach, že už si nikoho jiného a lepšího nikdy nenajdeme. Ono to jednou přijde. Prostě přijde.
10. Makejme na sobě, budme lepším chlapíkem. Pak to přijde dříve.

Mercedes-Benz E kupé 220 d, kombinovaná spotřeba 4-4,6 l/100 km, kombinované emise CO₂ 106-119 g/km. Hodnoty emisí CO₂ byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Foto je pouze ilustrativní.

Nová třída E kupé. Masterpiece of Intelligence.

Servis na 6 let nebo 125 000 km zdarma.

www.m3000.cz

Mercedes-Benz

The best or nothing.

M3000
charouz

M 3000, a.s.
Šaldova 36, 186 00 Praha 8 – Karlín
tel.: 222 896 111, www.m3000.cz

Lada

Kravčenko

Čtyřicetiletá modelka snažící se o dokonalost se sice narodila v Moskvě a zde i vyrůstala, ale právě cesta modelky ji zavála do světa, kterým cestuje křížem krážem posledních deset let. Nějakou dobu žila v různých koutech zeměkoule – Hongkong, Paříž, Milán, až možná definitivně zakotvila v New Yorku.

„Jsem snílek a miluju dobrodružství a sport. Čím víc je sport extrémní, tím líp. Čerpám energii, abych se stále zdokonalovala. Nejen jako modelka, ale i jako člověk,“ říká Lada.

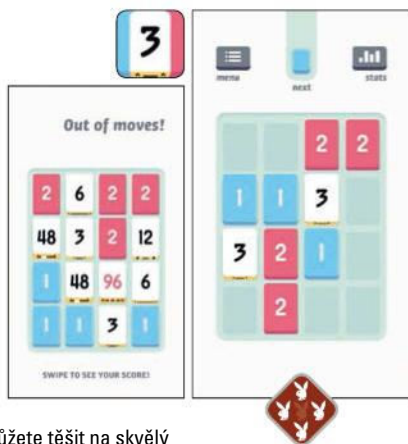
APLIKAČNÍ SPECIÁL Zábava na dovolené

PRÁZDNINY A DOVOLENÁ JSOU ČAS, KDY BYCHOM VÍC NEŽ KDY JINDY MĚLI POŘÁDNĚ ODPOČÍVAT. NO JO, ALE CO KDYŽ VÁS TO POLEHÁVÁNÍ POD SLUNEČNÍKEM PŘESTANE PO PÁR DNECH BAVIT? PROTO PRO VÁS VYBÍRÁME APLIKACE, KTERÉ VÁM ZKRÁTÍ DLOUHOU I DELŠÍ CHVÍLI.

Hry Threes!

V jednoduchosti je krása, což je přesně případ Threes. V této logické deskové hře jednoduše spojujete karty s číslicemi jedna a dvě, abyste vytvořili tři. Poté můžete spojovat trojku s trojkou, šestku se šestkou až třeba 384 s 384. S každým vašim tahem pak na poli přibývá jedna karta a vy musíte promýšlet všechny tahy, aby aspoň jedna karta vždy zmizela. Hra končí, až se kartami zaplní celé pole, a na cestě se můžete těšit na skvělý soundtrack, kterým vývojáři hru vyšperkovali.

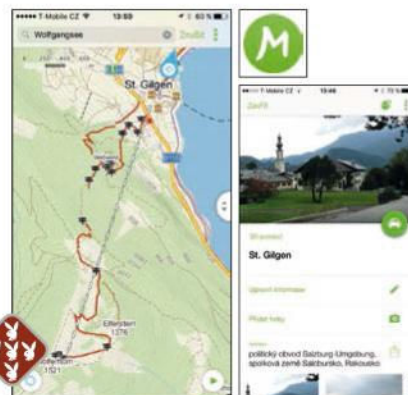
iOS, Android, Windows / Zdarma

Turistika Mapy.cz

Klenot mezi aplikacemi pro turistiku, to jsou Mapy.cz od Seznamu. Vedle turistických tras vám představí i zajímavá místa, která na trase můžete navštívit, a zobrazuje také restaurace, občerstvení nebo ubytovací zařízení. Aplikaci můžete používat online, což už díky evropské směrnici nebude problém ani za hranicemi. Pokud si ale dopředu stáhnete mapy jednotlivých zemí do telefonu, Mapy.cz využijete se stejnou parádou, navíc bez spotřebovaného jediného kilobajtu dat.

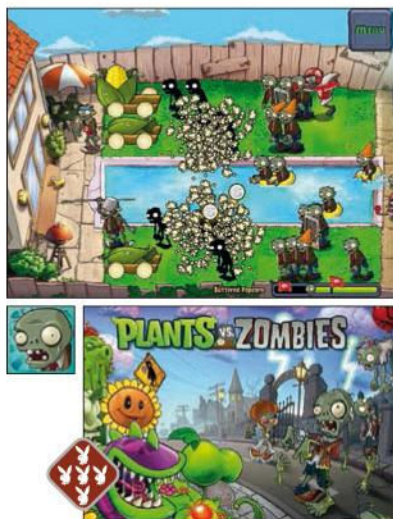
iOS, Android, Windows / Zdarma

Plants vs Zombies

Klasika, co neomrzí. V této strategické hře, která studiu PopCap zajistila nehynoucí slávu, bráníte svůj dům před bandou hladových zombíků. Jako zbraň máte k ruce kytičky, které sázíte na trávník před dům. Cílem je pak postavit takovou obranu, která zombíky zneškodní dřív, než se dostanou na práh domu. Hra, jež vedle dějového příběhu nabízí i celou řadu miniher a originální smysl pro humor, byla původně určená pro PC, s nástupem na dotykové displeje ale získala zcela nový rozměr.

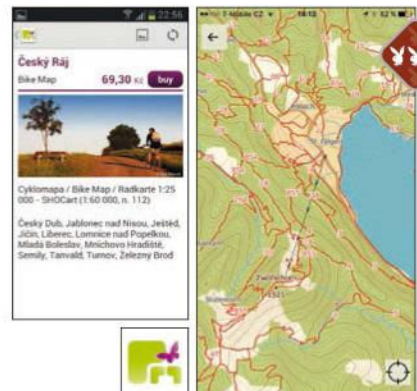
iOS, Android, Windows / Zdarma pro Android (asi 70 Kč pro iOS a WP)

PhoneMaps

Cyklistické i turistické trasy, do toho body zájmu, průvodci i možnost zaznamenat ušlou či ujetou trasu včetně ukládání pořízených fotografií, to je aplikace PhoneMaps. Celý svět je tu rozdělený do obdélníků, které si podle potřeby můžete stáhnout do telefonu a aplikaci pak pohodlně používat i v offline režimu. Aplikace má trochu rezervy tam, kde nejsou dobře zmapované turistické trasy, v Česku, na Slovensku nebo v Rakousku ale nebudete mít sebemenší problém.

iOS, Android / Zdarma (nákupy v aplikaci)

Fallout Shelter

Další klasika, u které se vám může stát, že když konečně zvednete hlavu od telefonu, bude najednou o pár hodin víc. Ve hře, která vychází ze skvělého konzolového a PC Falloutu, máte za úkol v postapokalyptickém světě postavit podzemní obydlí pro obyvatele. Vedle dobré obrany musíte zajistit výrobu jídla, čisté vody i elektriny. Obyvatele pak můžete vysílat na mise do divočiny, kde hledají různé zbraně, obleky a předměty. Ty pak využijete na obranu svého bunkru nebo výrobu mocných zbraní.

iOS, Android, Windows / Zdarma (nákupy v aplikaci)

ANTIPERSPIRANTY, KTERÝM MŮŽETE VĚŘIT

Antiperspiranty Perspirex byly
vyvinuty speciálně pro jedince
se zvláštními potřebami kontroly
pocení

!

MIMOŘÁDNÁ OCHRANA

Omezuje nadměrné pocení
a zápach

5

ÚČINNOST 3-5 DNÍ

Zajistí ochranu
na několik dní

💧

AKTIVNÍ SYSTÉM PÉČE O POKOŽKU*

Zanechává příjemný pocit
na pokožce

VÍCE INFORMACÍ NA PERSPIREX.CZ

Perspirex

Antiperspirant, který Vám změní život

HRA MĚSÍCE

KDYŽ SE DVA PEROU,
TŘETÍ SE SMĚJE.

Komiksová řežba

Injustice 2 je splněným snem fanoušků bojovek a příznivců DC univerza. Bezmála třicítka slavných komiksových postav s unikátními schopnostmi a stylem boje se pouští do křížku v mnoha singleplayerových, multiplayerových i online módech. Díky možnosti levelování a získávání nové výbavy, jež ovlivňuje vzhled i sílu superhrdinů, se z *Injustice 2* stává zábava na desítky i stovky hodin. Svou přístupností a zároveň komplexním souborovým systémem potěší příležitostné i hardcore hráče. Konkurenci válčuje i vynikající příběhový mód.
PlayStation 4, Xbox One / 1699 Kč

text PETR PROŠEK foto ARCHIV

Opojení z rychlosti

Videoherní legendy *WipEout HD*, *WipEout HD Fury* a *WipEout 2048* se vrací s nativním 4K rozlišením a HDR v balíčku **WipEout Omega Collection**. Arkádové závodění futuristických vznášedel si vás získá pocitem z rychlosti, okořeněným souborí s ostatními soupeři. Na bezmála třicítce tratí osedláte téměř padesátku strojů v rámci akčních i čistě závodních herních módů ve třech singleplayerových kampaních či multiplayerových kláních na rozdělené obrazovce nebo online. Nechybí skvělý elektronický soundtrack.
PlayStation 4 / 949 Kč

Porcování robotů

Sci-fi akční RPG **The Surge** otevírá náruč otrlým hráčům, kteří mají rádi výzvu a nebojí se častého umírání. Propracovaný souborový systém umožňuje odsekávat nepřítelům části těl a tím získávat materiály pro vylepšování vlastní výbavy. Zábavné brutální souborje narušuje menší variabilita nepřátel a krkolomné ovládání, na které si budete déle zvykat. Během čtyřicetihodinové kampaně oceníte skvělý level design, ale kooperace, PvP i endgame obsah chybí, takže po dohrání se do akce již nevrátíte.
PC, PlayStation 4, Xbox One / 1299 Kč

SOUTĚŽ o hru The Surge

Troufáte si na hutné akční RPG v unikátním prostředí dystopické budoucnosti? Se společností **Comgad** jsme připravili soutěž o **pět kusů videoherní novinky The Surge** (1x pro PlayStation 4, 1x pro Xbox One a 3x pro PC). Stačí, když správně odpovíte na následující soutěžní otázku a budete mezi šťastlivci.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

Jak se jmenuje předchozí akční RPG od autorů **The Surge**?

A/ LORD OF THE DANCE B/ LORD OF THE RINGS C/ LORDS OF THE FALLEN

Odpovědi pod heslem **THE SURGE** se svou adresou zašlejte do **18. 8. 2017** na adresu redakce:
PLAYPRESS, Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4
e-mail: playboy@playpress.cz

Pohádkové dobrodružství

Explorativní puzzle adventura **RiME** uchvacuje malebnou grafikou, dechberoucími sceneriemi, emotivním soundtrackem a silným příběhem.

Ten je vyprávěn jen prostřednictvím obrazů a na začátku představuje malého chlapce na opuštěném ostrově, který s pomocí hráčů odkrývá tajemství virtuálního světa i vlastní minulosti. Opomenout nelze ani parádní hádanky, k jejichž řešení využijete hlasu hlavního hrdiny, okolního prostředí i střídání dne a noci. Zhruba osmihodinová pohádka vás příjemně pohladí na duši.
PC, PlayStation 4, Xbox One / 799 Kč

7 DENNÍ ROZVOJOVÝ PROGRAM ACTIVATION INNER SOURCE

**7 DNÍ NA LUXUSNÍ JACHTĚ HANSE 505
SOUKROMÍ V SAMOSTATNÉ KAJUTĚ**

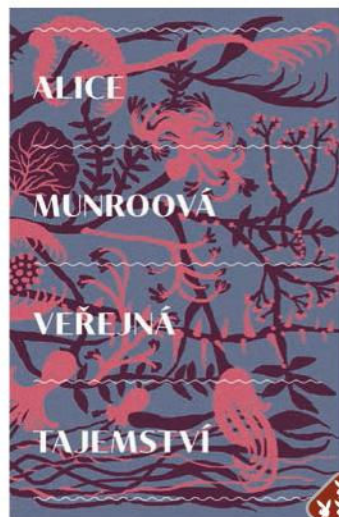
**INTENZIVNÍ INDIVIDUÁLNÍ ROZVOJOVÝ PROGRAM
ZAMĚŘENÝ NA AKTIVACI VNITŘNÍCH ZDROJŮ A DOSAŽENÍ CÍLŮ**

- ✓ zjistíš přesně co chceš a jak toho dosáhnout
- ✓ naučíš se vydělávat s radostí
- ✓ získáš skvělé vztahy
- ✓ zlepší se ti zdraví

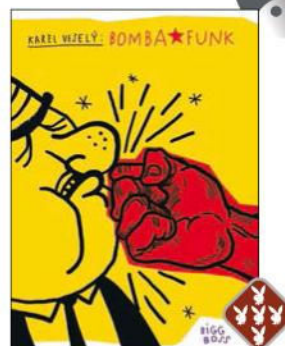
**ORGANIZUJE: FilipSchneider.cz, ZÁŘÍ 2017
TVŮJ ŽIVOT SE ZMĚNIL**

KNIHA MĚSÍCE Veřejná tajemství

Člověk už začíná být alergický na všechny ty příběhy, které spisovatelé, hovíci si ve svých pracovnách, loví buďto v historii, nebo v exotických destinacích. A teď je tady nový překlad z díla kanadské nositelky Nobelovy ceny **Alice Munroové** (1931)

a v knize *Veřejná tajemství* (vydala Paseka) je jedna próza umístěna do Albánie, další se zas vrací až do poloviny 19. století, kdy byly lesnaté kouty Kanady teprve osídlovány... Že by už i Alice Munroová měla při psaní hluboko do kapsy? A dokáže být i na albánské půdě tak důvěryhodná? Jenže žádný strach, albánský příběh pouze jedna postava vypráví druhé a obdobně se v Místě v divočině dochází krabí chůzí až k těm těžkým časům, kdy byla Kanada ještě plná lesů, sněhu a mrazu. Právě tyto dva texty jsou tak nakonec těmi, které asi nejvíc utkví v paměti. Alice Munroová i tentokrát potvrdila svou extratřidu, její delší povídky jsou jakýmsi ohryzky lidských příběhů, kdy je nasvíceno to nejdůležitější, to podstatné, to, co bolí, co tlačí... Pro ženy v literatuře se stalo zvykem používat podivné označení „ženské autorky“, prózy Alice Munroové ale rozhodně nejsou „červenou knihovnou“. Jsou krásné a bolí.

Bomba Funk

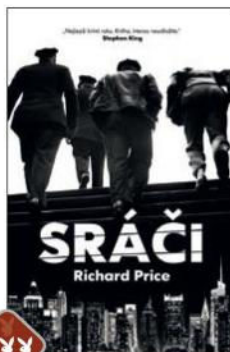
To se takhle jednou Gustáv Husák rozhodne, že ještě než komunistický režim úplně dohasne, pokusí se ho vzkřísit pořádnou funky muzikou. Akorát se to moc nelíbí Jakešovi... Přesně taková je základní situace české literární novinky

s názvem *Bomba Funk* (vydal Bigg Boss), kterou nenapsal nikdo jiný než respektovaný hudební publicista **Karel Veselý** (1976). Humoristických próz není nikdy v české literatuře dost, a tak je dobře, že nyní přichází tento nápaditý pokus, který balancuje na hraně mezi nostalgií, ironií, sarkasmem a pustým výsměchem. Příběh je to přímo napínavý, začíná to už tím, že mladý svazák je pověřen sestavením superkapely Funky Leninz. Nakonec se mu v ní sejde Felix Slováček, Ladislav Gerendáš, Josef Dvořák či Antonín Panenka s romským bubínkem a Lubomírem Štrougalem. Už z výčtu této skvady je tak jasné, že dokážou pod funkovým kotlem pěkně zatopit, hlavně těmi klacky, které jim pod nohy metá nespokojený Jakeš... Až vám někdo mladý rozčileně řekne, že kdyby nebyla ta sametová revoluce, mohli jsme tu teď možná mít aspoň jednu skvělou funkovou kapelu, nedivte se – to si jenom přečetl Bombu Funk.

text **ONDŘEJ HORÁK** foto **ARCHIV**

Slunce mrtvých

Po devadesáti letech se kniha ruského autora **Ivana Sergejeviče Šmeljova** (1873–1950) dočkala nového českého překladu. *Slunce mrtvých* (vydal Prostor) dopsal v roce 1923 již ve francouzském exilu, kam se se ženou dostali díky Ivanu Buninovi z Berlína poté, co se konečně odhodlali opustit rodnou vlast – pozdě... Nejprve si mysleli, že bolševické běsnění přechkají na Krymu, ale tam byla situace ještě divočejší, protože se tam rozhořel rudý teror a jejich syn, bývalý voják, uvěřil amnestii a šel se bolševikům přihlásit – už ho nikdy neviděli. Sami živořili na krymském pobřeží mezi buranskými bolševiky, opuštěnými prázdninovými vilami a vyhladovělými mátohami. Přesně tohle všechno s odevzdanou důsledností Šmeljov popisuje – rozhořčený, že Evropa jen naivně přihlížela.

Sráči

Když přeloží detektivku někdo, kdo se normálně věnuje románům Salmana Rushdieho či Vladimira Nabokova a jehož um byl oceněn Státní cenou za překladatelské dílo, pak každý zbystří. Pavel Dominik totiž přeložil knihu *Sráči* (vydala Paseka) amerického autora **Richarda Price** (1949), který je mimo jiné podepsán pod filmem *Barva peněz* s Paulem Newmanem či seriálem HBO s názvem *The Wire* – Špína Baltimoru. *Sráči* se pouštět do kriminálně-kriminalistického podloží současného New Yorku velmi důvěryhodně, ale nakonec jsou poněkud zahlceni velkým počtem postav... Možná kdyby byl případ zfilmován jako v románu zmíněná Pevnost Apačů v Bronxu, byl by to skvělý film, jádro příběhu by se vylouplo... Ale takhle – nic ve zlém, ale ani nic v dobrém.

Žila jsem s oddaným komunistou

Tahle kniha má nejméně čtvrt století zpoždění, ale možná ještě víc... Nejdříve vyšla v roce 1979 anglicky, potom se dočkala dalších překladů, ve slovenštině vyšla před deseti lety, česky se objevuje až nyní. Kniha *Žila jsem s oddaným komunistou* (vydal Prostor) tak předkládá vlastně již z jiných svědectví známý příběh komunisty, který byl v rámci procesů na začátku padesátých let svými soudruhy obviněn, přinucen k přiznání a pak odsouzen na dlouhá léta do vězení. O tom vypráví **Žo Langerová** (1912–1990), které se s manželem na poslední chvíli povedlo utéct před Hitlerem do Ameriky, aby se pak nechali zlákat k návratu... Vždy znovu ten příběh ohromí. Stejně jako sebestlóst komunistů zrazených komunisty a absence lítosti nad tím, co předtím provedli ostatním.

ALBUM MĚSÍCE

Zamilováníhodný Nick Cave

ZREKAPITULOVAT DOBU, KTEROU NICK CAVE STRÁVIL SE SVOU SRDCOVOU ZÁLEŽITOSTÍ, KAPELOU THE BAD SEEDS, SE UMĚLEC ROZHODL VE VELKÉM STYLU. VEDLE PĚTAČTYŘICETI SKLADEB JE SOUČÁSTÍ BEST OF ALBA I DVD ČI NABITÁ KNIHA. A CO VÍČ? NEJLEPŠÍ MOMENTY BAD SEEDS I NICKA CAVEA MŮŽETE UŽ NA KONCI ŘÍJNA SLYŠET V O2 ARENĚ V PRAZE!

Album nese název **Lovely Creatures: The Best of Nick Cave and The Bad Seeds, 1984–2014** a jak titul napovídá, rekapituluje tři dekády, které spolu kapela strávila. Původně mělo vyjít v roce 2015, kvůli osobní tragédii v Caveově rodině se ale místo oslav vrhl na práci na dalším studiovém albu *Bad Seeds* *Skeleton Tree*, které pak vydal místo výběru hitů. I proto se best of dostává k fanouškům až nyní.

Na výběr jednotlivých skladeb, ve kterém nechybějí hity jako *Into My Arms*, *Where The Wild Roses Grow* nebo *The Ship Song*, pak dohlížel **Nick Cave** spolu s dalším zakládajícím členem formace, skladatelem **Mickem Harveyem**.

„Ozývají se nám fanoušci, kteří si nevědí rady s tím, kde v obsáhlé diskografii kapely začít. Jsou ale samozřejmě i tací, kteří naše písně znají ještě mnohem lépe než já. Tohle album je pak interpretací, jak naše společné tři dekády vnímáme my,” říká Nick Cave. „Skladby, které jsme vybrali, jsou pro nás až u z jakéhokoliv důvodu důležité, a ano, některé znějí mnohem líp neživo. Jiné možná nejsou tolik oblíbené mezi fanoušky, ale pro nás jsou podstatné. A další jsou tak oblíbené, že na výběru být musely. Více skladeb se na best of nedostalo, což je mi líto. Pořád ale čekají, až je ti, kdo je doteď neznají, objeví.”

Společná cesta Nicka Cavea a Bad Seeds nebyla vždycky vydlážděná zlatem a asi právě proto je na ní tolik skvělých hudebních momentů. Objevte je nebo si je připomeňte právě na albu *Lovely Creatures: The Best of*. Anebo se zastavte **26. října v pražské O2 Areně**, kde se Nick Cave představí naživo.

Radiohead

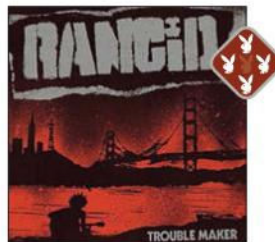
20 let po vydání jedinečného alba přináší Thom Yorke a spol. jeho remasterovanou podobu s názvem **OK Computer: Oknotok 1997–2017**.

Už samotný remaster by bohatě stačil, legendární britská kapela k němu ale navíc připojila také osm skladeb z B stran a také tři dosud nevydané písně: *I Promise*, *Lift a Man of War*. Děkujeme!

Rancid

Američtí punkoví veteráni v čele s Timem Armstrongem a Mattem Freemanem vydávají devátou studiovou desku. Deska **Trouble Maker** byla produkována skladatelem a kytaristou Bad Religion Brettem Gurewitzem a potěší všechny fanoušky, co bez jejich hudby nedokážou žít. Moc novinek sice nepřináší, kouzlo Rancid ale stačí samo o sobě.

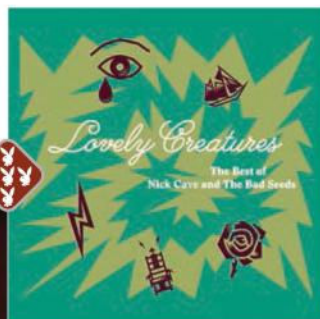

Lorde

S druhou studiovou nahrávkou přichází mladičká Novozélandanka Lorde, vlastním jménem Ella Marija Lani Yelich-O'Connor. Jmenuje se **Melodrama** a je bravurní ukázkou, že se i electro pop dá dělat s inteligencí a vtípem. Takže pokud máte ve svém přehrávači Lorde, na tuctové plastové prefabrikáty z rádií zapomenete už možná napořád.

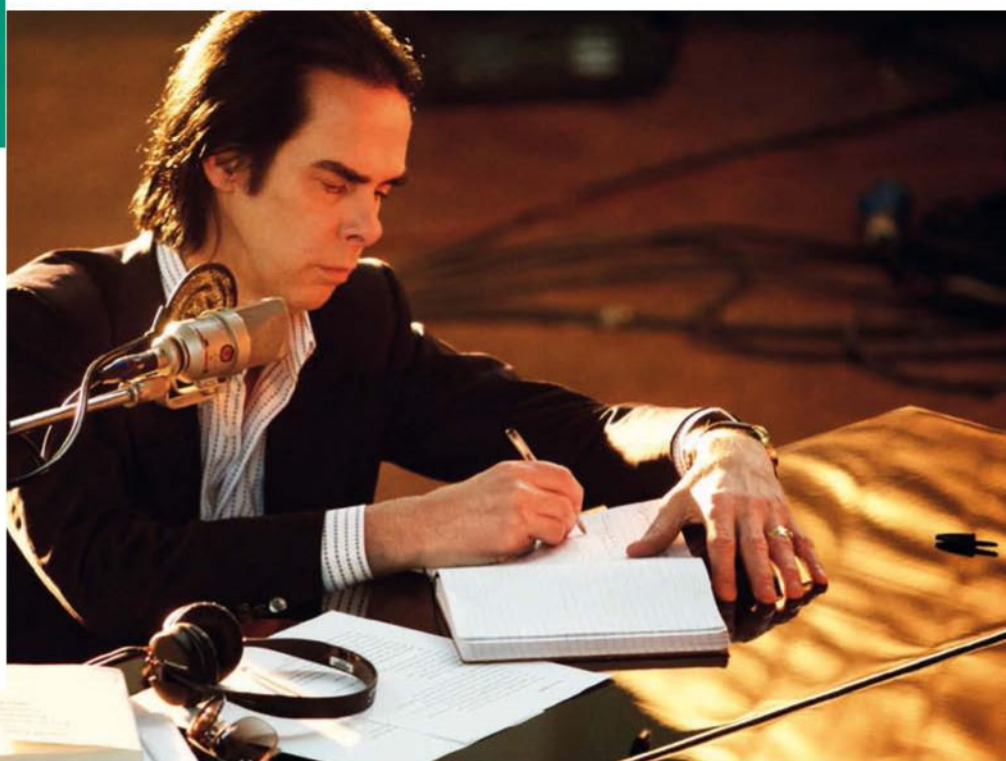

text PATRICIE KOLOHNÁTKOVÁ foto ARCHIV

Lovely Creatures: The Best of Nick Cave and The Bad Seeds, 1984–2014

30 let historie kapely **The Bad Seeds** připomíná nová best of, která před pár dny vyšla. Vedle 45 skladeb buď na CD, nebo vinylu si pro vás **Nick Cave** a spol. připravili i dvouhodinové DVD s živým záznamem a rozhovory nebo knihu s pevnou vazbou s dosud nepublikovanými fotografiemi a esejemi. Vítejte do světa Nicka Cavea a The Bad Seeds!

MAJÍ ARTRITIDU,
DOHROMADY JE
JIM PŘES DVĚ
STOLETÍ, PŘESTO
SI TROUFNOU
UDĚLAT BANKU.
**MICHAEL
CAINE, MORGAN
FREEMAN**
A **ALAN ARKIN**
V KOMEDII
O SENIORECH,
KTEŘÍ KDYŽ SE
ROZZLOBÍ...

DVD MĚSÍCE Loupež ve velkém stylu

Tři herecká esa, ve filmu tři kámoši Joe, Willie a Albert, kteří se znají léta, a nebýt penze, o níž si díky bankovním kličkám teď mohou nechat zdát, možná by dál koukali na reality show, hráli pétanque a vzpomínali na staré časy. Jenomže když se po prodeji firmy, v níž pracovali a odkud jim doposud přicházel důchod, ocitnou v ohrožení jejich jistoty, respektive dál už nemají dostat ani floka, což má vliv i na osudy jejich blízkých či na ztrátu domu jednoho z nich, neváhají vzít spravedlnost do vlastních rukou. A protože na vině je bankovní systém, řešení je přímočaré – dojít si pro své prachy rovnou do příslušného finančního ústavu. Nemají totiž co ztratit. Nicméně taková akcička si žádá jak taktickou přípravu, tak dobrou fyzickou a taky praxi. Kupodivu to není pro svéráznou trojici zas takový problém...

Remake snímku Ve velkém stylu, který v roce 1979 natočil Martin Brest, nyní uvedl na plátno **Zach Braff**, herec (mimochem hlas animovaného Strašpytlíka, Poslední polibek), režisér a scenárista, který si natáčení užíval pravděpodobně se stejným nadšením jako tato elitní herecká sestava. Gangsterská komedie je to milá, zábavná, laskavá, nenáročná a hlavně ve velkém stylu hereckého mistrovství tří neodolatelných dědek hvězdných jmen, kteří stejně jako jejich hrdinové ještě rozhodně nepatří do šrotu.

text **KRISTINA JANOVÁ** foto **ARCHIV**

Den patriotů

Bombový útok na bostonském maratonu v roce 2013 odstartoval další režijní počín **Petera Berga**, dříve hlavně herce, dnes již etablovaného scenáristy, režiséra a producenta. Autor filmů Království, Hancock či Na život a na smrt se tentokrát chopil scénáře **Matta Charmana, Erika Johnsona a Paula Tamasyho**, s nimiž jde po stopách teroristického útoku v napínavém akčním thrilleru natočeném podle skutečných událostí. V hlavní roli **Mark Wahlberg**.

Mlčení

Bez devatenácti minut tříhodinová sonda do Japonska 17. století, časů, kdy je tu křesťanství určeno k definitivní likvidaci a jeho šíření je nejtěžším zločinem. Na motivy knihy **Šúsaka Endó** natočil **Martin Scorsese** příběh strastiplné cesty dvou portugalských jezuitů hledajících v Japonsku svého ztraceného učitele, jenž nastoluje kontroverzní otázky víry, odpovědnosti za životy ostatních, smyslu života. Drama niterné, řemeslně dokonalé, brutální i hloubavé, ale i nudné a rozvleklé.

John Wick 2

Nestává se často, že je dvojka lepší než jednička, ale občas se to povede. To je i případ přímočaré akční krimi **Chada Stahelského**, která opět vrací do hry nájemného zabijáka na odpočinku v podání **Keanu Reevese**. Zatímco poprvé to bylo vloupání a vražda psa, co ho přimělo oprášit staré hračky i schopnosti, tentokrát je to dávná přísaha, co ho opět vybudí k akci. A to od poslední pořádně vytuněné a v mezinárodních rozměrech. Akce, akce, a zase akce, kdo ji rád, užije si.

Zlato

Už jen pro hlavní píseň a proplešatělou, překvapivě zpustlou vizáž hezouna **Matthewa McConaugheyho** je tuhle zlatokopecskou honbu za americkým snem třeba vidět. Matthew McConaughey je přes vystupující bříško a image podomního pojišťovka charizmatickou ústřední postavou dramatu, které kopíruje skutečný příběh těžebního skandálu Bre-X Mineral Corporation na počátku 90. let minulého století. Kenny Wells je zkrachovalec a snílek, který prošťustruje dědictví svého otce a po krachu rodinné uhelné společnosti se vrhá do nového dobrodružství v Indonésii. Nezbylo mu téměř nic, kromě střípků dávného jméni, které vymění za letenku, a na zlato vsadí všechno. Dokáže se znovu vrátit a očistit své jméno? Vedle McConaugheyho je to i **Bryce Dallas Howard** v roli Kennyho přítelkyně Kay, kdo dodává Zlatu ještě víc na lesku.

Pronájem od
1 500 Kč
za den

Operativní
leasing již od
24 830 Kč
za měsíc

SIXT

Také byste chtěli mít doma šelmu?

(Nový Jaguar F-Pace na Sixt.cz)

Předplatné časopisu

PLAYBOY

**Předplatné 12 čísel Playboye jen 999 Kč.
Doručením do vaší schránky ušetříte 189 Kč.**

Tím dostáváte 2 čísla a dárek!

Všichni noví předplatitelé a také ti, kteří si předplatné prodlužují o dalších 12 čísel, si navíc mohou vybrat jeden z hodnotných dárků! Ve vydání SRPEN, které je na trhu od 27. ČERVENCE 2017, jsme pro vás připravili **PĚT DÁRKŮ...**

Dárek v hodnotě
690 Kč

SELFIE TYČ S LOGEM PLAYBOYE

Teleskopická,
dálková spoušť.
Při objednávce celoročního
předplatného
uvedte prosím heslo
SELFIE.

ORIGINÁLNÍ
PŘEDMĚTY
S LOGEM PLAYBOYE
LZE KOUPIT
I VOLNĚ V E-SHOPU NA
WWW.PLAYBOY.CZ

12 +
čísel
Playboye

EXKLUZIVNÍ BUTYLKA S LOGEM PLAYBOYE

Při objednávce celoročního předplatného
uvedte prosím heslo **BUTYLKA.**

Dárek v hodnotě
349 Kč

NOVINKA ELEGANTNÍ FLASH DISK S PODSVÍCENÝM LOGEM PLAYBOYE

Kovový, kapacita 16 GB.
Při objednávce celoročního předplatného
uvedte prosím heslo **FLASH DISK.**

Dárek v hodnotě
490 Kč

NOVINKA

Dárek v hodnotě
1450 Kč
ZDARMA

CO JE VIZITKOU KAŽDÉHO MUŽE?

*Náš drží páňové, pocit, že výběr doplňků je pro vás omezený, nemusí být zcela pravdivý. Nejedno oko spočine na dřevěném vizitkovníku, se kterým zaujmete až už na obchodní schůzce, nebo při navazování kontaktu s krásnou slečnou při předání vizitky se svým telefonním číslem. Léto klepe na dveře a to je ten vhodný čas přidat ke svému outfitu správný doplněk. A proč ne hned dřevěný, zpracovaný českými rukama. Co kus, to originál z Beskyd, od mladých talentovaných BEWOODEN, kteří po čtyřech letech své existence dokázali, že se ani ve světě neztratí! Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **BEWOODEN**.*

WWW.BEWOODEN.CZ

Dárek v hodnotě
1300 Kč
ZDARMA

Prémiová kosmetika PLAY GOLF

*klade důraz na vysokou kvalitu a jedinečnost. Výrobky sledují nejnovější trendy v dermatologické oblasti a v inovacích slunečních přípravků, sprchových přípravků a ochranné outdoorové péče. Pro své ojedinělé složení a specifické využití je kosmetika preferována profesionálními hráči i příznivci golfu po celém světě. Balíček obsahuje opalovací krémy s různým ochranným faktorem, hydratační sprchový gel jak pro muže, tak pro ženy, výživující krém na ruce a nehty a repelent proti komárům... Vítejte ve světě kombinujícím péči, krásu a veškerá očekávání na greenu. **PLAY GOLF It's Lifestyle.***

Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **PLAY GOLF**.

WWW.PLAYGOLFSTYLE.COM

Nabídka všech dáreků je omezena a platí jen do vyčerpání zásob!

OBJEDNÁVKU ZASÍLEJTE NA ADRESU:

SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, 193 00 Praha 9.

Předplatné si lze také objednat prostřednictvím **SMS** na číslo **605 202 115** nebo na www.send.cz.

Pokud jste aktivním předplatitelem a o dárek máte zájem hned, můžete si své předplatné do budoucna prodloužit na telefonním čísle **225 985 225** nebo na e-mailové adrese send@send.cz.

Vydává **PLAYPRESS**, Ohradní 1440/2a
140 00 Praha 4-Michle

Redakční příprava časopisu

VLADO OLEXA vlado.olexa@playpress.cz

MILAN KAPEČ milan.kapec@playpress.cz

Grafická příprava časopisu

JAN KRATOCHVÍL jan.kratochvil@playpress.cz

MICHAL BOHÁČ michal.bohac@playpress.cz

Obrazová redaktorka a office manager

ADELA SEDLMAYEROVÁ adela.sedlmayerova@playpress.cz

Externí spolupracovníci

Petr Bošnakov, Martin Buček, Ondřej Horák, Kristina Janová,
Patricie Kolohnátková, Marek Kožušník, Petr Prošek, Vojta Resler,
Dagmar Sedlická, Michal Truhlář, Roman Zvareč

Redakce a administrativa

playboy@playpress.cz

Ohradní 1440/2a, Praha 4-Michle, tel./fax: 241 430 355

Event manager **MATĚJ OLEXA**, mobil: 777 292 489

matej.olexa@gmail.com

Tisk **AKONTEXT**, s. r. o.

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL

HUGH M. HEFNER, Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY: BEN KOHN, Chief Executive Officer;

COOPER HEFNER, Chief Creative Officer; MICHAEL PHILLIPS, SVP, Product;
JAMES RICKMAN, Executive Editor

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING: REENA PATEL, Chief Commercial

Officer & Head of Operations; MARY NASTOS, Intl Publishing Operations

Director; GABRIELA CIFUENTES, Digital Asset Manager

Playboy, Playmate, Rabbit Head Design, Playmate of the Year, Femlin and Femlin Design are marks owned by Playboy Enterprises International, Inc.

© 2009 Playpress, s. r. o., Prague, ISSN 0862-9374

PODEPSANÉ ČLÁNKY VYJADŘUJÍ NÁZORY AUTORŮ A NEMUSÍ BÝT VŽDY TOTOŽNÉ SE STANOVISKEM VYDAVATELSTVÍ A REDAKCE. NEVYŽÁDANÉ RUKOPISY A OBRAZOVÝ MATERIÁL NEVRACÍME. KOPIROVÁNÍ, ZNOVUPUBLIKOVÁNÍ NEBO ROZŠÍŘOVÁNÍ KTERÉKOLIV ČÁSTI ČASOPISU SE POVOLUJE POUZE S PÍSEMNÝM SOUHLASEM VYDAVATELE. OCHRANNÉ ZNAČKY PLAYBOY, PLAYMATE, RABBIT HEAD DESIGN, PLAYMATE OF THE YEAR, FEMLIN A FEMLIN DESIGN PATŘÍ PLAYBOY ENTERPRISES, INC. A JEJICH VYUŽÍVÁNÍ JE MOŽNÉ POUZE NA ZÁKLADĚ LICENČNÍ SMLOUVY.

PLAYBOY CZECH EDITION (REG. ČÍSLO MK ČR E 19079 MIČ 47 133),

SRPEN 2017, ROČNÍK 23 (27), ČÍSLO 8

VYDÁVÁ MĚSÍČNĚ Playpress, s. r. o., jednatel VLADO OLEXA

Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4-Michle

PŘEDPLATNÉ ČR

SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, hala A3,

193 00 Praha 9-Horní Počernice, tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425,

www.send.cz, e-mail: send@send.cz

Předplatné je možné si objednat i prostřednictvím SMS na číslo 605 202 115 ve tvaru název časopisu, jméno a příjmení, adresa, PSČ, roční nebo půlroční předplatné.

PŘEDPLATNÉ SR

Magnet Press Slovakia, s. r. o., Šustekova 8, POX 169, 830 00 Bratislava,

tel./fax: 004212/67 20 19 31-33 – předplatné, e-mail: předplatne@press.sk

V ČR rozšiřuje Mediaprint & Kapa Pressegross, spol. s r. o.,

Náchodská 2396/21, 193 00 Praha 9

POVOLENO MK ČR 19079, ISSN 0862-9374

PŘIPRAVUJEME

ZÁŘÍ 2017

VYCHÁZÍ

24. SRPNA

CHRISTOPHER NOLAN

Britský režisér točil filmy už od dětství

TÉMA CO DALI ČEŠI SVĚTU

Malý je ten, kdo má v sebe malou víru

DOBRODRUŽI

PETRA DOLEŽALOVÁ

Křehká blondýnka, která se nebojí ani žraloků

HITPARÁDA

NEJVĚTŠÍ DIKTÁTOŘI HISTORIE

STORY MONZA

Jen houšť a větší kapky

SEX INTERNET A VELKÁ

PRIVÁTOVÁ REVOLUCE

Z PRVNÍ RUKY

**KDO DÁ KOMU
DO DRŽKY**

20 OTÁZEK

**KRISTÝNA
LEICHTOVÁ**

stoupá vzhůru

FÓRUM

**JAK JE TO
S IQ TESTY**

Jsem génius,
nebo debil?

PICTORIAL

*S mikrofonom Radia
Playboy si připadám
jak ryba ve vodě...*

Andrea Prince

Foto DRDAN

PRO CHVÍLE,
na které se nezapomíná...

MŮŽE TO BÝT
TAJEMSTVÍM BYLIN,
NEJČISTŠÍ HORSKOU VODOU,
NEBO DUŠÍ ČAJE.

TĚŽKO ŘICT.
JE TO VĚC SRDCE.

